

Take a Break
‘หนังพาไป... ไหน’

Talk Around
The Clock
“เสพติดตัวตนของคนรุ่นใหม่”

GENERATION
ตัวตนคนรุ่นใหม่ Y

สารคดีไทยพีบีเอส

สารคดีเหตุการณ์ประวัติศาสตร์การเมืองไทยในวาระครบรอบ 80 ปีของการเปลี่ยนแปลงการปกครอง

สารคดีเพื่อเจ้าของประเทศทุกคน

2475

เริ่มต้นด้วยอุดมการณ์ สานต่อด้วยอัตตาดำเนินไปด้วยความสับสน 80 ปีประชาธิปไตย ขอเชิญคนไทยร่วมกัน

ถอยหลัง ตั้งหลัก ทบทวน

ครั้งแรกของการนำเสนอสารคดีไทยรูปแบบใหม่ แล้วคุณจะเข้าใจประชาธิปไตยในฐานะคนไทย ไม่ใช่...เครื่องมือ

ติดตามได้ใน สารคดีไทยพีบีเอส ชุด 2475
ทุกวันศุกร์ เวลา 22.00 น. เริ่ม 22 มิถุนายน นี้

Editor's Talk

มุ้ยมัด อาลี ตำนานมวยโลกรุ่นเฮฟวีเวท สะท้อนความคิดและโลกทัศน์ของคนรุ่น Baby Boomers ที่มีประสบการณ์มาจากการถูกเหยียดผิวและการต่อต้านสงครามเวียดนาม เขาปฏิเสธการถูกเกณฑ์ทหารและให้สัมภาษณ์ว่า **"I ain't got no quarrel with them Viet Cong... they never called me nigger"** "ผมไม่ไประรานพวกนั้นหรอก... พวกเวียดนามไม่เคยเรียกผมว่าอ้ายมิด"

เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์และประสบการณ์ร่วมสมัยหล่อหลอมความคิด โลกทัศน์ ผู้คนที่เกิดและมีชีวิตอยู่ในช่วงเวลาเดียวกัน สำหรับ Boomers ไทยเกิดในยุคแสวงหาเสรีภาพ รับรู้ประสบการณ์ร่วมจากเหตุการณ์เดือนตุลา คนรุ่นต่อมาที่ฝรั่งเรียก Generation X ซึมซับประสบการณ์มีมือมือถือและเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ ส่วนคนรุ่นใหม่ล่าสุด Generation Y พวกเขาเกิดหลังปี 2525 กำลังรู้สึกสับสนอลหม่านและง่วนอยู่กับการหาพื้นที่แสดงตัวตน

คนรุ่น X มองรุ่น Y เป็นพวกเสพติดความสำเร็จ ส่วนรุ่น Boomers มอง Y ไร้ความอดทนและไม่รักดีต่อองค์กร คนรุ่นใหม่เป็นอย่างนี้จริง ๆ หรือ? ไม่ว่าจะไรก็ตามที่หล่อหลอมประสบการณ์และมีอิทธิพลต่อความคิดและโลกทัศน์ของพวกเขา ความจริงคือ อีกไม่ช้าไม่นานพวกเขาจะดาหน้ากันขึ้นมายึดกุมอนาคต เศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรม ทำไม่ลองมาทำความเข้าใจพวกเขาดูสักหน่อย

เชิญร่วมสำรวจโลกทัศน์และความคิดมนุษย์รุ่นใหม่ล่าสุดของโลก Generation Y ที่คุณอาจไม่เคยรู้จัก...

S. Saeng

บรรณาธิการบริหาร

Contact Us

ช่องทางการติดต่อนิตยสาร "เพื่อน Thai PBS"

สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส (Thai PBS)
อาคารสำนักงานใหญ่ 145 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพฯ 10210
โทร 0-2790-2000 โทรสาร. 0-2790-2020

ติดต่อกองบรรณาธิการ นิตยสาร "เพื่อน Thai PBS"

E-mail : magazine@thaiPBS.or.th

Website

www.thaiPBS.or.th

Facebook

www.facebook.com/ThaiPBSFan

Twitter

www.twitter.com/ThaiPBS

Youtube

www.youtube.com/ThaiPBS

Mobile Version

http://m.thaiPBS.or.th

รับชมสดผ่าน Website

www.thaiPBS.or.th/LiveHD

ตู้ ปณ. 5 ปณพ. เสนานิคม กรุงเทพฯ 10902

ที่ปรึกษา

เทพชัย หย่อง (ผู้อำนวยการ ส.ส.ท.)
วันชัย ต้นตึกวิทยายุทธ
(รองผู้อำนวยการ ส.ส.ท.ด้านข่าวและรายการ)
วสันต์ ภัยหลักร์
(รองผู้อำนวยการ ส.ส.ท.ด้านปฏิบัติการ)
ดิษสุพรรณ สามพี่น้อง
(รองผู้อำนวยการ ส.ส.ท.ด้านบริหาร)
ดร.วุฒิ สีกาญจวงศ์
(รองผู้อำนวยการ ส.ส.ท.ด้านพัฒนาสื่อสาธารณะ)

ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย

ดร.ณัฐพัชร์ จันทรสุด

บรรณาธิการบริหาร

สุวิทย์ สาสนพิจิตร

บรรณาธิการ

สมยศ เทียรต่อรามกุล
โคจิรัตน์ สิบบุญเรือง
อมรรัตน์ หนูนิต
อักรพล คชขจร
พัชรพิชชา อักรพิพิงศ์

กองบรรณาธิการ

อโณทัย อุดมศิลป์
สมเกียรติ จันทรสีมา
สุนภา สุวรรณอำภา
กนกพร ประสิทธิ์ผล
ธาม เชื้อสถาปนศิริ
สายศิริ ด่านวัฒนะ
สุพจน์ กลิ่นสุวรรณ

นักเขียนรับเชิญ

อัมพร จักกะพาก
นิรมล เมธีสุวกุล
นพ. กฤษดา ศิรามบุษ
ฉัตรปวีณ์ ตรีชัชวาลวงศ์

สร้างสรรค์และผลิต

Be Magazine
บริษัท ชิล ชิล แคมป์ดัล จำกัด

CONTENTS

- 6 Thai PBS Report
- 8 Up Next
- 10 Spotlight
- 16 Medium is the Message
- 18 Take a Break
- 22 กระแสโลก
- 25 Media Academy
- 26 Talk Around The Clock
- 30 Connecting
- 32 Cover Story
- 42 คนดีดจอ
- 44 ก๊น+Tech
- 46 English Breakfast
- 48 ดนตรี กวี ศิลป์
- 50 ก๊น อยู่ คือ
- 52 สะกิดต่อมคิด
- 54 Art & Culture
- 58 Next Station

48

ดาวคะนอง

ได้เวลา... พิสูจน์ตัวเอง
รายการเรียลลิตีที่คนตรีที่เปิดโอกาสให้คนคะนองได้พิสูจน์ความฝัน
ในการทำงานเพลงร่วมกับคนคนตรีมืออาชีพ
ระดับแนวหน้าของประเทศไทย

ติดตามชมรายการดาวคะนอง ทางไทยพีบีเอส เริ่มกรกฎาคม 2555

01

ไทยพีบีเอส รวมพลคนรักลูก

ไทยพีบีเอส ตอกย้ำการทำหน้าที่สื่อสาธารณะที่มุ่งนำเสนอรายการที่มีคุณค่าและประโยชน์ต่อทุกคนในครอบครัว เปิดบ้านจัดกิจกรรม “ดูทีวีกับลูก สร้างภูมิคุ้มกัน ผูกพันครอบครัว” สร้างสรรค์การเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครอบครัวได้ใช้เวลาดูทีวีร่วมกันอย่างปลอดภัยและใกล้ชิด ซึ่งได้รับความสนใจจากผู้ชมกว่า 1,500 คน เมื่อวันที่ 25 มีนาคม ที่ผ่านมา

หนูน้อยจากเชียงใหม่คว้าแชมป์ Yes No Ok ซีซั่น 1

และแล้วไทยพีบีเอสก็ได้สุดยอดนักแสดงคำภาษาอังกฤษรุ่นจิ๋ว ด.ญ.ณัฐนิชา ลิ้มศักดิ์กุล หรือน้องฟ้า จากโรงเรียนนานาชาตินครพายัพ จ.เชียงใหม่ เป็นแชมป์ประกวดคำภาษาอังกฤษ Yes No Ok ซีซั่น 1 ซึ่งทางไทยพีบีเอสได้การเฝ้าติดตามการแข่งขัน มาตลอด 5 สัปดาห์เต็ม ผ่านรายการ Yes No Ok รายการที่ส่งเสริมให้เยาวชนมีทักษะด้านภาษาอังกฤษ โดยออกอากาศทุกวันจันทร์ - ศุกร์ เวลา 15.30-16.00 น.

สร้างภูมิคุ้มกัน ผูกพันครอบครัว

02

จัดอบรมผู้ผ่านการคัดเลือก โครงการรายเด็ก

เมื่อวันที่ 14-15 พฤษภาคมที่ผ่านมา ไทยพีบีเอสได้จัดการอบรมผู้ผ่านการคัดเลือกรอบแรกจำนวน 21 ชิ้นงาน ในโครงการเพื่อส่งเสริมผู้ผลิตอิสระในการประกวดความคิดสร้างสรรค์รายการต้นแบบสำหรับเด็กอายุ 7-12 ปี เชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญหลากหลายสาขา มาเป็นวิทยากรในการอบรม ก่อนส่งพิจารณาในรอบสุดท้าย ซึ่งไทยพีบีเอสจะประกาศผลการประกวดกลางเดือนมิถุนายนศกนี้

03

04

สุดยอดนักยัดห่วง “ Youth Street Sports Basketball 2012”

จากการแข่งขันบาสเกตบอลเยาวชนชายหญิงรุ่นอายุ 15-18 ปีเมื่อวันที่ 17 มีนาคม ผ่านการแข่งขันที่เข้มข้นจนได้ทีมโรงเรียนชนะเลิศ 4 โรงเรียน แบ่งตามรุ่นคือ รุ่น 15 ปีหญิงจากโรงเรียนบอสโกพิทักษ์ ปี รุ่น 15 ปีชาย จากโรงเรียนสตรีวิทยา 2 รุ่น 18ปีหญิงจากโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย และ รุ่น 18ปีชายจากโรงเรียนทิวไผ่งาม เอ เมื่อวันที่ 29 เมษายนที่ผ่านมา โดยผู้ชนะเลิศจะได้รับถ้วยรางวัล และทุนการศึกษา เป็นที่เรียบร้อย

05 เปิดสมอง ลองทำดู

เปิดบ้านไทยพีบีเอสจัด Workshop “เปิดสมอง ลองทำดู”

เมื่อวันเสาร์ที่ 12 พฤษภาคมที่ผ่านมา ไทยพีบีเอสจัด Workshop “เปิดสมอง ลองทำดู” ภายใต้ concept เรียนรู้ภาษาอังกฤษต้อนรับเปิดเทอม โดยมีคุณสุวิทย์ สาสนพิจิตร ผู้อำนวยการสำนักรายการ สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอสเป็นประธานเปิดกิจกรรม โดยมีแฟนรายการเข้าร่วมกิจกรรมกว่า 500 คน หากใครพลาดงานนี้ สามารถติดตามรายละเอียดกิจกรรมได้ทาง www.thaipbs.or.th/workshop และ Fan Page : www.facebook.com/thaipbsworkshop ซึ่งงานจะจัดขึ้นทุกวันเสาร์ที่ 2 ของทุกเดือน

เวลา	จันทร์	
05:00	ห้องเรียนที่ใหญ่ที่สุดในโลก ๑	11:05 หน้าทีเพลเมือง
05:25	English Breakfast ๑	12:00 ข่าวเที่ยง
05:50	การ์ตูน นิทานแห่งความสุข ๑	13:00 ศิลปสโมสร
06:00	ข่าวเช้า	13:30 ย้อนสยามผ่านฟิล์มจิว ๑
07:30	คนสู้โรค	13:35 ดิสลาตัน ณ แดนใต้
07:57	รักนถ รักนเป่า รักนโลก ๑	14:00 กันข่าว
08:00	กินอยู่คือ ๑	14:05 สถานีประชาชน
08:30	ไบซิเคิลไดอารี่ ๑	15:00 กันข่าว
08:57	เมล็ดข่าวเล่าเรื่อง ๑	15:05 ลุยไม่รู้ริย ๑
09:00	กันข่าว 9 โมง	15:30 ภัตตาคารบ้านทุ่ง ๑
09:30	ชั่วโมงกำกับ	16:00 กันข่าว
09:58	ข่าวบริการเพื่อสาธารณะ	16:05 Thai PBS Kids
10:00	กันข่าว	16:50 สอนศิลป์
10:05	ดนตรี กวี ศิลป์ ๑	17:00 กันข่าวเด่น
11:00	กันข่าว	17:30 ทำให้อ่าน

เวลา	อังคาร	
05:00	ดูให้รู้ ๑	16:05 Thai PBS Kids
05:25	English Breakfast ๑	16:50 สอนศิลป์
05:50	การ์ตูน นิทานแห่งความสุข ๑	17:00 กันข่าวเด่น
06:00	ข่าวเช้า	17:30 Good Afternoon
07:30	คนสู้โรค	17:57 ผู้พิทักษ์น้อย ๑
07:57	รักนถ รักนเป่า รักนโลก ๑	18:00 ท่องโลกกว้าง
08:00	กินอยู่คือ ๑	18:52 Ozie Boo : Save the Planet
08:30	ก้าวทันแดนไทย ๑	19:00 ข่าวค่ำ
08:57	เมล็ดข่าวเล่าเรื่อง ๑	20:25 ชีวิตจริงยิ่งกว่าละคร
09:00	กันข่าว 9 โมง	21:15 ที่นี่ Thai PBS
09:30	ชั่วโมงกำกับ	22:00 คนละดาวเดียวกัน
09:58	ข่าวบริการเพื่อสาธารณะ	23:00 ชักคอม ลูกไม้หลายหลายต้น
10:00	กันข่าว	23:30 ข่าวภาคภาษาอังกฤษ
10:05	พื้นที่ชีวิต ๑	23:45 ข่าวดี
11:00	กันข่าว	00:15 สารคดี มิตรโลกหลังเที่ยงคืน ๑
11:05	เปิดปม ๑	01:00 คนสู้โรค ๑
12:00	ข่าวเที่ยง	01:30 Hot Short Films ๑
13:00	ศิลปสโมสร	02:00 ยุทธการกู้โลก ๑
13:30	ย้อนสยามผ่านฟิล์มจิว ๑	02:23 แ็บค้อมหมีซ่าจอมซน ๑
13:35	ทิวภูมิภาค จอเหนือ	02:30 ศิลปสโมสร ๑
14:00	กันข่าว	03:00 สารคดีไทยพีบีเอส ๑
14:05	สถานีประชาชน	03:55 Wide Angle ๑
15:00	กันข่าว	04:00 เด็กมีเรื่อง ๑
15:05	ลุยไม่รู้ริย ๑	04:30 ทิวภูมิภาค จอเหนือ ๑
15:30	หลงกรุง ๑	04:58 ข่าวบริการเพื่อสาธารณะ ๑
16:00	กันข่าว	

เวลา	พุธ	
05:00	โลกนักอ่านบ้านนักเขียน ๑	16:05 Thai PBS Kids
05:25	เวลาในขบวนแก้ว ๑	16:50 สอนศิลป์
05:50	การ์ตูน นิทานแห่งความสุข ๑	17:00 กันข่าวเด่น
06:00	ข่าวเช้า	17:30 สนามสารพัดนึก
07:30	คนสู้โรค	17:57 ผู้พิทักษ์น้อย ๑
07:57	รักนถ รักนเป่า รักนโลก ๑	18:00 ท่องโลกกว้าง
08:00	นิทานแผ่นดิน ๑	18:52 Ozie Boo : Save the Planet
08:30	Spirit of Asia ๑	19:00 ข่าวค่ำ
08:57	เมล็ดข่าวเล่าเรื่อง ๑	20:25 สยามวาระ
09:00	กันข่าว 9 โมง	21:15 ที่นี่ Thai PBS
09:30	ชั่วโมงกำกับ	22:00 พื้นที่ชีวิต
09:58	ข่าวบริการเพื่อสาธารณะ	23:00 เสวนาเด็กห้าม
10:00	กันข่าว	23:30 ข่าวภาคภาษาอังกฤษ
10:05	คนละดาวเดียวกัน ๑	23:45 ข่าวดี
11:00	กันข่าว	00:15 สารคดี มิตรโลกหลังเที่ยงคืน ๑
11:05	เสียงประชาชน เปลี่ยนประเทศไทย ๑	01:00 คนสู้โรค ๑
12:00	ข่าวเที่ยง	01:30 Hot Short Films ๑
13:00	ศิลปสโมสร	02:00 บวมไทยแลนด์ ๑
13:30	ย้อนสยามผ่านฟิล์มจิว ๑	02:23 แ็บค้อมหมีซ่าจอมซน ๑
13:35	ทิวภูมิภาค จออีสาน	02:30 ศิลปสโมสร ๑
14:00	กันข่าว	03:00 สยามวาระ ๑
14:05	สถานีประชาชน	03:55 Happy Everyday ๑
15:00	กันข่าว	04:00 บ้านเรากี่บ้านฉัน ๑
15:05	ชักคอม ยมบาลเรียกพี่ ๑	04:30 ทิวภูมิภาค จออีสาน ๑
15:30	หนังพาไป ๑	04:58 ข่าวบริการเพื่อสาธารณะ ๑
16:00	กันข่าว	

รายการใหม่เพื่อคุณค่าสร้างสรรค์

01

Ozie Boo : Save the Planet

เรียนรู้และค้นพบวิธีการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขบนโลกของเรา รายการเบาๆ ที่ให้ความบันเทิงและสอนให้เด็กก่อนวัยเรียนได้รู้จักเรื่องราวของระบบนิเวศ สนุกสนานไปพร้อมกับทีม Ozie Boo และผองเพื่อน พร้อมกับภาพของโลกจริงๆ ที่คมชัด ทีม Ozie Boo ไปโรงเรียนเหมือนกับเด็กทุกคนทั่วโลก แต่โรงเรียนของพวกเขาคือห้องเรียนธรรมชาติ โรงเรียน Ozie สร้างขึ้นจากน้ำแข็งและก้อนน้ำแข็งทั้งหลัง และยังมีเก้าอี้ยาวที่สร้างจากน้ำแข็งและโต๊ะเรียนเก่าแก่ มันเป็นโรงเรียนในเขตขั้วโลกเหนือที่เนลลี่ เฟรด เท็ด เน็ด เอ็ด ผุงเพนกวิ้นตัวน้อยที่กระตือรือร้นและซี้สงสัย ถามคำถามเดียวกับที่เด็กๆ ชอบถาม

ออกอากาศ : วันจันทร์-ศุกร์ เวลา 18.52 น. เริ่ม 3 กรกฎาคมนี้

นิทานแผ่นดิน

ติดตามรายการโทรทัศน์เทิดพระเกียรติ “นิทานแผ่นดิน” ที่จะนำเสนอเบื้องหลังการออกแบบและการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะขนาดใหญ่บนผืนแผ่นดิน 9 ชั้น โดยศิลปินระดับชาติ 9 ท่าน ที่จะสร้างขึ้นบนผืนแผ่นดินไทยทั้งภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคใต้ และภาคกลาง ซึ่งแต่ละภาพมีความหมายเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจและโครงการในพระราชดำริ และเบื้องหลังการสร้างสรรคบทเพลงและภาพยนตร์ พร้อมกับการนำเสนอความรู้เกี่ยวกับพระราชกรณียกิจและโครงการในพระราชดำริต่างๆ ร่วมตามรอยพระยุคลบาทในการสร้างสรรค์สิ่งดีงามให้กับแผ่นดินไทยของเราในรายการ “นิทานแผ่นดิน”

ออกอากาศ : วันอาทิตย์ เวลา 10.30 น. เริ่ม 1 กรกฎาคมนี้

02

เมืองเรื่องแสง

“เมืองแห่งความสุข” มีอยู่จริงหรือไม่ ? ติดตาม 13 นักเดินทาง ไปค้นหาเมืองแห่งความสุข 13 แห่งที่ซุกซ่อนอยู่ทุกหนทุกแห่งบนผืนแผ่นดินไทยของเรา ผ่านการบอกเล่าด้วย “หนัง...แห่งความสุข” ในสถานที่จริง ตัวแสดงจริง เล่นจริง ด้วยชีวิตจริงของคนในเมืองแห่งความสุข ที่เต็มไปด้วยรอยยิ้ม การแบ่งปัน ความเอื้อเฟื้อ และความสุข ถ่ายทอดความรู้สึกปรารถนาดีที่มีต่อบ้านเกิดเมืองนอนที่พวกเขาอาศัยอยู่ในหลายรูปแบบ หลายแนวทาง “หนัง...แห่งความสุข” แต่ละเรื่องจะบอกอะไรกับคุณผู้ชมได้บ้างติดตามได้ในภาพยนตร์กึ่งสารคดี “เมืองเรื่องแสง” เมืองที่แข็งแรงและมีความสุข

ออกอากาศ : วันพฤหัสบดี เวลา 22.00น. เริ่ม 5 กรกฎาคมนี้

04

03

เพลงล้นทุ่ง

เรื่องราวที่ผ่านมากับความเปลี่ยนแปลงไปของสังคม เปิดศาลาสนทนากันแบบสบายๆ ตั้งวงแลกเปลี่ยนแนวคิดและประสบการณ์ตรงของพี่น้องผองเพื่อน ทั้งรุ่นเล็กรุ่นใหญ่ที่แวะเวียนมาร่วมพูดคุย กับ เสนาสิงห์ สมเกียรติ จันทร์พราหมณ์ พิธีกรผู้เป็นเจ้าของศาลาน้อยริมทุ่งแห่งนี้ โดยหยิบยกประเด็นรอบตัวที่มีการเปลี่ยนแปลงในสังคม มาชวนผู้ชมได้ขบคิด วิเคราะห์ ด้วยหลากหลายมุมมอง บทสนทนาจะสะท้อนภาพการดำเนินชีวิตและทัศนคติของผู้คนในสังคมไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงจากเมื่อครั้งอดีตจนมาสู่ปัจจุบัน ผ่านคล้ายอารมณ์กับเพลงลูกทุ่งยอดนิยมในอดีตที่มีเนื้อเพลงสะท้อนบริบทของสังคมไทยได้อย่างชัดเจน รวมทั้ง หนังสือล้นทุ่ง ที่นำเสนอเรื่องราวเปรียบเทียบการดำเนินชีวิตในแง่มุมที่แตกต่างๆ ของคนในสังคมไทย จากมุมมองของผู้กำกับ “บอล วิทยา ทองอยู่ยง”

ดำเนินรายการ : สมเกียรติ จันทร์พราหมณ์

ออกอากาศ : วันจันทร์ เวลา 22.00 น.เริ่ม 9 กรกฎาคมนี้

Listing เดือนกรกฎาคม

05

สนามสารพัดนึก

ทดสอบความช่างคิด ช่างจำ ช่างสังเกต ของกลุ่มเด็กๆ ผ่านการแสดง ทำทางบอกใบ้ของเหล่าพี่ๆ Babymime ที่มาโชว์กันให้ฮากระจาย พร้อมทั้งแทรกเสริมความรู้ผ่านช่วงต่างๆ ของรายการ เช่น เรียนรู้ เรื่องสถานที่ กีฬา งานเทศกาลผ่านช่วงภาพสารพัดนึก ปลุกจิตสำนึก ผ่านช่วงละครสารพัดนึก และสร้างเสริมให้รู้จักการช่วยเหลือกันเพื่อนำไปสู่ชัยชนะในช่วงร่วมแรงสารพัดนึก น้องๆ ทางบ้านเตรียมตัวให้พร้อม และสนุกสนานไปกับเกมส์โชว์ผสมละครไปในรายการ “สนามสารพัดนึก”

ออกอากาศ : วันพุธ เวลา 17.30 น. เริ่ม 4 กรกฎาคมนี้

06

ส.ป.ช.

บทเรียนสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต คิด ทำ นอกตำรา ทั้งบทเรียนไว้บนตำรา และออกตะลุยไปบนโลกแห่งความจริงกับพี่หนุ่ม อรรถพร ธีมากร และน้องๆ ผู้กล้า ที่อาสาออกไปผจญภัยบนโลกใบใหญ่เพื่อเสริมสร้างทักษะให้กับชีวิต และเรียนรู้จากสิ่งจริงที่ไม่คุ้นเคย ผ่านแบบทดสอบสถานการณ์วัดใจที่มีอุปสรรคมากมาย ...ไปติดเกาะร้าง...เพื่อเรียนรู้การใช้สติ เผชิญความหวาดกลัว และการเอาตัวรอด ...ไปเป็นไกด์...ฝึกฝนเรื่องการสื่อสารที่แตกต่าง ...ไปกับรถเกียบขยะ...ได้เห็นคุณค่าของคนและของงาน และยังได้เที่ยวชมกรุงอย่างเพลิดเพลิน ...ไปอยู่บ้านนอก...เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตที่แตกต่าง ...ไปอยู่กับกิ้ง...เรียนรู้และทำความเข้าใจปฏิกิริยาที่แตกต่างระหว่างวัย ค้นหาคำความสัมพันธ์ที่แทบจะเลือนหายไปแล้วในสังคมไทย หรือ...ไปผจญภัยต่างแดน...ไปเป็นเด็กวัด...ไปใช้ชีวิตกับผู้พิการทางสายตา...ไปทำมาหากิน....ไปเลี้ยงสุนัข

ภารกิจและอุปสรรคมากมายที่กลุ่มน้องๆ ต้องเรียนรู้เพื่อหาทางพิชิต และฝ่าฟันไปให้ได้ แต่สิ่งที่พวกเขาได้รับกลับมามากหลังจากภารกิจล้นแถมมีคุณค่าที่ไม่สามารถหาได้จากบทเรียนใดๆ นอกจาก...”บทเรียนชีวิต”...

หัวหน้าแก๊งค์เด็ก : พี่หนุ่ม อรรถพร ธีมากร

ออกอากาศ : วันเสาร์ เวลา 08.30 น. เริ่ม 7 กรกฎาคมนี้

เวลา	พุกหัสบดี
05:00	อัฐก่อนแรก ๑
05:25	พลเมืองตัวเล็ก ๑
05:50	การ์ตูน นิทานแห่งความสุข
06:00	ข่าวเช้า
07:30	ลุยไม่รู้โรย
07:57	รักนถ รักนป่า รักนาโลก
08:00	เป็นอยู่คือ ๑
08:30	ฝันแสงรุ่ง ๑
08:57	เบสิคข่าวเล่าเรื่อง ๑
09:00	กันข่าว 9 โมง
09:30	ชั่วโมงทำกิน
09:58	ข่าวบริการเพื่อสาธารณ:
10:00	กันข่าว
10:05	ภ.ซีรีส์จัน โรงเรียนชีวิต ๑
10:55	ร้อยคนร้อยธรรม
11:00	กันข่าว
11:05	สถานีสีเขียว
11:30	คนกล้าฝัน ๑
12:00	ข่าวเที่ยง
13:00	ศิลปสโมสร
13:30	ย้อนสยามผ่านฟิล์มจิว ๑
13:35	ยิ้มสู้
14:00	กันข่าว
14:05	สถานีประชาชน
15:00	กันข่าว
15:05	ซิกคอม ลูกไม้หลายหลายต้น ๑

15:30	วิทยาคาสตร์หลังบ้าน ๑
16:00	กันข่าว
16:05	Thai PBS Kids
16:50	สอนศิลป์
17:00	กันข่าวเด่น
17:30	คิดด้วย
17:57	ผู้พิทักษ์น้อย ๑
18:00	ท่องโลกกว้าง
18:52	Ozie Boo : Save the Planet
19:00	ข่าวค่ำ
20:25	ภาพยนตร์ซีรีส์ Together
21:15	กัน Thai PBS
22:00	เมืองเรื่องแสง
23:00	Hot Short Films
23:30	ข่าวภาคภาษาอังกฤษ
23:45	ข่าวดี
00:15	สารคดี มิติโลกหลังเที่ยงคืน ๑
01:00	คนสู้โรค ๑
01:30	ภ.ซีรีส์จัน ซูสีไทเฮา ๑
02:23	เบสิคคอมพ์ข่าวชุมชน ๑
02:30	ศิลปสโมสร ๑
03:00	หน้ากัฟพลเมือง ๑
03:55	Happy Everyday ๑
04:00	ชุมชนไม่จบปัญหา ๑
04:30	เปิดโลกปิดเล่ม ๑
04:58	ข่าวบริการเพื่อสาธารณ: ๑

เวลา	ศุกร์
05:00	ครูมืออาชีพ
05:25	กวีตั้งใจ ๑
05:50	การ์ตูน นิทานแห่งความสุข ๑
06:00	ข่าวเช้า
07:30	ลุยไม่รู้โรย
07:57	รักนถ รักนป่า รักนาโลก
08:00	สมองบิ่นส์ซันเด ๑
08:30	Blind Date ๑
08:57	เบสิคข่าวเล่าเรื่อง ๑
09:00	กันข่าว 9 โมง
09:30	ชั่วโมงทำกิน
09:58	ข่าวบริการเพื่อสาธารณ:
10:00	กันข่าว
10:05	ภ.ซีรีส์จัน โรงเรียนชีวิต ๑
10:55	ร้อยคนร้อยธรรม
11:00	กันข่าว

11:05	ครอบครัวเดียวกัน ๑
12:00	ข่าวเที่ยง
13:00	ศิลปสโมสร
13:30	ย้อนสยามผ่านฟิล์มจิว ๑
13:35	เขยในหมอก
14:00	กันข่าว
14:05	สถานีประชาชน
15:00	กันข่าว
15:05	สารคดี ดร.ออส ๑
16:00	กันข่าว
16:05	Thai PBS Kids
16:50	สอนศิลป์
17:00	กันข่าวเด่น
17:30	เด็กอาร์ต
17:57	ผู้พิทักษ์น้อย ๑

เวลา	เสาร์
05:00	ยิ้มสู้ ๑
05:30	Human Guide ๑
06:00	ชวนการปั่นบ้านบ
07:25	การ์ตูน ฟาฟา
07:30	กลองนักคิด
07:57	บ้านนี้ต้องมีหมีขาว ๑
08:00	การ์ตูน ดอร์้า บุกสำรวจน้อย
08:25	การ์ตูน เจียง เจียงมาเรียกออกกำลังกาย
08:30	สปช.
09:00	English Breakfast
09:25	ไอชายนั้ ฉลาดยกกำลังสอง
09:30	เด็กมีเรื่อง
10:00	กันข่าว
10:05	ไทยพีบีเอส สุดสัปดาห์
10:30	โบซิคคลิดอาร์
10:58	พูดจากาษาไทย

11:00	กันข่าว
11:05	บ้านเรากี่บ้านฉัน
11:30	กินอยู่คือ
12:00	ข่าวเที่ยง
13:00	หมู่บ้านคำดี สถานีภาษา
13:05	ภ.ซีรีส์ญี่ปุ่น เร็วชนะ
	จอมคนพลิกแผ่นดิน ๑
	ร่วมปฏิรูปประเทศไทย
13:57	กันข่าว
14:00	เวทีสาธารณะ
14:05	กันข่าว
15:00	กันข่าว
15:05	ดูให้รู้
15:30	ห้องเรียนที่ใหญ่ที่สุดในโลก
16:00	กันข่าว

เวลา	อาทิตย์
05:00	เขยในหมอก ๑
05:30	ย้อนสยามผ่านฟิล์มจิว ๑
06:00	ชวนการปั่นบ้านบ
07:25	การ์ตูน ฟาฟา
07:30	เขยในหมอก
07:57	บ้านนี้ต้องมีหมีขาว ๑
08:00	การ์ตูน ดอร์้า บุกสำรวจน้อย
08:25	การ์ตูน เจียง เจียงมาเรียกออกกำลังกาย
08:30	World Why วิกย์
09:00	English Breakfast
09:25	ไอชายนั้ ฉลาดยกกำลังสอง
09:30	คนกล้าฝัน
10:00	กันข่าว
10:05	ไทยพีบีเอส สุดสัปดาห์
10:30	นิทานแผ่นดิน
10:58	พูดจากาษาไทย
11:00	กันข่าว
11:05	สมองบิ่นส์ซันเด
11:30	กินอยู่คือ
12:00	ข่าวเที่ยง

13:00	หมู่บ้านคำดี สถานีภาษา
13:05	ภ.ซีรีส์ญี่ปุ่น เร็วชนะ
	จอมคนพลิกแผ่นดิน ๑
	ร่วมปฏิรูปประเทศไทย
13:57	กีฬาและสันทนาการ
14:00	กันข่าว
16:00	กันข่าว
16:05	ฝันแสงรุ่ง
16:30	Spirit of Asia
17:00	กันข่าว
17:05	Thai PBS Teens
17:30	กัตตาคารบ้านทุ่ง
17:55	วัฒนาข่าว
18:00	ท่องโลกกว้าง
18:30	หลงกรุง
18:52	การ์ตูน Sam Sam
19:00	ข่าวค่ำ
20:20	เปิดบ้าน Thai PBS
20:30	กันโลก
21:00	เสียงประชาชน เปลี่ยนประเทศไทย
22:00	กันข่าว

รายการดีที่คุณวางใจ

รู้สู้ภัยพิบัติ

ติดตามการเดินทางร่วมกันอีกครั้งของ ดาริน คล่องอักษร บรรณาธิการข่าวยุทธศาสตร์ สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส และ รศ.ดร.เสรี ศุภราทิตย์ ผู้อำนวยการอุทยานสิ่งแวดล้อมนานาชาติสิรินธร หลังจากประเทศไทยผ่านพ้นสถานการณ์วิกฤตน้ำท่วมใหญ่เมื่อปลายปี 2554 และมีการใช้งบประมาณนับแสนล้านบาทเพื่อแก้ปัญหา ทั้งสองจะเดินทางไปยังจังหวัดต่างๆ เพื่อติดตามความคืบหน้าในการจัดการภัยพิบัติ โดยเฉพาะการจัดการน้ำของรัฐบาล สสำรวจความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในการเตรียมรับมือน้ำท่วมที่อาจจะเกิดขึ้นอีก

รู้สู้ภัยพิบัติจะทำหน้าที่เกาะติดข้อมูล รวมทั้งการเตรียมความพร้อมของหน่วยงานต่างๆ สะท้อนข้อเสนอของประชาชนไปสู่ภาครัฐที่ทำหน้าที่บริหารจัดการภัยพิบัติอยู่ในขณะนี้ สนับสนุนให้ประชาชนในชุมชนต่างๆ ได้เรียนรู้การจัดการภัยพิบัติด้วยตนเองอย่างมีระบบขั้นตอน รวมทั้งเสนอทางออก แนะนำนวัตกรรมและองค์ความรู้ใหม่ให้กับชุมชนเพื่อสามารถนำไปปรับเพื่อรับมือกับภัยพิบัติได้

ดำเนินรายการ : ดาริน คล่องอักษร
รศ.ดร.เสรี ศุภราทิตย์

ออกอากาศ : วันเสาร์ เวลา 17.05 น.

Thai PBS Teens

ร่วมค้นหา เจาะลึกตัวตนคนวัยทีน ในข่าวเยาวชนสร้างสรรค์ “Thai PBS Teens” ที่จะถ่ายทอดเรื่องราวของเยาวชน ทั้งพฤติกรรม ความคิด กิจกรรม การดำเนินชีวิตที่หลากหลาย ในแบบที่พวกเขาอยู่ ในแบบที่พวกเขาเป็น ให้ผู้ใหญ่ได้เห็นและรู้จักตัวตนของเยาวชนในปัจจุบันผ่านพื้นที่แห่งนี้

หากน้องๆ เยาวชนที่มีกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยม และอุดมศึกษามีแนวคิดที่สร้างสรรค์อยากนำเสนอ สามารถติดต่อร่วมรายการ หรือส่งผลงานในรูปแบบคลิปวิดีโอ ความยาว 3-5 นาทีมายัง Thai PBS Teens ได้ที่

E-mail : thaipbsteens@thaipbs.or.th

Facebook : facebook.com/thaipbsteens

โทรศัพท์ : 0-2790-2607

ดำเนินรายการ : กมลวรรณ ตริพงษ์ และ อภิยา ฉายจันทร์ทิพย์
ออกอากาศ : วันอาทิตย์ เวลา 17.05 น.

ขนมไทยอะไรเอ๋ย

ขนมไทยแสนอร่อย ที่มีความละเอียด พิถีพิถัน ประณีตบรรจง เต็มไปด้วยเสน่ห์ สีสิ้นสวยงาม กลิ่นหอม ชวนมอง ชวนกินเกิดขึ้นจากภูมิปัญญา และวิถีชีวิตความเป็นไทยที่มีมาแต่ครั้งโบราณ ขนมไทยสามารถสะท้อนเรื่องราว ประเพณี วัฒนธรรม นิสัยใจคอ และความเป็นอยู่ของคนไทยในแต่ละภาค แต่ละท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ร่วมตามหาขนมไทยพื้นบ้าน และเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่นไปกับกลุ่มเด็กๆ ตัวน้อยใน “ขนมไทยอะไรเอ๋ย” สารบันเทิงเชิงสร้างสรรค์สำหรับเด็กและครอบครัว ที่นำเสนอเรื่องราวผ่านความอยากรู้ อยากเห็น และช่างสงสัยของเด็กๆ ซึ่งจะได้คำตอบจากประสบการณ์ตรงโดยลงมือฝึกทำจริง และเรียนรู้ความเป็นมาจากแขกรับเชิญซึ่งเปี่ยมไปด้วยภูมิปัญญาที่ทรงคุณค่า พร้อมจะถ่ายทอดเรื่องราวของขนมไทยพื้นบ้านไปสู่เด็กๆ

ดำเนินรายการ : น้องเพ็ญ - ศิริภัสสร อุบลรัตน์
น้องปั้น - ปฎิมากร เลิศบุรณโณทัย

ออกอากาศ : วันอาทิตย์ เวลา 07.30 น.

Good afternoon

ก้าวสู่ปีที่ 2 กับรูปแบบใหม่ เราใจ สนุกกว่าเดิม กับ Good Afternoon คิวโชว์ที่อยู่คู่กับเด็กๆ และไทยพีบีเอส มากกว่า 1 ปีแล้ว โดยที่ผ่านมามีการปรับโฉมและรูปแบบเกมไปบ้างเล็กน้อย ทั้งแบบ Buddy และ Tag team แต่ปีที่ 2 นี้ เรียกได้ว่า “พลิกโฉม” กันเลยทีเดียว เพราะทุกเกมได้ถูกคิดใหม่ทั้งหมด เพื่อให้เด็กๆ ได้สนุกขึ้นกว่าเดิม แต่ยังคงไว้ซึ่งสาระความรู้มากมายทั้งคำศัพท์ภาษาอังกฤษและความรู้รอบตัว รับรองว่าไม่ผิดหวังแน่นอน พบกับ Good afternoon โฉมใหม่ได้ เร็วๆ นี้

ดำเนินรายการ : พี่ทศ - ทศธรรม เปี่ยมสมบุญ
พี่แบงค์ - รัชเศรษฐ์ ประมวลศักดิ์กุล

ออกอากาศ : วันอังคาร เวลา 17.30 น.

เปิดปม

คำสารภาพของอาร์เคเค...
ทุจริตเงินช่วยเหลือน้ำท่วม...
ขบวนการค้าไม้ข้ามชาติ...
เปิดโปงบัตรประชาชนเถื่อน...
ทุจริตบัตรเลขศูนย์...
กระบวนการค้ายาเสพติด...
เงินดับไฟได้...

และอีกมากมายหลายประเด็นที่ส่งผลกระทบต่อสังคมในวงกว้าง

กว่า 4 ปี...กว่า 200 เรื่องราว... ที่ไทยพีบีเอสเปิดพื้นที่เพื่อตีแผ่ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นผ่านรายการ “เปิดปม” สะท้อนหาข้อเท็จจริงหลากหลายประเด็นนำเสนอให้สังคมได้รับรู้ผ่านการวิเคราะห์ข้อมูลรอบด้านอย่างถูกต้องและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย ทั้งประเด็นทุจริตเชิงนโยบาย ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ความไม่สงบทั้งการเมืองและสังคม ปัญหาของผู้ด้อยโอกาสในสังคม ปัญหาสิ่งแวดล้อม ตลอดจนไปจนปรากฏการณ์ทางสังคมที่สามารถนำมาใช้สะท้อนภาพใหญ่ หรือปัญหาที่กำลังขยายวงกว้าง ซึ่งสร้างผลกระทบในหลายภาคส่วน

“เปิดปม” เป็นเพียงหนึ่งเสียงที่พยายามผลักดันให้เกิดความเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีกว่าให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และเกิดสังคมที่บริสุทธิ์ยุติธรรม และความคาดหวังนี้จะเป็นจริงไม่ได้หากประชาชน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายไม่ตระหนักถึงปัญหาที่กำลังทำร้ายและทำลายสังคมไทย “เปิดปม” จึงกำลังทำหน้าที่ในการให้ข้อมูลเพื่อให้ทุกภาคส่วนได้รับรู้ ว่า กำลังเกิดอะไรขึ้นบ้างในประเทศไทย และใช้ข้อมูลที่ได้เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจว่า จะร่วมกันนำพาสังคมของเราเดินไปอย่างไร

ดำเนินรายการ : วราวิทย์ ฉิมมณี

ออกอากาศ : วันจันทร์ เวลา 20.25 น.

ชีวิตจริงยิ่งกว่าละคร

ละครทุกเรื่องมาจากหลากหลายชีวิตในสังคมที่มีประเด็น ปัญหา ความเป็นไปที่น่าติดตาม...ใครจะล่วงรู้ว่าวันหนึ่งหากชีวิตต้องประสบปัญหา กีดกันทางอารมณ์และความรู้สึก สถานการณ์ที่พบ ความขัดแย้งที่เจอ ก็คงไม่ต่างจากละครที่โลดแล่นบนจอแก้วจวบจนเงินที่เห็นทุกเมื่อเชิ้อวัน แต่นี่คือ...ชีวิตจริงยิ่งกว่าละคร

ติดตามละครจริงแห่งชีวิตของผู้คนในวิถีที่แตกต่าง สะท้อนมิติความเป็น “คน” ถ่ายทอดความเศร้า ความสุข ความสนุก และความหวังจากแง่มุมชีวิตในอาชีพที่หลากหลาย

“ชีวิตจริงยิ่งกว่าละคร” รายการที่ทำหน้าที่มากกว่ารายการที่วิธรรมดา มุ่งหวังที่จะจุดประกายให้เกิดการขับเคลื่อนที่สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตคน ชุมชน และสังคมให้ก้าวเดินต่อไปได้

ออกอากาศ : วันอังคาร เวลา 20.25 น.

พื้นที่ชีวิต ชุด ศาสนากับสังคม

ร่วมแสวงหาแง่มุมทางความคิดไปกับเหล่าพิธีกรนักคิด วรณสิงห์ ประเสริฐกุล, สราวุธ เอ็งสวัสดิ์ (นิ้วกลม) และนุ่น ศิริพันธ์ วัฒนจินดา ในยุคที่สังคมไทยกำลังพัฒนาในด้านต่างๆ ไปอย่างรวดเร็ว ในอีกด้านหนึ่งกลับดูเหมือนผู้คนจะห่างไกลจากหลักธรรมคำสอนทางศาสนามากขึ้น “พื้นที่ชีวิต” จะชวนไปสำรวจแนวคิดและขบวนการเคลื่อนไหวทางสังคมหลายแห่ง ที่ไม่ทันหลังให้กับความทุกข์ยากของผู้คน-สังคม เชื่อมโยงหลักธรรม และนำมาชี้ทางออกจากวิกฤตให้แก่สังคมร่วมสมัย ทั้งนี้ เพื่อกระตุ้นเตือนให้สังคมตระหนักถึงทางเลือกในการพัฒนาอันอยู่บนหลักธรรมของศาสนาอย่างแท้จริง ซึ่งนอกจากทำให้สังคมสงบสุขแล้ว ยังทำให้ศาสนามีความร่วมสมัย และเป็นการรื้อฟื้นคุณค่าสูงสุดของศาสนากลับมาสู่สังคม

ดำเนินรายการ : วรณสิงห์ ประเสริฐกุล, สราวุธ เอ็งสวัสดิ์, ศิริพันธ์ วัฒนจินดา

ออกอากาศ : วันพุธ เวลา 22.00 น.

หลงกรุง

“หลงกรุง” เป็นรายการสาระความรู้ ความบันเทิง ที่เล่าถึงเรื่องราววิถีไทย ผ่านมุมมองของฝรั่งตาน้ำข้าว จากประเทศแคนาดา Daniel Fraser ฝรั่งผู้หลงใหล วิถีชีวิต ศิลปะ วัฒนธรรม แบบชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะกรุงเทพฯ และเมืองไทย ที่ซึ่งเปรียบเสมือนบ้านหลังที่ 2 ของเขา กับประสบการณ์ 10 ปี ในการดำเนินชีวิตในเมืองไทย เขาหลงรักเมืองไทยมาก จึงมีเรื่องราวที่ทำให้เขาประทับใจมากมาย วันนี้เขาจึงอยากออกเดินทางเพื่อบันทึกเรื่องราวต่างๆ ที่ทำให้เขาหลงใหลกรุงเทพฯ และกรุงเทพฯ

เกือบหนึ่งปีที่ผ่านมา Daniel Fraser เล่าให้ผู้ชมมองเห็นถึงความหมายอันยิ่งใหญ่ของคำว่า “ไทย” ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรม ประเพณี ตลอดจนไปจนถึงวิถีชีวิตอันยิ่งใหญ่ กับเรื่องราวที่แปลกใหม่ที่คุณอาจหลงลืมความสำคัญกันไปโดยไม่ตั้งใจ แถมด้วยมุมมองแนวคิดกับเรื่องต่างๆ แบบฝรั่งมาให้ได้ชมกัน

Daniel Fraser ไม่ได้ทำให้มองเห็นสิ่งเหล่านั้นเพียงอย่างเดียว หากแต่ยังพูดถึงความรู้สึกของเขาโดยตรงไปตรงมา ซึ่งพวกเราที่หลงลืมมันไปแล้วเช่นกัน และอาจเพราะความตรงไปตรงมานั่นเอง ที่ทำให้รายการ “หลงกรุง” พุ่งตรงเข้ากลางใจผู้ชมได้อย่างรวดเร็ว

ดำเนินรายการ : แดเนียล เฟรเซอร์

ออกอากาศ : วันอาทิตย์ เวลา 18.30 น.

เตรียมพบกับรายการสารคดี จำลองเหตุการณ์จริง ๒๕๗๕

เรื่อง : รัตติกาล มูลสวัสดิ์ / ภาพ : กฤตภาส สุทธิกิตติบุตร

ถือเป็นการส่งเสริมสารคดีฝีมือคนไทยอีกครั้ง จากผู้กำกับมากฝีมือ คุณหม่อม-สุริสวัสดิ์ เชื้อชาติ ที่ปิสุจน์ตัวเองจาก ภาพยนตร์สั้น ขุนรองปลัดชู ให้คนไทยได้รู้เรื่องราวจากบุคคลสำคัญของชาติที่ไม่เคยปรากฏอยู่ในบทเรียน ออกมาในรูปแบบที่เข้าใจง่าย เมื่อโอกาสย้อนมาเยือนอีกครั้งกับโจกัยยาก ในการนำเสนอเรื่องราวการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ของประเทศชาติปี พ.ศ. ๒๕๗๕ การเล่าเรื่องสารคดีรูปแบบใหม่ ที่ประชาชนเชื้อชาติไทย สัญชาติไทย และกำลังยืนอยู่บนผืนแผ่นดินไทย ไม่ควรพลาดชมอย่างยิ่ง ๒๕๗๕

ที่ไปที่มาของรายการ ๒๕๗๕

เริ่มต้นจริงๆ ทางไทยพีบีเอส เขาเชิญแก๊งพี่ คุณเอ-แซมซัน มาทำสารคดี โดยความตั้งใจของ TPBS เห็นว่าครบรอบ ๘๐ ปี ของการเปลี่ยนแปลงการปกครอง ก็เลยอยากทำ

ในแง่ของประวัติศาสตร์ค่อนข้างยาก พี่หม่อมใช้วิธีอะไรคัดกรอง เพื่อนำมาเสนอต่อ

ตอนที่ไปคุยแล้วมาบอกกับเรา ตอนนั้นก็นึกไม่ออกเหมือนกัน เราจึงต้องมานั่งดูไทม์ไลน์ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ว่าเพราะอะไรจึงมีการเรียกร้องเปลี่ยนแปลงการปกครอง มีเหตุการณ์ประวัติศาสตร์อะไรบ้าง ใครเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด คณะราษฎรขัดแย้งกับสิ่งต่างๆ อะไร อย่างไรบ้าง แล้วสิ่งที่คณะราษฎรต้องการทำเพื่อราษฎรคืออะไร สุดท้ายแล้วซัดเซสใหม่ ประสบความสำเร็จไหม หลังจากนั้นก็มีอะไรขึ้นอีก จนกระทั่งถึงเรื่องการกบฏ ซึ่งเป็นอะไรที่ตามมาทีหลังด้วยซ้ำ แล้วเมื่อได้อ่านมาแล้ว ก็มีการช่วงชิงอำนาจกันพอเราอ่านไทม์ไลน์พวกนี้ครบก็เลยมีความรู้สึก ถ้าเราจะต้องทำสารคดีเรื่องนี้ เราควรทำในฐานะที่เราเป็นอะไร พี่ก็เลยนั่งคิดว่า ดั้งนั้นฉันต้องทำในฐานะที่ฉันเป็นประชาชน ฉันไม่ควรทำในฐานะผู้กำกับสารคดี และพี่เชื่อว่ามันมีหลายสิ่งหลายอย่างในประเทศเรา ที่เราไม่มีทางเปลี่ยนแปลงได้ เพราะว่าเราไม่มีทางเปลี่ยนรากเหง้าของเราได้

เมื่อเราไม่มีทางเปลี่ยนรากเหง้าของเราได้ แล้วรายการ ๒๕๗๕ ต้องการเปลี่ยนอะไร

เราจะไปเรียกร้องอะไรมากมาย ในเมื่อเราไม่เคยคิดที่จะเปลี่ยนตัวเรา นั่นคือสิ่งที่พี่พูดมาตั้งนาน พูดมาตั้งแต่สมัยรายการขุนรองปลัดชู เราจะเห็นความไร้วินัยในความเป็นเรามาก ในขณะที่เดียวกันเราก็จะบอกว่าเราตื่นเต้นกับวินัยของคนอื่น แล้วเราก็ระอาพวกเราตัวเอง มันยากมากที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง แต่ถ้าเราทำในฐานะประชาชน พี่ต้องการอยากให้ประชาชนดูสารคดีเรื่องนี้ แล้วนำเอาสิ่งที่เราเคยรู้ๆ มา เคยศึกษามา เคยอะไรก็แล้วแต่ มันอาจจะไม่ใช่ก็ได้ ดังนั้นเราลองมาดูหลักการกันว่า เราควรจะต้องถอยหลังเพื่อตั้งสติและทบทวนกับมันจริงๆ ว่าสิ่งที่ผ่านมาในชีวิตของประเทศเรา ไม่ว่าจะเป็นการเรียกร้องอะไร สุดท้ายแล้วเราเข้าใจมันจริงหรือไม่

หากคนชมสารคดีเรื่องนี้แล้ว จะสามารถตั้งหลักกับเรื่องนี้ได้

ใช่ เพราะอะไร ทำไมเราต้องทบทวน เพื่อที่ว่าเราจะต่อก้าวต่อไปอย่างถูกต้องไม่เป็นคนหลงผิดหลงทาง พี่ว่ามันยากมาก เพราะขนาดพวกเราเองอ่านมากๆ แล้วยังรู้สึกว่า โห...ทำไมมันช่างยากเย็นอะไรอย่างนี้ แต่มันอยู่ที่เราเองก็ต้องมีสติพอที่จะรู้ว่าอะไรถูกผิด ใช้สติพิจารณาญาณในการเลือกที่จะเชื่อ บางทีเห็นแล้วไม่จำเป็นต้องเชื่อก็ได้ คำพูดคนมันโกหกกันได้ แต่เจตนาของคนมันโกหก

กันไม่ได้ เราจะมองดูรู้ทันที่ว่าคนที่ทำอะไรบางอย่าง ต้องการสื่อเจตนาอะไร
บริสุทธ์หรือไม่ จะเลือกเชื่อหรือไม่เชื่อ ควรจะใช้อะไรมาเป็นตัวยึด

ทำไมถึงใช้วิธีนำเสนอรายการสารคดี ด้วยการเล่าเรื่อง ผ่านการแสดง

มันคือเหตุการณ์จำลองการบันทึก เพื่อเข้าใจสถานการณ์นั้นๆ มากยิ่งขึ้น เรา
ไม่ได้ใส่อะไรที่ดราม่า เราใส่ทุกอย่างที่เป็นความจริง หลังจากนั้นเราก็มีการ
สัมภาษณ์ที่เขาเรียกกันว่าคอมเม้นต์เตอร์ เราสัมภาษณ์ผู้ผ่านประสบการณ์
เรื่องนี้มาเพื่อนำมาสอดคล้องกับข้อมูลจริงที่มีอยู่

ความยากของการเล่าเรื่องแบบสามตอนจบ

มันยากเพราะว่า เราอยู่พื้นฐานการทำงานกับคนหลายคน ซึ่งไม่สามารถเข้าใจ
เรื่องนี้โดยง่ายเหมือนตัวเราเอง ก่อนหน้านี้เราไม่ได้อ่านมา เราก็รู้สึกว้า
เฮ...มันคืออะไร ๒๔๗๕ การเปลี่ยนแปลงการปกครอง คนทะเลาะกันมันคือ
อะไร แต่พอเราเริ่มไปศึกษามันจริงๆ เริ่มไปอ่านไปค้นคว้า ไปคุยกับคนนั้นคน
นี้ เราก็แบบว่า เฮ...มันมีอย่างนี้จริงๆ เหรอ ฉะนั้นการทำความเข้าใจกับทีม
งานทุกคน รวมถึงคนที่เราไปหาข้อมูลด้วย ค่อนข้างยากเหมือนกันที่จะทำให้
เราเข้าใจตรงกัน และไปในทิศทางเดียวกัน

คิดเห็นอย่างไรกับการที่คนไทยก็สามารถทำสารคดีดีๆ ได้

อืม เห็นด้วยเลยนะ เพราะว่าทางไทยพีบีเอสพยายามที่อยากให้มีสารคดีฝีมือคน
ไทย โดยที่เราไม่ต้องไปซื้อสารคดีเมืองนอกมาดู พี่ว่าสารคดีของคนไทยหรือที่
ทำในเอเชีย เครื่องไม้เครื่องมือมันมีพร้อมเหมือนกันหมด ไม่ได้แพงโครมคราม
เหมือนสมัยก่อน แต่สิ่งที่เรามีไม่เหมือนกันคือแก่นของความคิด สิ่งที่เราสู้
หลายๆ เจ้าไม่ได้เพราะว่าเรามากจะทำสารคดีรูปแบบเดิมๆ สารคดีต้องแปลว่า

อย่างนี้ ต้องทำแบบนี้ ทั้งที่มันไม่จำเป็น สิ่งที่เป็นและสำคัญมากอยู่ที่เรา
ต้องการจะเสนอแก่นไหนมากกว่า แล้ววิธีการทำแบบไหนที่จะสนับสนุนแก่น
ความคิดนั้น

แล้วอะไรจะทำให้สารคดีไทยก้าวหน้าอย่างแท้จริง

ที่คิดว่าการเปิดโอกาสให้กับคนไทยดีที่สุดแล้ว แต่สิ่งหนึ่งที่ต้องร่วมด้วยช่วยกัน
จริงๆ ควรเป็นทฤษฎีสัมรู้ร่วมคิดระหว่างผู้จ้างให้ผลิตกับผู้ผลิต หมายความว่า
เราทั้งสองฝั่งต้องคุยกันด้วยความเข้าใจตรงกันจริงๆ ผู้จ้างต้องการอะไร
ต้องการทำสารคดีเรื่องนั้นๆ เพื่ออะไร ต้องชัดเจนเพียงพอแล้วก็ต้องแตกต่าง
เพียงพอ ไม่ใช่พยายามทำให้เก้เพื่อต่าง แต่ความต่างมันอยู่ที่แก่นความคิด
นั้นแหละที่ทำให้เราต่าง ถ้าเรามีแก่นความคิด สามารถรวบรวมมันได้ แล้วมัน
น่าสนใจจริงๆ นั้นแหละคือความแตกต่าง ความคิดที่ไม่เคยมีใครคิดที่จะนำ
เสนอ

เราจะได้เห็นอะไรจากรายการสารคดี ๒๕๕๕

พี่ไม่แน่ใจว่ารายการนี้จะได้ออนแอร์เยอะขนาดไหน แล้วมีคนดูมากน้อยแค่ไหน
ไหน แล้วก็ไม่แน่ใจว่าเราจะกระจายเรื่องเหล่านี้ให้คนดูได้มากน้อยแค่ไหน
เพราะตอนซุนรองปลัดชูเราเสียตายนมาก คนที่ไม่ได้ดูก็จะไม่รู้ แต่คนที่ได้ดูก็คือ
โชคดีจริงๆ เราไม่ได้ยกยอตัวเอง แต่เรากำลังบอกว่าสิ่งที่เราทำมันมีประโยชน์
มาก ประโยชน์ที่พี่เชื่อว่ามันทำให้เกิดความคิดหลายๆ อย่าง อย่างแตกแขนง
แตกหน่อทางความคิดได้ นี่คือสิ่งที่เราตั้งใจทำให้คนไทยได้มีความรู้ที่ลึกซึ้ง
แล้วสามารถนำไปวิเคราะห์แนวความคิดของตัวเอง เลือกตัดสินใจได้อย่าง
ละเอียดลออมากขึ้น เพราะทัศนคติมีผลต่อการดำรงชีวิตของเราแล้ว
รายการนี้เราก็อยากให้ผู้ชมนำไปพิจารณา แล้วนำมาใช้ในการสร้างทัศนคติกับ
ตัวเองต่อไป

7 พฤติกรรมการสื่อสารคนรุ่น Y 7Is of Gen Y's communication

คนยุคเจนเนอเรชัน Y หรือ รุ่นยุคสหัสวรรษ (millenniums generations) มีอายุระหว่าง 18-30 (เกิดช่วงปี ค.ศ. 1982-2000) เป็นรุ่นถัดมาจากรุ่น “Traditional” หรือ “รุ่นสงคราม” – Veteran (เกิดก่อนปี ค.ศ. 1946) รุ่นทารกใหม่ - Baby Boom (ค.ศ. 1946-1964) และหลังรุ่น X (Generation X, ค.ศ. 1965-1981)

เรื่อง : งาม เชื้อสกาปูลิส

คนรุ่น Y เกิดขึ้นในยุคปฏิวัติเทคโนโลยีการสื่อสารที่อาศัยโลกอินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์เป็นหลัก พวกเขาไม่คิดว่าโทรศัพท์หรือหนังสือพิมพ์คือพระเจ้าที่จะกำหนดทุกอย่างในสังคมอีกต่อไป พวกเขาไม่เชื่อโฆษณา แต่เชื่อเพื่อนในสื่อสังคมออนไลน์มากกว่า ไม่สนว่างานคือสิ่งสำคัญที่สุดของชีวิต คิดว่างานเป็นเพียงแค่บางส่วน และมันไม่ควรจะมีกฎเข้มงวดเกี่ยวกับเรื่องงานตราบใดที่พวกเขาไม่จำเป็นต้องเข้าออฟฟิศ ทำงานที่ไหนก็ได้โดยใช้อีเมล หรือแม้แต่ทำงานระยะไกลจากระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์อื่นๆ

คนรุ่น Y “ชอบ-ขับ-ใช้” สื่อสังคมออนไลน์ทุกรูปแบบ เปิดรับเทคโนโลยีมากกว่าคนรุ่นอื่นๆ และมีความสามารถในการรับสื่อที่เรียกว่า “multi – tasking and hyper tasking” คือทำงานหลายอย่างในเวลาเดียวกัน และค่อนข้างตื่นเต้นกระตือรือร้นในงานต่างๆ อย่างระมัดระวัง ไม่ต่อเนื่องยาวนาน (จึงเป็นคนที่มีสมาธิต่ำกว่าคนรุ่น ก่อนมาก)

สำนักงานสถิติแห่งชาติสหรัฐอเมริกาคาดการณ์ว่า ภายในปี ค.ศ. 2025 ตลาดแรงงานสหรัฐจะประกอบไปด้วยคนรุ่นเจนเนอเรชัน Y กว่า 75%

ซึ่งจะทำให้รูปแบบการทำงานเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก เพราะคนรุ่น Y นี้มีทัศนคติชีวิต การทำงาน รูปแบบวิธีการสื่อสาร และระดับความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่แตกต่างกับคนรุ่นก่อนมาก

เพราะฉะนั้น ในอนาคตคนรุ่น Y อาจจะครองโลกแน่นอน น่าจะมากว่าแล้วคนรุ่นนี้มีพฤติกรรมสื่อสารเป็นอย่างไร

ผู้เขียนเดาเอาเองอย่างไม่มีหลักการ เพียงแต่ตั้งข้อสังเกตว่า มีพฤติกรรมสื่อสาร “7Is” ว่าคนรุ่น Y นี้มีความแตกต่างจากคนรุ่นก่อนๆ ดังนี้

01

I-Instantly “การสื่อสารแบบดับพลันทันที”

คนรุ่น Y ไม่นิยมการรอคอย การสื่อสารแบบโต้ตอบทันทีเป็นสิ่งที่พวกเขาต้องการ โปรแกรมสนทนาผ่านข้อความสั้นหรือเว็บบอร์ด เป็นสิ่งที่พวกเขาชอบรับทันทีที่พวกเขาารู้สึกอะไรพวกเขาก็มักจะส่งมันออกมาทันที หรือมีปฏิกริยากับเรื่องใดเรื่องหนึ่งทันที เช่น พลิ้นที่พวกเขาต้องการแสดงความคิดเห็นเรื่องอะไร ก็เขียนลงในเฟซบุ๊กหรือทวิตเตอร์ทันที แม้แต่โปรแกรมสนทนา ก็ต้องการที่จะให้คู่สนทนาตอบกลับอย่างรวดเร็วทันที จึงเกิดภาษาแชทอย่างย่อๆ กร่อนคำเป็นสัญลักษณ์ต่างๆ มากมาย, 7 นาที คือระยะเวลาที่พวกเขาสามารถรอคอมเมนต์จากเพื่อนได้ในเฟซบุ๊ก หากนานกว่านั้นอย่าหวังว่าเขาจะกลับมาอ่านมันอีก

02

I-Interactive “การสื่อสารแบบปฏิสัมพันธ์”

คนรุ่น Y ชอบการโต้ตอบ แลกเปลี่ยน แสดงความคิดเห็น ไม่เชื่อในการนั่งเงียบ ไม่แสดงออก พวกเขาต้องการมีเพื่อน และการสื่อสารแบบการโต้ตอบกัน ไม่ว่าจะเป็นคู่สนทนา หรือห้องสนทนาขนาดใหญ่อย่างแชทหรือ เว็บบอร์ดเป็นสิ่งที่พวกเขาต้องการ - โลกที่ไม่มีบทสนทนา การแลกเปลี่ยนโต้เถียงช่างน่าเบื่อสำหรับพวกเขา แม้กระทั่งเกมออนไลน์ ก็ยังต้องเว้นที่ให้พวกเขาได้พูดคุยและแบ่งปันสิ่งของกับผู้เล่นคนอื่นๆ

03

I-Intertextuality “สื่อสารลิ้นปี่สน”

คนรุ่น Y ไม่เชื่อในต้นฉบับ/เจ้าของข้อมูลข่าวสาร ไม่มีใครเป็นเจ้าของสาร (message) ใดๆ อย่างแท้จริง ตัวเนื้อหาข่าวสารไม่มีลิขสิทธิ์ ไม่มีต้นฉบับ ไม่มีเจ้าของ ข่าวสารข้อมูลใดๆ สามารถถูกคัดลอก ดัดแปลง เสริมแต่ง สื่อสารแผ่ขยายออกไปได้เป็นวงกว้าง ข่าวลือมีความเป็นจริงพอๆ กับข่าวจริง ไม่มีอะไรสำคัญกว่ากระแสข่าวสาร พวกเขาไม่สนใจว่าข่าวสารข้อมูลนั้นๆ มันจะมาจากสื่อเก่าอย่างโทรศัพท์ วิทยุ หรือหนังสือพิมพ์ ตราบใดที่มีมันอยู่ในกูเกิ้ล หรือในความสนใจ ก็นับว่าข่าวสารนั้นยังคงมีชีวิตอยู่ ข่าวสารในภาษาหนึ่งๆ สามารถถูกแปลเป็นภาษาหนึ่งๆ ได้ไม่ยากเย็น กระแสแฟชั่นหนึ่งๆ ต่างคัดลอกเลียนแบบได้ รับอิทธิพลซึ่งกันและกัน เป็นโลกแห่งปัจจุบัน อะไรที่พวกเขาไม่รู้ก็แค่ค้นหาในกูเกิ้ลเท่านั้น โลกอินเทอร์เน็ตทุกคนพร้อมที่จะเข้ามาแชร์มาเขียนเนื้อหาแบ่งปันความรู้ข่าวสารกัน เช่นในเว็บวิกิพีเดีย ต่างช่วยตรวจสอบข้อเท็จจริงกัน - การคัดลอกการบ้านจากเว็บกูเกิ้ลของนักเรียนนักศึกษา เป็นข้อพิสูจน์หนึ่งว่าพวกเขาเชื่อในทฤษฎีสัมพันธภาพอย่างมาก

I-Individual “สื่อสารอย่างส่วนตัว”

คนรุ่น Y ไม่ชอบการสื่อสารอย่างเป็นทางการ เครื่องเครียด ไม่เชื่อการสื่อสารแบบหมู่มวลชน (mass communication) แบบสื่อโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ พวกเขาไม่จำเป็นต้องแคร์สื่อ (กระแสหลัก) อีกต่อไป เมื่อมีอินเทอร์เน็ต มีเว็บไซต์ส่วนบุคคลมากมายที่พร้อมจะทำให้พวกเขาเป็นเจ้าของสื่อ อย่างเฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ หรือทวิตเตอร์ พวกเขาสามารถคุยแบบเป็นกันเองกับ ดารา นักร้อง หรือนักการเมือง เช่นคุยกับเพื่อน ภาษา ลดความเป็นทางการแต่เพิ่มความเป็นกันเองมากขึ้น พวกเขาสร้างภาพลักษณ์ตนเองผ่านหน้าเว็บเพจเฟซบุ๊ก เผลอๆ บริษัทงานอาจเข้ามาดูเฟซบุ๊กของเขา และชื่นชอบในบุคลิก กิจวัตรประจำวัน หรือปาร์ตี้สังสรรค์ ตลอดจนความคิดเห็นทางการเมืองที่เขาโพสต์ลง เว็บเฟซบุ๊กก็เป็นไปได้ ความเป็นกันเอง พื้นที่สาธารณะ กับพื้นที่ส่วนตัวหลอมรวมเป็นพื้นที่เดียวกัน (Private in Public Space) คนรุ่น Y กล้าคุยเรื่องส่วนตัวของตนเอง มากขึ้น กิจวัตรประจำวัน เป็นเนื้อหาธรรมดาๆ ที่ใครก็สามารถพูดคุยได้ และมันดูน่าสนใจว่าเนื้อหาทางการ เสียด้วยซ้ำไป ใครก็ตามที่ทำตัวสื่อสารยากๆ ซับซ้อน ก็ยิ่งจะเข้าใจและเข้าถึงโลกของพวกเขาได้ยากขึ้น

04

I-Identities “สื่อสารด้วยหลายอัตลักษณ์”

คนรุ่น Y ไม่เชื่อในเรื่องกายกับจิตเพียงหนึ่งเดียวเช่นคน สมัยก่อน พวกเขามีตัวตนได้หลากหลายชื่อ หลายบัญชี อาจเป็นได้ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ทั้งคนแก่หรือหนุ่มสาว ไม่มีตัวตนที่แท้จริงอีกต่อไปในโลกการสื่อสาร คนรุ่น Y สงวน ท่าทีบางอย่างเสมอเมื่อต้องพบปะเจอผู้คนในที่ทำงาน โรงเรียน หรือกับเพื่อนบ้าน พวกเขาอาจมีตัวตนอีกแบบ หนึ่งที่คนในสังคมไม่เคยรับทราบและเข้าใจ หรือกลับกัน ตัว ตนในอินเทอร์เน็ตของเขาอาจเป็นตัวจริง ความคิดจริงก็ได้ เช่นกัน

06

I-Intercultural “สื่อสารข้ามวัฒนธรรม”

อินเทอร์เน็ต เครือข่ายสังคมออนไลน์ MSN, YouTube, facebook, Instagram ฯลฯ ทำให้โลกการสื่อสารไร้พรมแดนจริงๆ ตามทฤษฎี “หมู่บ้านโลก” (The Global Village) ของ Marshall McLuhan ที่พูดว่าเมื่อถึงจุดหนึ่ง เทคโนโลยีการสื่อสารจะทำให้ประชากรบนโลกเสมือนอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน หรือทฤษฎี “หกช่วงคน” (six degrees of separation) ที่อธิบายว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างใครๆ ก็ตามบนโลกนี้ที่เรารู้จักเขาได้เพียงห่างกันแค่ 6 คน, การศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศอิตาลี พบว่าผู้คนสื่อสารกันข้ามพรมแดนประเทศ วัฒนธรรม เชื้อชาติและภาษาโดยใช้ เฟซบุ๊กมากขึ้น และทำให้ช่องว่างระหว่างความสัมพันธ์ของผู้คนลดลงเหลือเพียงแค่ 4.7 ช่วงคนเท่านั้น

05

I-Isolate “สื่อสารอย่างแยกตัว/โดดเดี่ยว”

ข้อนี้ถือว่าเป็นปัญหาคนรุ่น Y เป็นเรื่องแปลกแต่จริงที่ว่า คนรุ่น Y แม้จะมีเพื่อนมากมายในเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีอุปกรณ์สื่อสารติดตัวตามตัวได้ตลอดเวลา แต่รายงานการแพทย์หลายชิ้นระบุว่า พวกเขามักมีพฤติกรรมแยกตนเองออกจากสังคมจริงๆ และอาจจะชี้แจงในยามกลางคืน นอนไม่หลับ และขาดเพื่อนแท้ที่จะรับฟังปัญหาในเวลาที่เขาต้องการใครสักคน บ่อยครั้งที่คนรุ่น Y แยกตัวเองออกจากสังคม ไม่ใช่เพราะเขามีปัญหา แต่เพราะเขาขาดทักษะในการปฏิสัมพันธ์ผู้คนในโลกจริง (real world) ต่างหาก โลกจริงซึ่งยังมีคนอื่นอยู่ เช่น รุ่นพ่อแม่ ลุง ป้า น้า อา หรือคนรุ่นเจ้านาย หัวหน้างาน หรือผู้ใช้อินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์ไม่เป็น ซึ่งนั่นทำให้เขายากที่จะสื่อสารด้วยได้เพราะภาษาและช่องว่างระหว่างรุ่นที่แตกต่างกัน

จะเห็นว่า คนรุ่น Y นั้น ถูกเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต/คอมพิวเตอร์ เข้ามากำหนด ควบคุม เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสื่อสารและชีวิตไปค่อนข้างมาก เข้าทฤษฎี “เทคโนโลยีเป็นตัวกำหนด (technology determinism)” ก็ขอให้คนรุ่นอื่นๆ เข้าใจและช่วยแก้ปัญหาเรื่องการสื่อสารให้คนรุ่นนี้ด้วย คนรุ่น Y แม้จะสื่อสารรวดเร็ว ทันใจ ฉับไว แต่ก็ยังขาดความสุ่มรอบคอบ ถูกต้อง บางครั้งขาดความยังคิดซึ่งใจไปบ้าง

07

“เทคโนโลยีการสื่อสารยิ่งรวดเร็วมากเพียงใด สติยั้งคิดก็ยิ่งขาดหายไปมากขึ้นเท่านั้นแล”

เบื้องการเดินทางต่างๆ.. ชวนดู 'หนังพาไป'

ประสบความสำเร็จจากซีซั่นแรก จนได้รับโอกาสเชื่อมต่อเรื่องราวในซีซั่นสอง เป็นการเดินทางภาคต่อของ ยอด-พิศาล แสงจันทร์ และ บอล-ทายาก เดชเสถียร เรื่องราว หลงเหลือที่เขาทั้งสองอยากเล่า กับภารกิจเดินทางหนึ่งเดือน พร้อมกับกระเป๋าเดินทางบรรจุเทปกว่าครึ่ง เพื่อกดเรคคอร์ดตลอด 24 ชม. จวบจนเป็นรายการสารคดีท่องเที่ยวตามแบบฉบับ 'หนังพาไป'

เรื่อง : รัตติกาล พุทธสวัสดิ์ / ภาพ : กฤตภาส สุทธิกิตติบุตร

หนังพาไปซีซั่นสอง มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมบ้าง

บอล : คอนเซ็ปต์ซีซั่นสองจะคล้ายๆ เดิม เพราะมันยังมีการเดินทางที่ยังเล่าไม่จบจากซีซั่นแรก เพราะทำไม่ทัน เลยยกมารอบนี้ เป็นทริปใหม่ๆ

ยอด : ยังเน้นรูปแบบเดิม เน้นการเดินทางเล่าเรื่อง กับสิ่งที่ไปเจอระหว่างทาง แต่ก็ไม่ได้ผูกกับหนังมากเท่าซีซั่นแรก

คอนเซ็ปต์เป็นยังไง

บอล : เราทำการบ้านก่อนออกเดินทาง แล้วก็จับประเด็นตอนไปถ่าย คือเวลาเดินทางไปในที่ต่างๆ ถ้าเราไปโดยที่ไม่รู้อะไรมากนัก ด้วยความไม่รู้ เราจะได้ความรู้อะไรกลับมาบ้าง บางทีข้อมูลที่ได้ อาจไม่ได้จากการเปิดไกด์บุ๊ก แต่จะเกิดจากการไปเมืองนั้นแล้วไปเจอคนไทย เราก็จะได้รับรู้สถานที่นั้นจากมุมมองของคนที่อยู่ที่นี่ ซึ่งมันอาจจะผิดไปจากประวัติจริงตามหนังสือก็ได้

ยอด : รูปแบบรายการเราจะเป็นลักษณะที่ว่า ไปเที่ยวแล้วไปยังไงมากกว่า เหมือนคุ่มๆ ไป แล้วเราก็ไม่คิดว่าเรากำลังคุยอยู่กับคนดู เราเหมือนไปเที่ยวกันเองแล้วคุยกับบอล คุยกับยอด บอลถือกล้องไ้ยอดพูด ยอดถือกล้องไ้บอลพูด คือมันจะให้อารมณ์นั้นมากกว่ารูปแบบรายการท่องเที่ยวที่ดำเนินรายการเหมือนพิธีกร เพราะเราไม่ค่อยถนัด (หัวเราะ)

บอล : ก็จะได้เห็นอารมณ์ของเราในรายการเลย เคียงกันในนั้นเลย

แบ่งการทำงานกันยังไงบ้าง เพราะกำกับแค่สองคน

บอล : พี่ยอดเป็นประธานกรรมการบริษัท

ยอด : พี่บอลเป็นท่านรอง (หัวเราะ)

บอล : เหมือนกับไปเที่ยวกันสองคน แล้วก็ใช้กล้องหนึ่งตัวคือไอ้กล้องตัวนี้ ใครเหน้อยก็ไม่ได้ถือ ใช้วิธีเกี่ยกันมากกว่า (หัวเราะ) การเดินทางก็จะเป็นอย่างนี้ตลอดครับ ผลัดกันถ่าย แต่พอกลับมาตัดก็ต้องตัดด้วยกัน เพราะงานส่วนใหญ่อยู่ที่ขั้นตอนตัดต่อ พี่ยอดจะเป็นคนดูแลเนื้อหาทั้งหมดแล้วก็เรียงเนื้อหา มาใส่ ส่วนผมก็มาใส่เสียง ใส่อารมณ์ ใส่มุข แต่แต่ละเทปจะมีขั้นตอนแบบนี้

ถ่ายตลอดเวลานานแบบนี้ เราจะรู้ได้ยังไงว่าควรจะถึงประเด็นไหนมานำเสนอ

ยอด : ถ้าถ่ายมาร้อยก็ต้องดูร้อย แล้วก็ดูว่ามีเรื่องอะไรอยู่ในหัวบ้าง คือขั้นตอนของรายการเราไม่มีสคริป ไม่มีบทเขียนบท แต่เราจะคุ่มๆ ไป แล้วก็รู้ว่าแต่ละการเดินทางมันต้องมีอะไรแน่ๆ คือได้วัตถุดิบมาแล้วค่อยมาย่อยทั้งร้อยม้วนนั้น เอาออกมาดูว่ามันมีประเด็นอะไรที่น่าสนใจบ้าง แต่ด้วยความที่เราเป็นคนไปถ่ายเอง พอไปเจอก็จะมีประเด็นบ้างแล้วอยู่ในใจ พอเลือกแล้วว่าเราจะเล่าเรื่องนี้ ก็เหมือนเป็นการเขียนบท แต่เป็นการเขียนบทหลังจากถ่ายมาแล้ว

ปิดไว้เพื่อเลือกบ้างไหม เหมือนการเดินทาง บันเป็นทางเดียว แต่สามารถทำได้สอง ประเด็น

บอล : มีเผื่อ แล้วก็ไม่ได้แค่สองตัวเลือกด้วยนะ (หัวเราะ)

ยอด : สุดท้ายแล้ว เรื่องมันจะเลือกของมันเองว่าควรจะไปไหน
ไปในทิศทางไหน เหมือนมันจะมีแกนหลักของมันอยู่แล้วว่า
อะไรที่เด่นชัดขึ้นมาตอนนั้น

บอล : เรื่องไหนที่เราารู้สึกกับมัน

ยอด : ใช่ (พยักหน้า)

แต่ปลายทางก็คือเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับหนัง

บอล : หนังพาไปพอมันกว้างมาก เราเล่าได้หมด เพราะ
อย่างที่บอกว่าหนังมันเป็นแค่จุดเริ่มต้นที่พาให้เราไปประเทศ
นั้น เพื่อไปประกวดหนัง แต่ระหว่างนั้นเราเล่าได้ทุกอย่าง ทั้ง
สงคราม ชีวิต ผู้คน บางตอนแทบไม่เกี่ยวกับหนังเลย

ยอด : หนังมันเป็นแค่หนังพาไป พาเราไปเจอ

ข้อดีและข้อเสียของการทำงานสองคน

ยอด : ข้อดีก็คือตัวผมเอง ข้อเสียก็คือมัน (หัวเราะร่วนทั้งคู่)

บอล : มันพูดแต่ข้อดีแล้วกัน (หัวเราะ)

ยอด : ข้อดีคือไม่เรื่องมาก คุยกันได้ คือเราเดินทางมาด้วย
กัน บางทีก็แทบจะต่อยกัน (หัวเราะ) แต่เหมือนเรารู้ว่าเรา

ต้องการอะไร แล้วมันก็เข้าหากันได้แล้ว ข้อเสียก็คือว่า เหนื่อย
พอเหนื่อยแล้วไม่มีคนช่วย ถ้าจะหาใครมาทำงานร่วมกันก็ทำ
ลำบาก เพราะมันไม่สามารถมาจูนกันได้ เพราะมันเหมือนผม
สองคนจูนกันมาแล้วในระดับหนึ่ง หากมีคนทีสามเข้ามาก็จะ
ทำให้ทำงานยากขึ้น

บอล : สำหรับผมก็จะคล้ายๆ ยอดนะ คือมันไปจนแบบเรารู้
กันแล้ว พอหยิบกล้องเราจะรู้แล้วว่าต้องถ่ายอะไร บางทีเรา
ต้องแหว่งถ่ายอินเซอร์ขึ้นมาบ้าง ด้วยความที่ไปกันสองคน ก็จะ
เข้าไปกันว่าแต่ละทีก็ต้องใช้เวลา เก็บภาพนั้นนิดภาพนี้หน่อย
เพื่อมาดูว่าใช้ประกอบอะไร ถ้าไปหลายๆ คนอาจจะมีปัญหา
แต่ข้อเสียคือมันพักไม่ได้ครับ บางคนคนหนึ่งเหนื่อยอีกคนจะ
ทำยังไง เพราะงานมันต้องเดินไปข้างหน้า บางครั้งทำกันแค่
สองคนก็ยังมีปัญหา ถ้าเกิดมีโปรดิวเซอร์ มีคนที่สาม คนที่สี่
บางทีอาจจะไม่จบ เอาแค่เลือกประเด็นที่จะคุย พยายามดูใจ
ประเด็นนี้ บอลดูใจอีกประเด็น แล้วเวลาก็มีอย่างจำกัด เราก็
ต้องมานั่งคุยกันให้จบแล้วว่าจะเลือกแบบไหน

อะไรของหนังพาไปที่คนดูจะต้องติดตามต่อ ทุกๆ ซีรีส์

ยอด : เออ นั่นสิ เราก็ไม่ได้ทันนะ หน้าตาที่ไม่ได้นำติดตาม
(หัวเราะทั้งคู่)

บอล : มันไม่ใช่แค่การเดินทาง แต่มีคนดูจำนวนหนึ่งชอบตรงที่ เวลาเราไปแล้วเราจะเจอปัญหา มันเหมือนดูตัวละครสองตัวที่เจอวิบากกรรมต่างๆ ที่แบบไม่เจียมตัว ตั้งค์ก็ไม่มี แต่จะไป

ยอด : รายการเราเป็นแนวชีวิตการเดินทาง พอดูแล้วเหมือนเดินทางไปด้วยกัน ไม่ต้องไปตามหาความหมายชีวิตมากมาย พอดูแล้วรู้สึกว่าได้ใกล้ชิดกับคนดู เหมือนเที่ยวไปด้วยกันกับเรา เราเอาคนดูเข้าไปอยู่ในนั้นด้วย

รู้สึกยังโง่งมบ้าง กับการทำรายการสารคดีท่องเที่ยว ที่คนทำงานสื่อหลายคน ใฝ่ฝัน

ยอด : ฟังแล้วน่าอิจฉานะ บางคนคิดว่าทำรายการท่องเที่ยว ต้องไปมาเยอะแฉะเลย ขอข้อมูลหน่อย ไม่ เราไม่มี (หัวเราะ) เพราะเรานั่งตัดงานแทบทั้งปี

บอล : ไปหนึ่งเดือน แต่ตัดหนึ่งปี

ยอด : สงกรานต์ไม่ได้ไปไหน ปีใหม่ก็ไม่ได้ไปไหน

บอล : ขณะที่เพื่อนทำงานออฟฟิศ ได้เที่ยวทุกเสาร์-อาทิตย์ ได้ไปมากกว่าเรามาก ทั้งๆ ที่เราทำรายการท่องเที่ยวแต่ต้องอยู่กับบ้าน

บทเรียนที่ได้จากการทำรายการหนังพาไป

ยอด : หลายเรื่องเลยนะ อย่างเราไม่เคยคิดว่าจะได้ออกทีวี เพราะหน้าตาอย่างนี้ไม่มีวันได้รับการยอมรับหรอก (หัวเราะ) แต่มันก็ได้ถูกพิสูจน์ให้คนอื่นเห็นแล้ว

บอล : ใช่ เราได้บทเรียนเรื่องความมั่นใจ เพราะก่อนออกอากาศ นอกจากเราต้องสู้กับงานแล้วที่ปฏิเสธรอบทั้งหมดของรายการท่องเที่ยวที่เคยเป็นมา เราต้องต่อสู้กับผู้คนอีกทั้งคนทางช่อง คนรอบข้าง หลายคนไม่เข้าใจ บอล ยอด ทำอะไรกันอยู่ ตัดต่ออะไรกันอยู่ แล้วใครเขาจะดูมึง (หัวเราะ) พอบอกคนอื่นว่าจะทำรายการโทรทัศน์ ทุกคนก็จะทำหน้าที่แบบมึงเนี่ยนะ คนทำรายการสารคดีท่องเที่ยวเดินทางมันมีเยอะแล้วนะ จะเต็มประเทศอยู่แล้ว มีกล้องแค่ตัวเดียวจะทำอะไรได้ จะถ่ายสวยหรือ ซึ่งมันเป็นเหมือนทั้งคนสปรบประมาท ทั้งความเป็นห่วง หวังดีหรือไม่หวังดีสารพัดที่ต้องเจอ สุดท้ายก็พยายามสู้กับมัน บางทีก็แบบ เฮ้ย คุณยังไม่เห็นเลยว่าเราจะเสนออะไร สุดท้ายแล้วพอมันออกไปสู่หน้าจอ กลับมีคนดูกลุ่มหนึ่งที่ชอบ แล้วก็กำลังกระหายกับการเดินทางง่ายๆ พอทำแล้วมันมีความรู้สึก ถ้าไม่มีลงมือทำวันนั้นป่านนี้เราก็คงไหลไปกับสังคมแล้ว เพราะเขาคงคิดว่าสิ่งที่เราฝันมันต่างจากคนอื่น แต่เรากลับเชื่อว่าในโลกนี้ต้องมีคนที่ชอบเหมือนเราหนังพาไปก็เป็นตัวพิสูจน์แล้วว่า ก่อนหน้านี้ไม่มีใครเห็นมันเป็นงานที่มีค่า แต่พอออกไปแล้วปรากฏว่า มีคนชอบในสิ่งที่เราคิด สิ่งที่เราพูด เราเปิดเผยตัวตนมากในรายการ กิน โกรธ โลก ตะกละ แต่คนกลับบอกว่า สไตลิ่งนี้แหละที่เขาชอบ ซึ่งเราสองคนก็ได้พิสูจน์แล้วว่าอย่างน้อย มีคนกลุ่มหนึ่งที่ชอบวิถีการใช้ชีวิตแบบเรา

รายการ : หนังพาไป (ซีซั่น 2)
ออกอากาศ : วันอาทิตย์ เวลา 22.05 น. เริ่ม 1 กรกฎาคมนี้

สารคดีเดินทางของชีวิต ที่ผู้ชมสามารถประชิดตัวอย่างง่ายดาย ถือเป็นภาระดั่งกำแพงระหว่างผู้ชมและผู้ดำเนินรายการ กระตุ้นการเดินทางที่เป็นเหมือนเมล็ดพันธุ์เดียวกัน ส่งประกายเข้าไปสะกิดใจทุกคน ให้ออกมาพบเจอโลกใบใหม่ ที่น่าค้นหากว่าเดิม

ตอน รัฐสภา กับ โรงยี่เก

เรื่อง : สีตา

พูดกันว่า ถ้าอยากรู้ว่าบ้านเมืองไหนผู้คนคิดอย่างไร ก็ให้ดูว่าเขาอ่านหนังสือพิมพ์อะไร กินอะไร คุยอะไร ดูอะไรในทีวี และโดยทฤษฎี ผมว่าการประชุมสภาที่น่าจะบอกความคิดอ่านคนในชาตินั้นได้เหมือนกัน พูดจริงๆ ไม่ได้ประชดรัฐสภาประเทศไหนเลย (เสียงสูง) ดูข่าวแล้วติดใจภาพบรรยากาศรัฐสภาว่ามีห้องประชุมใหม่เอี่ยม แต่ยังมีทหารในเครื่องแบบนั่งในสภาโดยไม่ต้องขยับบอกร่างอภิสภานั่งประชุมเต็มสภาแปลกตาที่บ้านเรานั่งไม่เคยเต็มเหมือนสภาเขา ไม่รู้ว่า ส.ส.พม่าขยับหรือห่อสภาใหม่ (ของเขานั่นปกติหรือของเราสีไม่ปกติ)

รัฐสภาพม่า Pyidaungsu Hluttaw เป็นระบบสภาคู่ มีสภานบนเรียกว่า Amyotha Hluttaw - สภาแห่งชนชาติ หรือ House of Nationalities สมาชิก 224 ที่นั่ง, 12 ที่นั่งจากตัวแทนรัฐทั้ง 12, 168 ที่นั่งเลือกตั้งตรง อีก 56 ที่นั่งลากตั้งหรือแต่งตั้ง ส่วนสภาล่าง หรือสภาผู้แทนราษฎรเรียกว่า Pyithu Hluttaw มี 440 ที่นั่ง เลือกตั้งตรง 330 ที่นั่งจาก 330 เมือง, แต่งตั้ง 110 ที่นั่ง รวมสองสภา 664 ที่นั่ง เลือกตั้งตรง 75% แต่งตั้ง 25% ใครไปดำรงตำแหน่งทางการเมืองถือว่าสิ้นสุดสมาชิกภาพ ก็ที่เลือกตั้งซ่อมไปเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2555 นั้นแหละ The Lady - อองซาน ซูจี ที่ชาวพม่าฝากอนาคตประเทศชาติไว้กับเธอ พาพลพรรค NLD (National League for Democracy) เข้าสู่สภาหลังชนะเลือกตั้งท่วมท้น

เห็นรัฐสภาพม่า ทำให้นึกถึงเกาหลีเหนือ มีตัวพิธีให้ทหารเหมือนกัน เป็นตัวแถวหน้า (อย่าบอกนะว่ามาก่อนได้นั่งก่อน) ทหารในสภานอกจากที่พม่ายังมีที่ จีน คิวบา เกาหลีเหนือ ซีเรีย ก่อนนี้รัสเซียด้วย เดียวนี้ไม่มีแล้ว อีกอย่างที่ทำให้รัฐสภาประเทศสังคมนิยมมีบรรยากาศคล้ายๆ กัน คือนอกจากมีทหารนั่งหน้าบึงครึ่งสภา พลเรือนนั่งตัวแข็งอีกครึ่งสภาแล้ว เวลาทำอะไรก็จะทำพร้อมๆ กัน เช่น ประบมือ ยกมือ (เห็นด้วยเท่านั้น...) ไม่เคยเห็นใครพูดคุยหรือปรึกษาหารือกัน รวบรวมว่าถ้าถูกจับได้ว่าแอบคุยกัน หรือแอบกินขนมจะโดนสายลับจับข้อแล้วตามไปเช็กบิลทีหลังอย่างนั้นแหละ การออกแบบก็มีคอนเซ็ปต์ที่ใกล้เคียงกัน คือคล้ายโรงยี่เกฝรั่งหรือโรงอุปรากร มีเวทีกว้างๆ ไว้ให้ตัวแสดงสำคัญทางการเมืองใช้โชว์พราว จัดฉากเวทีอลังการเหมือนละครอิงประวัติศาสตร์ที่น่าแสดงโดยชนชั้นผู้นำในนามบิดาของชาติ เช่น เกาหลีเหนือยกเอารูปปั้นของประธานาธิบดีชวันนินดร์ (The Eternal President) คิมอิลซุงและภาพเหมือนอดีตผู้นำคิมจองอิลไปตั้งไว้กลางเวทีเป็นฉากหลังให้ผู้นำเกรงขาม

รัฐสภาพม่าก็ออกแบบเวทีไว้ใหญ่โต แต่ดูโล่งๆ ยังไงชอบกล ดูคล้ายโรงละครแห่งชาติก็ตรงที่มีกรอบเวทีเรียกว่า Proscenium เป็นกรอบฉาก เวทีที่เป็นพื้นไม้ทาแล็กเกอร์ขัดมันวับไม่บูพรม เหมือนละครเวที (ประชาธิปไตย) ที่ยังจัดฉากไม่เสร็จ พอเอาบัลลังก์ประธานสภาไปวางลอยๆ อยู่ตรงกลางเวที ดีไซน์เลยดูไม่ค่อยลงตัว นอกจากไม่เห็นมีที่นั่งให้คณะรัฐมนตรีแล้ว ที่นั่งเลขาธิการรัฐสภาที่ถูกจับไปนั่งตบยุงซะไกลแฉๆ ชอบเวที น่าคิดว่าหากการเมืองวันนี้ไม่เปลี่ยนแปลง บนเวทีที่ว่างๆอยู่นี้ อาจเป็นบัลลังก์ของพลเอกอาวุโสตันฉ่วย ประธานสภาเพื่อสันติภาพและการพัฒนา (The State Peace and Development Council - SPDC.) และบรรดาสมาชิก SPDC. ไปแล้วก็ได้ แต่พอการเมืองเปลี่ยนไป บทบาทของ SPDC. ถูกลดทอนลง ทหารบางส่วนย้ายไปที่นั่งแถวหน้าๆ ในสภา บางส่วนรอคิวอยู่หลังเวที มองโลกแง่ดี เวทีรัฐสภาที่ดูว่างเปล่าในวันนี้ อาจเป็นการบอกว่าประชาธิปไตยพม่ายังมีที่ว่างพอสำหรับทุกคนก็ได้... ในรัฐสภาพมามีอีกสิ่งที่น่าสนใจเป็นพิเศษซึ่งรัฐสภาประเทศสังคมนิยมส่วนมากไม่มีหรืออาจไม่จำเป็นต้องมีนั่นก็คือ “ไมโครโฟน” อวูธของนักการเมืองในโลกเสรี แต่ในรัฐสภาใหม่ของพม่ามีไว้บริการครบทุกที่นั่งซึ่งน่าทึ่งมาก ต่อไปนี้จะได้เห็นฝ่ายค้าน “พูดได้” ส่วนจะ “ได้พูด” หรือไม่อันนี้ก็ไมรู้เหมือนกัน

รัฐสภาสะท้อนคน ความคิด ปรัชญา และวัฒนธรรมทางการเมือง อย่างอังกฤษใช้ห้องประชุมที่เคยเป็นหอพระ (Chapel) ในพระราชวังเวสต์มินสเตอร์ ชื่อ St. Stephen's Chapel เป็นที่ประชุมรัฐสภา การจัดที่นั่งจึงหันหน้าหากัน (เหมือนแถวนั่งร้องในโบสถ์ที่เรียกว่า Choir) เปลี่ยนแท่นบูชาเดิม (Altar) ให้เป็นบัลลังก์ ฝ่ายรัฐบาลอยู่ขวา ฝ่ายค้านอยู่ซ้ายของบัลลังก์ ใครเคยดูในข่าว BBC ถ่ายทอดการประชุมสภาอังกฤษ ก็อาจคุ้นตากับความดั้งเดิม ห้องประชุมที่ดูออกจะคับแคบสำหรับสมาชิก 650 ที่นั่ง ใครเห็นด้วยกับผู้อภิปรายก็เคาะที่นั่ง ใครไม่เห็นด้วยก็ส่งเสียงอ้ออึง ทั้งหมดเป็นไปโดยประเพณีเท่าที่เห็น ผู้อภิปรายในสภาแม้แต่นายกรัฐมนตรีใช้เวลาไม่มากไม่ยาวเยิ่นเย้อ จะมีต่อล้อต่อเถียงบ้างแต่ไม่มีประท้วงกันไปมา จริงๆ แล้วอาจมีก็ได้นะ ผมแค่บอกว่าไม่เคยเห็น ตัวรัฐสภาเองทั้งที่ใช้งานมาหลายร้อยปี ทั้งเก่าทั้งแคบ ที่นั่งก็ไม่น่าจะนั่งสบาย แต่ก็ไม่เคยได้ยินว่าเขาคิดจะสร้างสภาใหม่

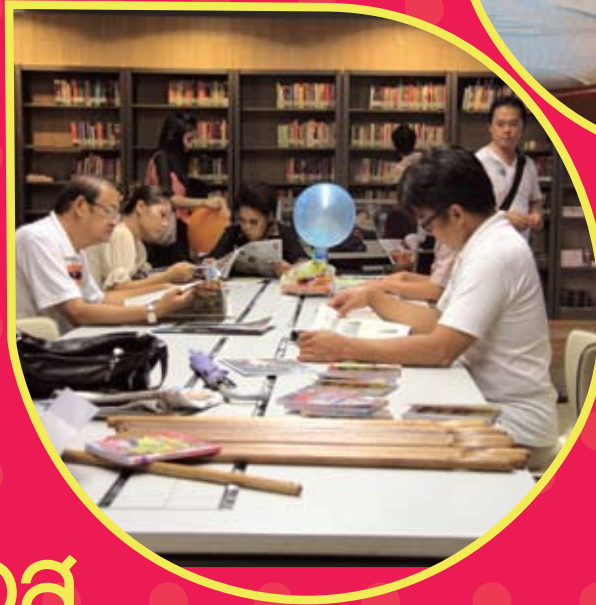

สำหรับรัฐสภาไทย ห้องประชุมรัฐสภาที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ถือว่าทันสมัย วางผังที่นั่งเหมาะกับรูปแบบและแบบแผนทางการเมือง ผมจำได้เลือนลางว่า ครั้งหนึ่ง ไม่รู้ว่าไอเดียใคร สั่งให้หรือแล้วออกแบบจัดที่นั่งภายในรัฐสภากันใหม่ จากที่เคยนั่งกันเป็นแถวๆ แบบโรงหนังที่เรียกว่า Theater มาเป็นการจัดที่นั่งแบบ Arena คือ ล้อมเป็นวงกลม ฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาลอยู่คนละซีกตรงข้ามกัน พื้นที่ตรงกลางจัดเป็นโต๊ะเจ้าหน้าที่รัฐสภา ปรากฏว่าพอทำเสร็จ ถูกวิจารณ์สาหัสเสียเทเสีย และถูกตราหน้าว่า “สภาบอนไก” เพราะที่นั่งที่ล้อมกันเป็นวงกลมเหมือนสนามชนไก่ จนในที่สุดต้องออกแบบใหม่ (เสียเงินใหม่) ดังที่เห็นในปัจจุบัน คือมีผังที่นั่งรูปพัดคล้ายโรงละครสมัยใหม่ มีที่นั่งเป็นแถวโค้งๆ หันหน้าไปทางบัลลังก์ประธาน ที่นั่งนายกรัฐมนตรีและ ครม. อยู่บนยกพื้นสูงข้างๆ บัลลังก์ ที่นั่งสมาชิกฝ่ายรัฐบาลอยู่ซีกขวา ฝ่ายค้านอยู่ซีกซ้ายคล้ายๆ รัฐสภาอเมริกัน สภาไทยติดตั้งอุปกรณ์ไฮเทค มีทั้งจอแอลซีดี, เครื่องลงมติ, WiFi ครบครัน เป็นรัฐสภาทันสมัยที่สุดในโลกแห่งหนึ่ง

ว่าไปแล้ว “รัฐสภา” กับ “โรงยี่เก” เกือบจะไม่ต่างกัน ดีไม่ดีอยู่ที่คนเล่น รัฐสภาชาติไหนก็บอกความเป็นชาตินั้น อีกไม่นานเราจะมีรัฐสภาใหม่ ไม่ว่าเราจะเคยมีสภามาแล้วที่สภา ก็อาจไม่ต่างกันถ้าคนเล่นยังเป็นคนหน้าเดิม หรือคนหน้าใหม่แต่เล่นยี่เกเรื่องเดิม

...รัฐสภา หรือโรงยี่เก ก็คงไม่ต่างกัน...

ห้องสมุดสื่อ สาธารณะไทยพีบีเอส ห้องสมุดดีเด่น... ตั้งแต่ยังไม่เปิดเป็นทางการ

โดย อโณทัย อุณศิลป์ สถาบันวิชาการสื่อสาธารณะ

มีคนที่ไม่เคยรู้จักกันขอมาพบ พอมาถึงก็ตรงรี่มาทักทาย รู้สึกงงจนต้องถามว่าทราบอย่างไรว่าเป็นใคร คำตอบที่ได้ก็คือก่อนมาได้ค้นหารูปและประวัติในกูเกิ้ลเรียบร้อยแล้ว

การค้นหาข้อมูลข่าวสารและเรื่องราวต่างๆ ในยุคปัจจุบันดูจะสะดวกง่ายดาย โดยเฉพาะผ่านทางอินเทอร์เน็ตเว็บไซต์ อยากรู้อะไรก็ถามกูรู-กูเกิ้ล รู้ทุกเรื่องมีทุกเรื่อง หรือไม่ก็ถามผ่านโซเชียลมีเดีย เช่น ทวิตเตอร์ หรือเฟสบุ๊กไม่นานเกินรอก็มี “เพื่อน” และ “เพื่อนของเพื่อน” ตอบเข้ามา

แม้แหล่งข้อมูลข่าวสารและความรู้จะมีให้เลือกมากมาย แต่ก็พบว่า มีคนจำนวนไม่น้อยที่ยังนิยมชมชอบการเข้า “ห้องสมุด” เพื่อค้นคว้าหาอ่านจากเอกสารสิ่งพิมพ์ และ “หนังสือ” หรือบางคนเข้าห้องสมุดเพื่อพักผ่อนด้วยการหยิบหนังสือดีๆ สักเล่มมานั่งอ่าน

หลายคนอาจแปลกใจที่ทราบว่าไทยพีบีเอส ก็มีห้องสมุดเช่นเดียวกัน เป็นห้องสมุดเฉพาะทางที่เน้นด้านสื่อสารมวลชนและสื่อสาธารณะ และแม้ยังไม่ทันเปิดอย่างเป็นทางการ ห้องสมุดแห่งนี้ก็ได้รับ “รางวัลห้องสมุดดีเด่นเฉพาะทาง” จากสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยแล้ว ด้วยเหตุผลสำคัญคือจิตอาสาของบรรณารักษ์ ซึ่งระหว่างรอก่อสร้าง ก็ยังพยายามใช้พื้นที่เล็กๆ คับแคบข้างห้องอาหารให้บริการชั่วคราวราวกับว่าเป็นห้องสมุดถาวรจริงๆ แม้หนังสือส่วนใหญ่ยังอยู่ในกล่องขนย้ายก็ตาม

ขณะนี้ห้องสมุดสื่อสาธารณะไทยพีบีเอส ก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว และจะเปิดในเดือนกรกฎาคมนี้ แต่ถ้าใครผ่านมา ก็จะพบว่าห้องสมุดนี้ได้เริ่มให้บริการแล้ว ซึ่งมีทั้งเอกสารสิ่งพิมพ์ด้านสื่อสารมวลชน เอกสารและหนังสือดีๆ ทั่วไป มุมความรู้เฉพาะเรื่องที่อยู่ในความสนใจ เช่น มุมอาเซียน และห้องสมุดภาพ

ที่จะแปลกจากห้องสมุดอื่นๆ ก็คือที่นี่ยังเป็นที่จัดกิจกรรมต่างๆ อีกมากมาย เช่น กิจกรรมเสวนาเพื่อส่งเสริมการอ่าน และการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจสื่อสาธารณะ เป็นที่ประชุมหารือเตรียมงาน เป็นพื้นที่บันทึกเทปรายการโทรทัศน์ หรือแม้แต่เป็นที่ฉายภาพยนตร์

เพื่อขยายการให้บริการข้อมูลต่างๆ ห้องสมุดแห่งนี้ได้เริ่มจัดทำเอกสารในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ หรือ E-book ด้วย นอกจากนั้น ก็ยังได้จัดทำหนังสืออักษรเบรลล์ สำหรับผู้พิการทางสายตา และอยู่ระหว่างจัดทำ “หนังสือเสียง” เพื่อให้ผู้ที่ไม่สามารถอ่านหนังสือได้ ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุใด สามารถได้รับข้อมูลข่าวสารและสุนทรียะจากการอ่านหนังสือได้เช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป ที่น่ายินดีคือ เพียงแค่ข่าวการเตรียมจัดทำ “หนังสือเสียง” แพร่ออกไป ก็มีผู้มีน้ำใจมาเสนอตัวมาช่วยอ่านลงเสียงหนังสือเล่มต่างๆ เป็นจำนวนมาก

ห้องสมุดสื่อสาธารณะไทยพีบีเอส ภายใต้การดูแลของสถาบันวิชาการสื่อสาธารณะ ดูจะคึกคักไม่น้อย แม้ยังไม่เปิดอย่างเป็นทางการ เพราะ “ห้องสมุดแห่งนี้” เป็นของทุกคน และยินดีให้บริการทุกคนที่เดินผ่านเข้ามา”

Talk Around The Clock

“เสมติดตัวตน ของคนรุ่นใหม่”

เรื่อง : ศรัญญา โรจน์พิทักษ์ชัย / ภาพ : กฤตภาส สุทธิกิตติบุตร

หากไอดอลของเราคือ หนึ่งในสามคน ที่จะมาร่วมตั้งวงสนทนาถึงความเป็นตัวตนที่เด่นชัดของตัวเอง อันนำมาซึ่งแรงบันดาลใจให้ใครสักคน อยากเป็นอย่างพวกเขาบ้าง เป็นคุณ คุณอยากเป็นใครในสามคน ที่เลือกมาแล้วว่า เขามีอัตลักษณ์ตัวตนที่ชัดเจน มีความเก่งกาจตามแบบฉบับของเขา เป็นในแบบที่เขาเป็น เลือกทำในสิ่งที่เขาอยากทำ และมั่นใจในสิ่งที่ตัวเองมี และในสิ่งที่ตัวเองเป็นอย่าง ..เอ๊ะ - ชาตีดกาจ ไวกวี ..แห่ง Around Me ที่กรียนได้ใจ ใหม่ - อโนชา สุวิชากรพงศ์ คนทำหนังแนวแหกคอก ที่ไปกระตุ้นต่อมบางอย่างให้กับคนรุ่นใหม่ ..และ ซี - ฉัตรปวีณ์ ตรีชัชวาลวงศ์ นักข่าวสายไอที ที่ไม่ได้มีดีแค่สวย

แอ๊ะ - ชาตติกา ไวกวี

ตัวตนของคุณที่เรียกตัวเองว่า Father of เกரிய
“ผมเกิดมาเพื่อฆ่าเกเรียนตัวจริง”

หลายคนอาจจะสงสัยในความเป็นตัวตนของผู้ชายคนนี้อยู่ไม่น้อย และเชื่อว่าหลายคนก็คงอยากดิสท์เหมือนเขา ซึ่งเขาออกตัวแรงก่อนที่จะเข้าสู่บทสนทนาว่า “ผมไม่ได้เป็นคนดิสท์ และผมเกลียดคนดิสท์!” แต่ด้วยตัวตนของเขาที่ทำงานหลายอย่าง และมีสถานะทางสังคมอยู่หลายตำแหน่ง ตัวตนของเขาจึงชัดเจน

เขาเป็นคนตรงไปตรงมา ชอบก็บอกว่าชอบ ไม่ชอบก็บอกว่าไม่ชอบ ไม่เห็นด้วยก็แย้ง เกลียดความอยุติธรรม “ผมไม่ชอบความไม่ยุติธรรม ผมไม่ชอบผู้ใหญ่ที่มีอำนาจแล้วก็ใช้อำนาจเบียดเบียนคนอื่น” และด้วยความที่เขาเป็นคนใจกว้าง ณ ที่นี้หมายถึง การเปิดรับทุกสิ่งทุกอย่างที่จะเข้ามาในชีวิต จึงทำให้เขาเห็นความเป็นจริงและความเป็นไปของโลกได้ทุกแง่มุม เขาเชื่อมั่นว่า ทุกอย่างมีข้อดี แล้วมาคัดกรองดูว่าอะไรดี อะไรที่เหมาะสมกับเขา เขาเคยทำงานเป็นช่างภาพถ่ายปกเทพ เคยไปอยู่ที่ญี่ปุ่น ไปใช้ชีวิตแบบลำบากเหมือนโรบินฮู้ด กลับมาเรียนต่อปริญญาโท เรื่องศึกษาปัญหาสังคม เด็ก และลองใช้ชีวิตอยู่ในสลัม และนี่คือแนวคิดความจริง ที่ทำให้เขาเปลี่ยนไป ทั้งยังมีแนวคิดในเวอร์ชันด้านมืด เพื่อให้คนรุ่นใหม่ หรือผู้คนบนโลก ได้เห็นความจริงของมนุษย์ และของสังคมมากยิ่งขึ้น

เขาใช้เวอร์ชันด้านมืด สำหรับการสอนลูกศิษย์ของเขา ในยามที่เขาสวมตำแหน่งเป็นครู “อาจารย์ที่ดีๆ คงมีเยอะแล้ว คงจะต้องมีอาจารย์แบบดาร์จๆ บ้างแล้ว เพราะว่าเด็กมันไม่รู้ว่ โลกแห่งความเป็นจริง มันเป็นอย่างนี้ มันอยู่ในความฝันกับหนังสือที่คนอื่นเขียนมาเยอะมาก ผมจำเป็นต้องเป็นครู ที่จะพาพวกเขาเข้ามาอยู่ในโลกของความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น” ในขณะเดียวกันทางด้านสายวิชาชีพสื่อ ที่ออกมาเป็นรายการ Around Me อย่างที่เห็น นั่นก็อีกอย่างที่เขาคงต้องการพูด ต้องการสะท้อนปัญหาสังคม ในแบบฉบับดาร์จๆ ของเขา ซึ่งหากไม่ใช่เขา ก็นึกไม่ออกว่าจะเป็นใคร ที่กล้าจะเกเรียนได้ขั้นเทพขนาดนี้ เท่านั้นไม่พอ ยังเป็นผู้กำกับหนังโฆษณาที่เจ้าตัวบอกแบบดาร์จๆ ว่า “นี่คือ อาชีพที่หลอกคนให้มาซื้อของ!” และนี่คือตัวตนของเขา คือ ยอมรับในความจริง และเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งตามสภาวะแวดล้อมของสังคม

ออกติสังคม สังคมยุคปัจจุบันที่เขาเห็น

เขามองสังคมผ่านคนยุคใหม่ โดยเปรียบเทียบกับยุคของตัวเอง ซึ่งยุคปัจจุบันเป็นยุคที่มีกำแพงหรืออคติเยอะมาก ทุกอย่างง่าย และเร็วไปหมด “เด็กรุ่นนี้จับกันก็แค่เอารถพ้อ บัตรเครดิตแม่ แล้วก็มารับหญิง มันง่ายมาก หากเทียบกับยุคผมที่จากยากไปหาง่าย ผมโตมาในยุคที่แค่เรื่องจีบหญิงยังต้องส่งจดหมาย กลับมาที่บ้านตอนห้าโมงคุยโทรศัพท์ จนถึงมีเพจ มีโทรศัพท์ที่มีค่าโทรแพงมาก จนถึงมีอินเทอร์เน็ต ยุคนี้กลายเป็นว่า สمیمมองรายละเอียดของโลกแห่งความจริงไป ผมว่าเราต้องใจกว้าง แล้วก็เก็บรายละเอียดของความเป็นจริง อะไรที่ไม่มีความสุขก็ไม่น่าจะต้องทำ ไม่น่าจะต้องแคร์มัน”

“ ยอมรับในความจริง และเปลี่ยนแปลงทุกสิ่งตามสภาวะ ”

แอ๊ะ - ชาตติกา ไวกวี

ช่างภาพอิสระ: ที่มีผลงานแสดงภาพถ่ายทั้งในและต่างประเทศ ผู้กำกับโฆษณา งานรัดตัว ผู้กำกับมิวสิควิดีโอ โปรดิวเซอร์รายการทีวี โดยเฉพาะรายการที่ตัวเองเอานำออกสื่ออย่าง Around Me และ หัวหน้าภาควิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยนานาชาติสเปนฟอร์ด หัวหน้ารวมถึงการเป็นอาจารย์พิเศษสอนตามมหาวิทยาลัยเอกชนต่างๆ

ใหม่ - อโนชา สุวิชากรพงศ์

ตัวตนของคนทำหนังนอกกระแส
“ไม่ทำหนังเอาใจตลาด แต่เอาใจปัญญาทางสังคม”

ในฐานะของคนทำหนังที่ได้รับรางวัลใหญ่ระดับโลก แน่หนอนว่า เธอสามารถเป็นไอดอลให้คนที่มีความฝันว่าจะเป็นผู้กำกับได้ไม่ยาก แต่กว่าเธอจะได้มาซึ่งรางวัล ไม่ได้แปลว่า เธอบั่นตัวตนของเธอให้ “เป็น” ผู้กำกับหนังที่แหกคอก แต่นั่นเป็นเพราะเธอเป็นคนที่รู้สึกนึกคิดต่อสังคมของเราเป็นที่ตั้ง จนสามารถสร้างสรรค์ผลงานดีๆ ออกมาให้ทั่วโลกได้รับรู้ ซึ่งเธอยอมรับว่า “ไม่ได้ทำตามใจของตลาด แต่ทำตามมุมมองที่เราต้องการสะท้อนสังคมออกมาจริงๆ ทำให้ไม่ค่อยมีคนดู”

สิ่งที่ทำให้เธอสามารถทำหนังดีๆ ออกมาได้ นั่น เพราะตัวของเธอเอง เธอเป็นคนที่ไม่เอาแต่ใจตัวเอง แต่มีเหตุผล “น่าจะเป็นการใช้คำที่ว่า ต้องการให้ได้ตั้งใจตัวเองในเรื่องของงาน หรือ สิ่งที่เราทำมากกว่า อยากรู้อยากเห็นออกมาดี แม้ว่าจะต้องมีการปะทะขัดแย้งกับคนอื่นบ้าง บ้าง แต่เราก็ทำเพื่องาน เราก็ยอมรับกับเรื่องที่ต้องปะทะปะทะก็มีอารมณ์โมโห แต่ก็เหตุผล โกรธง่ายและก็หายเร็ว หงุดหงิดง่ายด้วย” และที่สำคัญเธอไม่ชอบการเลียนแบบ ไม่ชอบที่จะเลียนแบบคนอื่น แล้วก็จะไม่ชอบให้ใครมาเลียนแบบด้วย จากที่เธอไม่ชอบเลียนแบบ แน่หนอนว่า สิ่งที่จะเธอจะสามารถบอกได้เลยว่า มาจากความคิดและตัวตนของเธออย่างแท้จริง รวมทั้งการที่เธอได้เดินทางไปนิวยอร์ก และค้นพบว่า นิวยอร์กไม่ได้เป็นเมืองที่ซิว แต่เป็นเมืองที่มีการแข่งขันสูง ทำให้เธอกลายเป็นคนขยันเพื่อให้สู้และทันคนอื่น” เธอมีโลกส่วนตัวสูง และรู้ตัวเองว่า ชอบหรือไม่ชอบอะไร ยิ่งทำให้เธอสนใจที่จะทำในสิ่งที่ชอบ ทำในสิ่งที่รัก และขยันที่จะเรียนรู้ ไม่ว่าจะเป็นการหาข้อมูลก่อนที่จะทำหนัง ไม่ใช่แค่ทำเพราะอยากทำอย่างเดียว

สะท้อนปัญหาสังคม ผ่านหนังนอกกระแสรางวัลระดับโลก

ภาพยนตร์ เรื่อง เจ้าคนกระจอกโอบยบิน ที่สามารถคว้ารางวัลในงานภาพยนตร์นานาชาติทรานซิลเวเนียครั้งที่ 9 ประจำปี พ.ศ.2553 ที่ประเทศโรมาเนีย ที่เธอสามารถฝ่าผลงานกว่า 240 เรื่องจาก 47 ประเทศได้อย่างสวยสดงดงาม ถือเป็นเรื่องราวที่สะท้อนปัญหาสังคมระดับครอบครัว ระหว่างพ่อกับลูก “เราทำหนังโดยการหยิบประเด็นสังคมมาแล้ว แรงแบบดลใจก็อยู่ในสังคม ซึ่งมีให้เห็นอยู่ทุกวันและตลอดเวลาหนังของเราจึงสะท้อนตัวตนและสิ่งที่เราเห็นออกมาได้อย่างตรงจุดมากที่สุด”

“ไม่ชอบที่จะเลียนแบบคนอื่น
แล้วก็ไม่ชอบให้ใครมาเลียนแบบด้วย”

ใหม่ - อโนชา สุวิชากรพงศ์
ผู้กำกับ ‘เจ้าคนกระจอก’ ที่ได้รับรางวัลหนังยอดเยี่ยมจากเทศกาลหนังทรานซิลเวเนีย ประเทศโรมาเนีย อันเป็นกระแสสังคม และในปี พ.ศ. 2550 ได้ก่อตั้ง บริษัท อิลิกทริกฮิลล์ จำกัด เพื่อผลิตภาพยนตร์อิสระและสื่อเคลื่อนไหวต่างๆ ขึ้นในการทำโปรเจกต์ๆ ต่อไป

ซี - อติพรวิวัฒน์ ตรีชัชวาลวงศ์

ตัวตนของผู้หญิงสวยแห่งวงการไอที ที่ยอมรับว่าตัวเอง
“บ้าพลัง และสวย แต่ไม่กลัว”

น้ำเสียงจะฉานบวกกับความรู้อันโอตอย่างลึกซึ้ง ทำให้เธอไม่ได้มีดีแค่สวย แต่เธอมีสมอง และมีแนวคิดการใช้ชีวิต และมีมุมมองสังคมที่เชื่อว่า หลายคนจะแปลกใจ เธอเป็นเจ้าแม่ไอทีที่มีดีที่กิน เธอได้กลายเป็นไอดอล ตัวอย่างของการปรากฏกายอย่างชาญฉลาดบนโลกออนไลน์ ที่ทำให้หลายคนเกิดความกล้าขึ้นมาไม่มากนักน้อย

คำว่า “บ้าพลัง” ของเธอก็คือ การที่เธออยากจะทำอะไรแล้วก็จะทำให้ได้ หากทำไม่ได้จนอย่างเธอจะต้องทำจนกว่าจะทำให้ได้ “เวลาที่มีแรงบันดาลใจที่จะทำอะไรสักอย่างเกิดขึ้นแล้ว แล้วรู้สึกว่าเป็นเป้าหมาย ที่เราอยากทำให้ได้ ก็จะทำให้ได้จนกว่าจะสำเร็จ หากทำแล้วพลาด ก็จะรีบลุกขึ้นมาเพื่อทำให้สำเร็จ เหมือนกับการเอาแต่ใจ คือเราจะทำทุกอย่าง ถึงแม้ว่าจะยังไม่เป็น เหมือนรายการในเว็บที่ทำอยู่ อยากทำ แล้วไม่มีคนช่วยเราทำ เราก็ทำเองหมดทุกกระบวนการ ตั้งแต่ตัดต่อเลย เพราะว่ามันฝึกงานนักศึกษาที่สำนักข่าว AP ที่เมืองไทย เราได้ทำทุกอย่าง และมันเป็นงานที่หนัก ได้ประสบการณ์ที่ดี ทั้งยังได้ฝึกอีกหลายๆ องค์กร เพราะแต่ละที่ก็มีประสบการณ์ที่ต่างกัน จนเราได้เรียนรู้ในทุกๆ ด้านของการเป็นนักข่าว รวมทั้งกระบวนการต่างๆ แต่ใจเราก็ไม่ได้อยากทำแบบโหดขนาดนี้ จนมาพบว่า ตัวเองอยากทำงานเป็นนักข่าวที่พิถีพิถันสายไอที ที่เรารู้สึกว่า มันเป็นสายข่าวที่เฟื่องฟูสติปัญญามากที่สุด”

เธอไม่ได้คิดแค่เพียงการทำหน้าที่นักข่าวไอทีที่ทั่วๆ ไป แต่เธอต้องการที่จะเป็นหนึ่งในแรงกระเพื่อม เพื่อบอกให้คนอื่นได้รู้ข้อมูลดีๆ “ในฐานะนักข่าว จริงๆ เราไม่ได้ทำอะไรมาก เราก็แค่บอกให้คนรู้ เรารู้สึกอยากเป็นแรงกระเพื่อมดีๆ ให้เหมือนมีคุณค่า ซึ่งเป็นอุดมการณ์ในชีวิตของเราเลยก็ว่าได้ ถึงแม้จะเป็นแค่คนๆ หนึ่ง แต่เราก็จะพยายามสร้างคุณค่าหรือแรงกระเพื่อมบางอย่าง ได้สักนิดก็ถือว่า คู่คู้กับการใช้ชีวิตแล้ว และพยายามทำหน้าที่ในฐานะสื่อที่ดีต่อไป”

เมื่อถึงยุคที่เกรียนครอบครองสังคม

เมื่อความรวดเร็วและโลกอินเทอร์เน็ตได้ครอบครองวิถีคน ทำให้ผู้คนเริ่มแสดงทัศนคติได้มากขึ้น เหมือนมีพื้นที่ให้ได้แสดงความคิดเห็นของตัวเองมากขึ้น จนหลายครั้งเป็นการแสดงความคิดเห็นที่ส่งผลกระทบต่อส่วนรวม แน่หนอนว่า เป็นพื้นที่สาธารณะ แต่มันก็มีความเป็นส่วนรวมอยู่ในพื้นที่นั้นด้วย ทำให้เกิดนักเลงคีย์บอร์ดมากขึ้น เกิดพวกมือไม่พายเอาเท้าราน้ำมากขึ้น “มันเป็นยุคที่มีคนเกรียนเยอะ คือพวกมือไม่พายเอาเท้าราน้ำ ประเภทไม่ได้ดีเพื่อก่อ ดีเพื่อเจตนาอื่นๆ ที่ไม่สร้างสรรค์ หากเป็นการดี หรือการแสดงความคิดเห็นเพื่อก่อให้เกิดผลผลิตดีๆ คนผลิตก็จะรับฟังด้วยดี เพราะว่ายุคนี้ในโลกอินเทอร์เน็ตมันฟรี อ่านก็ฟรี ทุกอย่างฟรีไปหมด อยากจะทำอะไรก็ได้” หากเป็นในยุคก่อนหน้าที่อินเทอร์เน็ตจะเข้าสู่ทุกองคของผู้คน การแสดงความคิดเห็น หรือจะดีไคร คงจะต้องออกมาแสดงตัวตน ณ พื้นที่สาธารณะ และเชื่อว่า นี่คือการแสดงความคิดเห็นที่แมนมากที่สุดแล้ว

“สร้างคุณค่าหรือแรงกระเพื่อมสักนิด
ก็คู่คู้กับการใช้ชีวิตแล้ว”

ซี - อติพรวิวัฒน์ ตรีชัชวาลวงศ์
พิธีกรคนเก่งสายเทคโนโลยีสารสนเทศ และอุปกรณ์ Gadget และเธอเป็นที่รู้จักเมื่อเปิดเว็บไซต์ ceemeagain.com เว็บไซต์ที่วิวออนไลน์นำเสนอรายการแนวเทคโนโลยี-บันเทิงชิงระบบเว็บไซต์กว่า 7 รายการ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 เป็นต้น ที่มียอดคนคลิกเข้ามาชมหลักล้าน

สื่อสาธารณะระดับภูมิภาค จากบีบีซีไอร์แลนด์เหนือถึง Thai PBS

“หากวัฒนธรรมของลอนดอนหรือของชาติจากส่วนกลาง ได้รับการนำเสนอผ่าน BBC มากเกินไป จะกลายเป็นการบดบังหรือทำให้สังคมมองไม่เห็น วัฒนธรรม วิถีชีวิต การแสดงออกของภูมิภาคในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศ” นี่คือคำประกาศของ John Reith ผู้บริหารของ BBC คนแรก (ค.ศ.1927) ...แล้วสื่อสาธารณะระดับโลกอย่างบีบีซี มีวิธีทำให้ความเป็น “ภูมิภาค” มีความหมายได้อย่างไร

บีบีซีในภูมิภาค เกิดขึ้นช่วงเวลาเดียวกันสถานีแม่ที่กรุงลอนดอน แบ่งการกระจายเสียงส่วนภูมิภาคเป็น 6 เขต คือ เขตที่ใช้ภาษาอังกฤษ 3 เขต และเขตที่ไม่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการ คือ Scotland, Wales และ Northern Ireland มีนโยบายให้นำเสนอเนื้อหาที่ตอบสนองคนกลุ่มน้อยให้ทั่วถึง ประวัติการเรียกร่องบทบาทสื่อต่อภูมิภาคจากประชาชนและคนใน BBC อย่างเป็นทางการเป็นไปอย่างเข้มข้นตลอดระยะเวลา 85 ปี

บีบีซีไอร์แลนด์เหนือ (BBC NI) ให้บริการสื่อหลากหลายทั้งโทรทัศน์ วิทยุ และสื่อใหม่ มีโครงสร้างบริหารจัดการในพื้นที่เองผ่านคณะกรรมการบริหาร มีการผลิตรายการเองส่วนหนึ่งเพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่น มีการใช้ภาษาท้องถิ่น การคิดประเด็นหรือวางผังรายการของภูมิภาคอยู่ที่ว่าทีมในพื้นที่จะนำเสนออะไร สามารถตัดสินใจได้เองภายใต้การประเมินทิศทางที่ทีมบริหารเห็นว่าสำคัญ ไม่ขึ้นอยู่กับสถานีแม่ช่วย แต่เนื้อหาที่ผลิตนอกจากออกอากาศในพื้นที่ ก็ส่งเรื่องราวไปนำเสนอในช่องบีบีซีระดับชาติหลายช่องด้วย สื่อวิทยุมีการออกอากาศของระดับภูมิภาคและวิทยุท้องถิ่น ในเรื่องชุมชน การเมือง วัฒนธรรม

เนื้อหาที่โดดเด่นในสื่อของ BBC NI ให้ความสำคัญกับประเด็นการเมืองหลากหลาย

มิติ เนื่องจาก NI เป็นพื้นที่ขัดแย้งทางความคิด จากความเชื่อและอัตลักษณ์ที่แตกต่าง จนเกิดการปะทะใช้ความรุนแรง ประชาชนแบ่งแยกเป็น 2 ฝ่าย และกำลังอยู่ระหว่างกระบวนการพัฒนาสันติภาพผ่านกลไกการเมืองและฟื้นฟู เยียวยาชุมชนด้วยภาคประชาสังคม

บทบาทการทำงานของ BBC NI นอกจากการเสนอข่าวอย่างตรงไปตรงมา ยังให้ความสำคัญในการนำเสนอข่าวบ้านนาเสนอ มีรายการที่เชิญผู้ชมเข้ามาและสามารถที่จะตั้งคำถามกับนักการเมือง โทรศัพท์เข้ามาแสดงความคิดเห็น เปิดให้ผู้ชมได้เข้ามามีส่วนร่วม และยังมีสื่อใหม่ ทวิตเตอร์ มีฟีดแบคจากผู้ชมทุกวัน มีรายการเกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่นฐานล่างของ NI ทั้ง 2 ฝ่าย และเผยแพร่ข้อมูลเพื่อก้าวข้ามความขัดแย้งทางวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง

สำหรับ Thai PBS เริ่มการขยายบทบาทมายังระดับภูมิภาคในปี 2552 โดยคิดจากฐานทรัพยากรที่มี คือ ศูนย์ข่าวภาคเหนือ ได้ อีสาน และสำนักเครือข่ายสื่อพลเมืองเข้ามาเชื่อมภาคประชาชนเข้ามาทำงานร่วม เป้าหมายมิใช่เพียงแค่การ “ผลิตรายการ” หากแต่เป็นการร่วมกันกำหนดทิศทางของการพัฒนาสื่อสาธารณะในระยะยาว ทั้งการพัฒนาองค์ความรู้ พัฒนาบุคลากรสื่อภาคพลเมืองที่เป็นเครือ

ข่าย และนำเสนอแง่มุมเชิงลึกและตรงกับความต้องการของท้องถิ่นอย่างแท้จริง ความร่วมมือดังกล่าวเกิดดอกผลหน้าจอ ทั้งรายการที่วิจารณ์ภูมิภาคจากคนใน ส.ส.ท. แต่ก็มีการผลิตข่าว สารคดี และรายการจากภาคประชาชนคนท้องถิ่นปรากฏอยู่บนพื้นที่สื่อสาธารณะระดับชาติด้วย เช่น งานนักข่าวพลเมือง สารคดีจากชุมชน รายการบ้านเราก็กบ้านฉัน รายการเด็กมีเรื่อง หรือนวัตกรรมทางการสื่อสารใหม่ เช่น การถ่ายทอดสดทางอินเทอร์เน็ต และการสื่อสารผ่าน Multiplatform เป็นต้น

สื่อสาธารณะระดับภูมิภาคของ BBC และ Thai PBS อาจแตกต่างกันที่จุดกำเนิดและวิธีการทำงานบางอย่างในขณะนี้ แต่วิธีคิดของการสร้างความหมายของการสื่อสารไม่แตกต่างกัน คือ ทำหน้าที่อธิบายความเป็นจริงของสังคมที่ไม่ได้มีเพียงวัฒนธรรมเดียว หากแต่มีความหลากหลายทั้งเชิงพื้นที่ อัตลักษณ์ ภาษา วัฒนธรรมและความคิดที่ผู้คนควรได้เรียนรู้ ยอมรับและทำความเข้าใจ

หมายเหตุ : อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ <http://tvthainetwork.com/2010/board/index.php/topic,2608.msg3007.html#msg3007>

เรื่อง : อัจฉราวัต บัวคลี่

GENERATION Y

คุณลักษณะเฉพาะที่มีอยู่ในตัวคุณ

ลักษณะนิสัยของกลุ่มคนชาว Gen Y หากมองด้วยสายตารุ่นใหญ่ หรือ Gen ก่อนหน้าทั้ง Baby Boomer และ Gen X (ซึ่งมุมมองมักเป็นไปในทิศทางจากบนลงล่าง ผู้ใหญ่ดูผู้น้อย) บุคลิกลักษณะนิสัยโดดเด่น ทั้งกล้าพูด กล้าทำ กล้าเปิดเผยทางความคิด พฤติกรรมแสดงออก และอารมณ์ความรู้สึกทั้งหมดทั้งมวลออกมาด้วยความมั่นใจ แม้สิ่งที่คนรุ่นใหม่ไฟลุกโชนเป็นอย่างไรก็ตามแต่ใครสักคนนี่ อาจจะดูไม่น่ารัก และขัดหูขัดตา ขัดความรู้สึกของรูปแบบแนวทางที่ผู้ใหญ่รุ่นบุกเบิกมองว่าควรจะเป็นไปบ้าง แต่ด้วยชุดประสบการณ์ที่เราแต่ละคนได้รับและสะสมย่อมต่างกันไปตามบริบทที่เราได้เติบโตและใช้ชีวิต ดังการหล่อภาชนะ ต่างเข้าหลอมและอุณหภูมิ ส่งผลให้รูปทรง พื้นผิว และลวดลายของผลงานย่อมออกมาต่างกันไป

ไม่แปลกหากเราจะสัมผัสได้ถึงความต้องการเสรีภาพ หรือเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ไม่ชอบใจจากคน Gen นี้ ด้วยความที่ยังทันสมัยซับซ้อนบรรณนิยม กรอบความคิด วิถีปฏิบัติต่างๆ จากรุ่นปู่ย่าและพ่อแม่ ในขณะที่ตัวเองก็อยู่ในยุคการเปิดรับข้อมูลหลากหลาย ค้นเคยในเทคโนโลยี พร้อมได้เห็นและมีส่วนร่วมในนวัตกรรมสร้างสรรค์ของยุค คน Gen Y จึงค่อนข้างเปิดกว้าง ด้วยตัวเองเป็นสูตรผสมของความเก่าใหม่ และในยุคสมัยของความแรง ความเจ๋ง ความสดใหม่ กลุ่มคน Gen นี้จึงเปรียบเป็นพลังหลักในการขับเคลื่อนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในแทบทุกด้าน เรียกได้ว่าทิศทางของกระแสหลักของสังคมไปทางไหน จะเป็นเทรนด์แฟชั่น ดนตรี หรือศิลปะ ก็มาจากรสนิยมพฤติกรรมทางเลือกเซฟ และแสดงออกของกลุ่มคนตัวจิ๋วในรุ่นนี้ทั้งนั้น และแน่นอนว่าสิ่งเหล่านี้ได้ถ่ายทอดอิทธิพลให้กับ Gen ถัดมาอย่างเลี่ยงไม่ได้

เราเชื่อว่าเฉพาะตัวเลขปีเกิดคงไม่สามารถจำแนกคนออกเป็น Gen ต่างๆ ได้ชัดเจนกว่าคุณลักษณะของพฤติกรรมการแสดงออก ดังนั้นโฉมหน้าของตัวแทนทั้ง 13 คน ที่ถูกเลือกมาเป็นตัวแทนของทั้ง 13 คุณลักษณะ ในทั้งหมด 4 กลุ่มนี้ จึงล้วนเป็นบุคคลที่มีความชัดเจนและยอมรับในความเป็นตัวตนของตนเองอย่างไม่เคอะเขิน

ไม่มีผิดถูก หากการชัดเจนในการเป็นตัวคุณนั้นไม่ทำร้ายใคร ความกล้ายอมรับในลักษณะนิสัยที่แท้จริง แล้วนำพลังงานนั้นมาใช้ในทางที่สามารถต่อยอดพัฒนาไปยังสังคมแวดล้อมรอบข้างให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีได้... นั่นต่างหากคือการแสดงพลังของยุคที่น่าจดจำ

REBELLIOUS

Gen y พวกรัดเจนในตนเอง

ความใจร้อน เปื้อนความซ้าซาก ไม่ยอมปล่อยให้สถานการณ์ที่ไม่ชอบใจผ่านไปได้ง่ายๆ อย่างน้อยต้องลุกขึ้นมาพูด หรือออกอาการเหวี่ยง หรือลงมืออะไรสักอย่างให้เกิดการเปลี่ยนแปลง เป็นคุณลักษณะที่ชัดเจนอย่างหนึ่งของคนรุ่นใหม่ ที่ถ้าถูกใช้ในทางที่ดีแล้ว ผลงานที่ได้มักจะทำออกมาจัดจ้าน สนุก มีมันส์ และโดดเด่นกว่าค่าแก่การจดจำ

ไม่เห็นด้วยกับสิ่งที่ผู้ใหญ่วางกรอบไว้ มุขนิยค ผลชีวิต อาชีพ ศิลปิน (วงภูมิจิต)

เท้าความจากความหลังเมื่อยังเด็ก พุฒิเป็นคนหนึ่งที่อยากโตเป็นผู้ใหญ่มาก เพราะเชื่อว่าสิ่งที่เขาพูด จะได้รับความเชื่อถือเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ ความคิดนี้เกิดมาจากหลายๆ เหตุการณ์ที่เขาเจอในวัยเด็ก อย่างการบอกทางเลี้ยวไปบ้านญาติที่นานๆ ไปที แล้วไม่มีใครเชื่อว่ามันคือทางที่ถูก และยิ่งโตขึ้นเขาพบว่าหลายครั้งที่คนเราได้รับความเคารพนับถือ หรือถูกเรียกว่าพี่เพียงเพราะเป็นคนอายุมากกว่า ซึ่งมาตวัดที่นี้อาจเป็นมาตวัดที่ต่ำเกินไปเสียหน่อย เขาจึงแต่งเพลง “ด้วยความเคารพ” ขึ้นมาในนามของวงภูมิจิต เพื่อแสดงทัศนคติถึงความเชื่อในสิ่งที่ผู้ใหญ่บอก เพียงเพราะอายน้ำร้อนมาก่อน

ยิ่งเมื่อได้มาเจอกับผู้ใหญ่ในสังคม นักการเมือง ผู้นำทางสังคม ด้วยวิสัยทัศน์ของหลายๆ ท่าน ทำให้เขาบอกว่าจำเป็นต้องมีสติคิดมากกว่านี้ เพราะตัวเขาเองก็ไม่มั่นใจว่าวิสัยทัศน์เหล่านั้นจะพาไปสู่อะไร แต่เมื่อพูดถึงผู้ใหญ่ที่น่าเคารพในสายตาของพุฒิ คนที่จะกินใจเขาได้คือผู้ใหญ่ที่สอนด้วยความเมตตา และไม่เข้ามาด่าโดยใช้อารมณ์ ผู้ใหญ่แบบนี้ต่างหากที่ทำให้เขาอยากปรับเปลี่ยนและพัฒนาตัวเองให้ดีขึ้น เขาว่าด้วยวุฒิภาวะทางอารมณ์ที่ค่อนข้างต่ำจะทำให้ความน่าเชื่อถือลดต่ำลงไปด้วย

ในบางมุม บางครั้ง เราก็ต้องเตือนตัวเองว่าอย่าเป็นผู้ใหญ่แบบที่ตัวเองด่า พุฒิจะมีกฎ 3 ข้อในการสอนรุ่นน้องคือ หนึ่งให้พลังบวกก่อนซัด สองพยายามเข้าใจถึงที่มาที่ไปไม่ซัดด้วยอารมณ์ และสามคืออย่าทำให้ใครอับอาย แม้ทุกคนอาจบอกว่าเขาดี แต่เขาก็กลับไม่เคยคิดว่าตัวเองดีเลย เพราะคือในความหมายของเขาคือการบอกให้ทำอย่างนี้แล้วไม่ทำ แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็ยังคงทำแม้ว่าอาจจะทำได้ไม่ดีนัก หรืออาจจะหยุดทำไปบ้างก็ตามที

ความอดทนต่ำ นิค-พงษ์สรวง คุณประสพ อาชีพ Graphic Designer, Dudesweet Creative Director

ผู้นำเทรนด์ปาร์ตี้ ที่ผสมผสาน ดนตรี และศิลปะเข้าด้วยกันอย่าง นิค-พงษ์สรวง ยอมรับตัวเองว่าเป็นคนค่อนข้างหุนหันพลันแล่น และใจร้อนพอสมควร เขาเป็นคนที่ไม่ชอบอะไรซ้ำซากจำเจ หลายๆ สิ่งที่เขาทำจึงมีจุดเริ่มต้นมาจากความเบื่อ ทั้งงานปาร์ตี้มันส์ๆ และงานหนังสือ ด้วยความที่เขาคือคนชอบความสนุก และเมื่อความสนุกคือความไม่ซ้ำ เขาจึงพยายามเปลี่ยนสิ่งที่เจอเพื่อเพิ่มรสชาติเสมอ เขาบอกว่างานศิลปะ ออกแบบที่ทำอยู่เป็นศัตรูกับความซ้ำ เพราะความซ้ำจะคอยฆ่าความสร้างสรรค์ไปที่ละนิด นิสัยที่เป็นอยู่จึงค่อนข้างเวิร์คในแง่ของการทำงาน

แต่เห็นอย่างนี้เขาก็กลับเป็นคนที่ไม่ชอบพาดพิง และพูดถึงใคร ถ้าคนๆ นั้นไม่ได้ต้องการความเห็น แต่ถ้าหากเป็นอะไรที่ต้องจ่ายเงินเพื่อให้ได้มา อย่างการไปกินอาหารแล้วไม่ถูกปาก เขาคงต้องขอคอมเพลนเสียหน่อย เขามองว่าคนฟังมักชอบฟังอะไรที่ตัวเองก็อยากพูด เพราะบางทีเราทำได้แค่บ่นในใจ บ่นกับเพื่อน บ่นทั้งๆ ที่ในขณะที่เดียวกันก็รู้ว่าตัวเองทำอะไรไม่ได้ แต่จริงๆ แล้ว เราทำอะไรไม่ได้ เพราะเราไม่ทำอะไรต่างหาก นี่อาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้คนอยากฟังสิ่งที่เขาสื่อสาร ไม่ว่าจะงานเขียนหรือการพูด เพราะงานของเขาใช้อารมณ์พอๆ กับเหตุผล ผลงานจึงออกมาแบบตรงมาเนียงๆ กัดหน้อยๆ ให้พอดีน

เขาบอกว่าสำคัญคือ อย่าไป ถ้าเป็นคนพูดจาโผงผางก็ให้รู้ตัวว่าพูดอะไร ไม่ใช่สักแต่จะพูด ถ้าจะกินเหล้า ก็อย่าไปกินจนตาย ให้รู้ว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตก็คือชีวิตเราเอง เขาคิดว่าปัญหาของคนส่วนใหญ่ที่ไม่กล้าเป็นตัวของตัวเองเพราะการเป็นตัวของตัวเองมันไม่เซฟ กลัวถ้าทำอะไรออกมาจะดูเช่อ ดูโง่ กลัวถูกหัวเราะ กลัวถูกประณาม แต่อย่าลืมว่าในประวัติศาสตร์ ใครที่กล้าคิดกล้าทำส่วนใหญ่มักจะลงเอยได้ดี

เลือกที่ทำงาน ไม่ใช่องค์กร หนุ่ม-อำนาจ รัตนมณี อาชีพ นักเขียนอิสระ และเจ้าของ ร้าน Passport Book Shop

หลังจากเรียนจบรัฐศาสตร์ ในช่วงเศรษฐกิจดัมย่ำ กุ้ง เขาเริ่มทำงานบริษัทก่อสร้างเป็นงานประจำที่แรก หน้าที่ในตอนนั้นคือการยื่นซองประมูล กลายเป็นว่างานที่เขาทำกลับทำให้เขาเห็น ภาพของการคอร์รัปชัน ในวงราชการอย่างชัดเจนเสียจนพะอืดพะอม และขัดแย้งกับสิ่งที่เรียนมา ‘หลังจากนั้นสามเดือนเขาลาออก’

จากนั้น เขาจึงตัดสินใจเลือกทำงานสายอาชีพสื่อ โดยรับหน้าที่ทำข่าวแถบอินโดจีนทั้งหมด ถือเป็นช่วงที่เปิดโลกทัศน์ และยังอยู่ในไลน์จากสิ่งที่เรียนมา จนไม่เกินความสามารถของเขานัก แต่พออยู่ไปสักพักเขาก็กลับรู้สึกว่า สื่อมีความเป็นธุรกิจมากกว่าที่เขาคิดไว้ คุณหนุ่มจึงเริ่มต้นค้นหาชีวิตอีกครั้ง ‘หลังจากนั้นสามเดือนเขาลาออก’

เมื่อทั้งสองอย่างยังไม่ใช่ แต่เขาไม่เคยคิดจะหยุด ในขณะที่เดียวกันเขากลับสร้างโอกาสเพื่อจะก้าวไปสู่อีกขั้น ด้วยการสมัครทุนเรียนต่อทางด้านภาษาที่ประเทศนิวซีแลนด์ เขาจึงตอบตัวเองว่า หากกลับมา เขาจะทำงานองค์กรระหว่างประเทศ หลังจากกลับมาเขาก็ได้ทำงานกับเว็ลด์แบงค์ ผ่านไปได้ 2 ปี เขาเกิดตั้งคำถามในใจว่า วิถีชีวิตในองค์กรเหล่านี้ความจริงแล้วไม่แมชกับตัวเขาเลย ทุกทีจะต้องไปทานข้าวพร้อมกัน ทานเสร็จก็ไปช้อปปิ้งหลังตึก เพราะบางครั้งเขาก็อยากจะทำตัวอยู่เฉยๆ กับการอ่านหนังสือที่เขารัก

หลายคนพยายามคัดค้านให้เขาทนต่อเพื่ออนาคตที่มั่นคง แต่ในขณะที่เดียวกัน เขายังมองไม่เห็นด้วยซ้ำว่าอะไรคือความมั่นคงที่แท้จริง แต่ด้วยระยะเวลาอันสมควร หากเขารีบตัดสินใจเร็วเท่าไร การที่จะเลี้ยวกลับหักโค้งเพื่อตั้งตัวก็เร็วขึ้นเท่านั้น เขาจึงไม่มัวแต่นั่งคิดกังวล เพราะเขารู้เพียงว่า ‘ชอบและอยากทำ’ ร้านหนังสือเดินทาง สุดท้ายร้าน Passport Book Shop ในปัจจุบันกลับตอบโจทย์ชีวิตของเขาได้ดีที่สุด

คุณสาวคนส์ ศิริกิดากร :
ผู้เชี่ยวชาญการบริหารทรัพยากรมนุษย์และพัฒนางานองค์กร
มีผลงานเขียนพ็อกเก็ตบุ๊คล่าสุด “45 กระบวนท่า พัฒนา Gen Y”

ถ้ามองตามธาตุ จะเห็นว่าคนในกลุ่มนี้มีส่วนผสมระหว่างธาตุลมและธาตุไฟ คือ มีจิตวิญญาณของผีเสื้อ เขามีจินตนาการ เขามีความคิดสร้างสรรค์ ชอบท้าทายกฎ ต้องการเป็นที่สนใจ อินเทอร์เน็ต และอิมเมคตลอคเวลา อาจจะมีนิสัยเหวี่ยงวัน มีอารมณ์ซี้บื้อ ซี้หงว และสามารถดราม่าได้เร็วตลอดเวลา เขาแสดงอารมณ์ความรู้สึก เพราะมีความเป็น artist ในตัว มันมาจาก inner จริงๆ แต่ทุกอย่างอยู่บนพื้นฐานของความมั่นใจ มีความมุ่งมั่น แรงเยอะ คือมี passion กับอะไรก็ใส่ไปเต็มที่ได้เต็มตัวเลย ใครไปบอกอะไรก็ไม่ฟัง ด้วยความสามารถคือเขาจริงจัง เขาจะคิดแบบนั้นก็ได้ผัดอะไร และด้วยความที่โตมาในโลกที่มันถึงสำเร็จรูป มันเหมือนกับอีกของ เหน้ แล้วมันต้องได้เลย ทำให้เรื่องราวความอดทนต่ำมันเหมือนกันหมดเลย อยู่ที่ว่าเราจะแสดงออกแบบไหน

POSITIVE GROUP

Gen Y พวกรักคิดบวก

การคิดบวกในที่นี้ ไม่ได้หมายถึงการมองโลกเป็นสีชมพู หรือเห็นอะไรสวยงามไปเสียหมด แต่คือการเลือกมองในส่วนที่มีค่าควรมอง คนกลุ่มนี้จึงคล้ายคนที่มีความคิดเพื่อฝันบนพื้นฐานของโลกความจริง เลือกนำส่วนดีในแต่ละสิ่งมาสร้างสรรค์ต่อยอดผสานความคิดกับเทคโนโลยีทันสมัยในมือ ทำให้อะไรที่ว่ายากก็สามารถเป็นไปได้

**มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
สรรพาทิตย์ กวีเจริญ
อาชีพ ผู้อำนวยการฝ่ายสร้างสรรค์**

จากเป้าหมายการเป็นสถาปนิกถูกแปรเปลี่ยนมาเป็นนักคิด ครีเอทีฟ นักโฆษณา ซึ่งถือเป็นอย่างก้าวที่ผ่านการคิดพูดคุยกับตัวเองมาแต่อายุน้อย ทำให้เขาเดินทางตรงสู่เส้นทางสายสร้างสรรค์ โดยได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มที่จากครอบครัว ผลงานหลายรางวัลที่เขาได้รับบอกได้ถึงนิสัยชอบการแข่งขัน แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าเขาจะกลัวการพ่ายแพ้ ด้วยความเข้าใจว่าการเป็นที่หนึ่งเสมอ นั้นเป็นไปได้ เขาจึงหลงใหลการเป็น underdog ชอบความท้าทาย และความรู้สึกของการเป็นม้ามิดที่ได้ไล่ที่สอง ที่หนึ่ง จนสามารถล้มแชมป์ เพราะมันสนุกกว่าการเป็นตัวเก็งที่ต้องคอยเกร็งตั้งเยอะ

นักสร้างสรรค์อาจเป็นเหมือนอาชีพต้องคำสาป เพราะเมื่อไหร่ที่หยุดคิด นั่นแปลว่าเรากำลังก้าวถอยหลัง เขาจึงหยุดอยู่กับที่ไม่ได้ ทำให้เขาเป็นคนคิดงานตลอดเวลา ไม่เว้นกระทั่งตอนนอน ถึงอย่างนั้นเขามองว่าความคิดของเขาไม่จำเป็นต้องเจ๋งตลอดเวลา และไม่จำเป็นต้องเพอร์เฟค มันอาจจะจะเป็นความคิดที่ยิ่งใหญ่ อาจจะเวิร์คหรือไม่เวิร์ค อาจจะแย หรือเป็นงานที่เขาชอบมากแต่คนอื่นอาจจะไม่ชอบก็เป็นได้

ส่วนตัวแล้วเขามีความเชื่อว่าครีเอทีฟที่ดีควรจะใช้ความคิดสร้างสรรค์ของตัวเองช่วยเหลือผู้คน ช่วยเหลือโลก มากกว่าช่วยเหลือตัวเอง ไม่ใช่แค่ทำให้ตัวเองตั้งตัวเองรวยแล้วจบกัน เพราะความคิดเป็นสิ่งที่มั่งคั่งมาก ความคิดของคนเรายังสามารถเปลี่ยนโลกทั้งใบไปในทางที่ดีได้ ในขณะที่หลายคนมีความคิดแต่ไม่สามารถต่อยอดได้อย่างนักสร้างสรรค์

มองโลกในแง่ดี แพรว-คณิตกุล อาชีพ นักร้อง, ดีเจ

ด้วยความที่เธอเป็นผู้หญิงแสนสดใสคนหนึ่งในวงการดนตรี เราจะเห็นเธอยิ้มและร่าเริงเสมอไม่ว่าเธอจะทำอะไร เพราะเธอคนนี้เชื่อเหลือเกินว่า ทุกอย่างที่ทำ ที่คิดจะเป็นไปได้ และจะประสบผลสำเร็จ เพราะเธอมองโลกในแง่ดีอย่างเข้าใจ ไม่ใช่ว่ามองทุกอย่างดีไปเสียหมด แต่มองว่ามีทั้งดีและไม่ดี โลกของเธอไม่ได้เป็นสีชมพูจ๋าอย่างที่คนอื่นเข้าใจ แต่โลกของเธอเต็มไปด้วยการผสมผสานสีหลายๆ สีเข้าด้วยกันอย่างลงตัว ไม่แปลกที่เธอจะดูมีชีวิตชีวาตลอดเวลา

ความสดใส เฟรนด์ลีขนาดนี้ ทำให้เธอเป็นที่เอ็นดูของผู้หลักผู้ใหญ่ ทั้งยังนำแนวคิดและมีทัศนคติที่ดีต่อคนในยุค Baby Boomer ที่หล่อหลอมคำสอน บวกรวมกับการเรียนรู้จากสิ่งรอบข้าง นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และยังเข้าใจ Gen X เป็นอย่างดี โดยเฉพาะแม่ของเธอที่เธอบอกว่า เป็นคนอารมณ์ดี และเป็นคนที่มองโลกในแง่ดีกว่าตัวเธอเองเสียอีก โดยที่เธอคิดว่า สิ่งที่เป็น และสิ่งที่เธอมี และมีงานที่เธอรัก และทำได้อย่างยาวนาน คือ การที่เธอมีแม่ที่น่ารัก เข้าใจ และเป็นตัวอย่างที่ดีให้เธอ แต่อาจจะขอว่า ไม่ต้องทำอะไรเพื่อลูกมากจนเกินกำลังก็ได้ ในขณะที่เป็นช่วง Gen Z อย่างมาก เพราะยุคนี้จะคิดถึงแต่ตัวเอง อดทนไม่จำเป็นต้องมี น้ำใจไม่ค่อยมี และทุกสิ่งทุกอย่างสามารถค้นหาได้จาก Google ซึ่งในยุคก่อนหน้านี้จะทำอะไรทั้งที ต้องค้นหาจากแหล่งที่มาอื่นๆ และได้มาซึ่งข้อมูลที่ค่อนข้างยาก

ในกรณีที่จะทำให้เธอเชื่อบางสิ่ง อาจจะใช้ไม่แข็งกับเธอไม่ได้ผล เพราะเธอจะเชื่อในเรื่องที่จับต้องได้ ที่เข้าใจได้ ไม่ต้องอธิบายมาก เพียงแค่ให้เป็นจริงในแง่ของการใช้ชีวิต ไม่ต้องหวือหวา และมีเหตุผลที่สามารถรอมชอม อะลุ่มอล่วยกันได้ ซึ่งทั้งหมดจะทำให้เธอยอมรับและเข้าใจได้เป็นอย่างดี

คุ้นเคยกับเทคโนโลยี โดม-ปรกรณ์ ลิม อาชีพ ศิลปิน, นักร้อง, นักแสดง

เรียกได้ว่าหากต้องการทราบความเป็นไประหว่างวันของหนุ่มฮอตคนนี้ คุณไม่จำเป็นต้องพึ่งสื่อบันเทิงใด เพราะเขาได้เชื่อมโยงระบบโซเชียลเน็ตเวิร์คแบบส่วนตัว เพื่อให้เหล่าบรรดาแฟนคลับที่ติดตามผลงานได้ทราบเรื่องราวแท้จริงจากเจ้าตัวตั้งแต่ตื่นนอนทำงาน และช่วงเวลาสุดท้ายของวัน

เขาใช้สมาร์ทโฟนเป็นหลักในการเชื่อมต่อข้อมูลข่าวสาร เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนพ้องน้องพี่ และยอมรับอย่างไม่อ้อมค้อมว่าเขาคือ มนุษย์คนหนึ่งที่ดีต่อเครื่องมือเทคโนโลยีชิ้นนี้แบบไม่วางห่างตัว เพื่อให้เหล่าบรรดาแฟนคลับคนสนิทสามารถติดตามเรื่องราวของเขาได้ทุกช่องทาง อาทิ อินสตาแกรม ทวิตเตอร์ ยูทูป ซาแนล ชายหนุ่มชื่อโดมอัปเดตความเคลื่อนไหวระหว่างวัน ผ่านเทคโนโลยีเหล่านี้ ด้วยการถ่ายรูป อัปเดตวิดีโอ อีกทั้งเจ้าสมาร์ทโฟนขนาดถนัดมือ ยังมีแอปพลิเคชันอัจฉริยะ สามารถทำโปรสเตอร์คอนเสิร์ต ที่เจ้าตัวนำมาใช้จริงหลายเวที

สุดท้ายแล้วทุกอย่างต้องใช้อินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะระบบของสังคม หรือการเริ่มต้นรู้จักใคร คนเราจะลดการเจอกันน้อยลง หน้าหนักของบทบาทที่อยู่ในโซเชียลเน็ตเวิร์คจะสำคัญขึ้น และเขาก็เชื่อว่า สิ่งอำนวยความสะดวกขนาดกะทัดรัด จะเป็นอนาคตของทุกสิ่งทุกอย่าง อีกไม่นาน หากคุณอยากรู้จักใครก็สามารถดาวโหลดแอปพลิเคชันที่เป็นนามบัตรของคนนั้น ซึ่งอาจเป็นฐานข้อมูลที่ดีกว่าบัตรประชาชน

ถึงแม้ว่าเทคโนโลยีจะสร้างคุณประโยชน์มากมายให้กับคนยุคสมัยนี้ แต่เขาก็ยังเป็นห่วงความเร็วร้อนอันฉาบฉวยแบบหยาบกระด้าง ที่อาจส่งผลถึงการปฏิสัมพันธ์แบบเผชิญหน้า จะค่อยๆ เลื่อนลงหายไป

ครูพี่แนน-อริศรา ธนาปกิจ :
ผู้บริหารสถาบันสอนภาษา Enconcept E-Academy
ดูแลพนักงานกว่า 600 คน

คนยุคนี้เป็นปัจเจกชนที่มีคุณค่าในตัวเอง เป็นหนึ่งหน่วยที่มีคุณค่า ถ้าเราเข้าใจตรงนี้ได้ และเราฟังเขา และนำมาปรับใช้จะเป็นประโยชน์มาก ความคุ้นเคยกับเทคโนโลยีเป็นข้อได้เปรียบของคนกลุ่มนี้ เพราะเขาเกิดพร้อมมัน จะให้ไปสู้ เราสู้ขยาก็ได้ก็สู้กับมันหลายๆ เกมหนึ่งๆ เราต้องคิดว่ามันเล่นอย่างไร เขาใช้แค่เวลาสองวินาที เหมือนมีก๊ากจะติดตัวมาอยู่ในสายเลือด เพราะฉะนั้นมีคิดว่าควรรีให้เขานำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับองค์กรของเรา คนที่เป็นนักคิด innovator หรือ creator เราต้องปล่อยให้เขาได้คิด อันไหนที่เราคิดว่ามันเวิร์ค สมควรจะ develop ต่อ เราต้องเกาะติดอันนั้นมากกว่า ต้องให้โอกาสในการที่จะเปิดช่อง คิดใหม่ ทำให้มันไปเรื่อยๆ แล้วคอยให้กำลังใจเขา เพราะการคิดอะไรใหม่ๆ แล้วไม่ได้สานต่อ มันเป็นเรื่องธรรมชาติ แต่ก็ไม่ใช่เข้าไปดูถูกความคิดเขา ด้วยการคิดบวก คือการมองโลกในแง่ดี ที่ถ้ามากไปมันก็มีข้อเสียอยู่เหมือนกัน บางทีเราจะไม่สามารถแก้ปัญหาที่ตรงจุดได้ เราอาจจะต้องบอกให้เขาเข้าใจและมองโลกตามความเป็นจริง แต่ไม่ใช่มองโลกในแง่ร้าย

EGOGRAM

Gen y พวกรุ่นตัวตน

ความกล้าคิด กล้าพูด กล้าทำ แสดงตัวตนชัดเจนเพื่อปกป้องอัตลักษณ์ของตัวเอง เป็นสิ่งที่คนรุ่นนี้มีมากกว่าคนสมัยก่อน ดังเราจะเห็นได้จากคนกลุ่มนี้ ผู้ชาย GEN Y สไตล์ทะเยอทะยาน มุ่งมั่นเพื่อก้าวกระโดดไปให้ถึงเป้าหมาย และเป็นเป้าหมายที่เน้นความเป็นมืออาชีพ ด้วยความมุ่งมั่นอย่างสุดพลัง เรียกได้ว่าทำอะไรก็ทำอย่างเต็มที่และสุดโต่งกับทุกส่วนของชีวิต

เป็นตัวของตัวเองสูง พีเค-ปิยะวัฒน์ เข็มเพชร อาชีพ พิธีกร, ดารา

ส่วนตัวเขาอาจเป็นคนทำงานเป็นทีมได้ไม่ดีนัก จะสังเกตเห็นได้จากทุกงานที่เขาทำ ทั้งงานพิธีกร งานดีเจ ลงเสียงหรืออ่านสปอต ล้วนเป็นงานที่ทำคนเดียว เขาบอกว่าด้วยความที่เป็นคนตัดสินใจไว และเสพข้อมูลเยอะ ทำให้สามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาได้ด้วย ความมั่นใจ การทำงานหลายๆ คนอาจต้องรอ และทำให้เขาแสดงความเป็นตัวเองไม่ได้มากเท่ากับการทำงานคนเดียว

เด็กที่ติดอยู่ในร่างผู้ใหญ่ เป็นคำที่เขานิยามตัวเอง ด้วยความเป็นคนใช้ชีวิตเต็มที่กับทุกอย่างทุกรูปแบบ ทำทุกอย่างอย่างมั่นใจ แต่สิ่งสำคัญมากสำหรับเขา คือ เรื่องของการรู้จักจุดยืนของตัวเอง เขามองว่าการมีตัวตนของคนสมัยนี้จะต้องชัดเจนจึงจะประสบความสำเร็จ เพราะจุดยืนจะกลายเป็นจุดเด่นในที่สุด

ส่วนความเป็นคนทะเลาะหรือเจ้าชู้ ที่หลายคนบอกว่าเขาเป็น กลับไม่ได้ทำให้เขารู้สึกต้องแคร์อะไรรับคำพูดเหล่านั้น เพราะหากเขาสามารถพูดคนเดียวได้ 2-3 ชม. มาตลอดสัปดาห์ ก็คงไม่แปลกที่เขาจะคุยกับคนอื่นได้สนุก และหากความเฟรนด์ลี่นั้นคือความเจ้าชู้แล้ว เขาบอกว่าคงไม่มีความจำเป็นต้องอธิบาย เพราะกับคนที่ไม่รักเราพูดยังไงเขาก็คงไม่ฟัง แต่ถ้าเป็นคนที่รักแล้วย่อมรู้ว่าเขาเป็นคนยังไง จึงไม่ต้องมานั่งอธิบายให้เสียเวลา และเขาคิดว่าถ้างานที่ทำนั้นสุจริต มีเงินให้พ่อแม่ ทำให้ครอบครัวภูมิใจ เท่านั้นก็เพียงพอแล้ว เพราะคงไม่มีใครสามารถทำให้คนทั้งโลกพอใจได้ ด้วยความที่เคยใช้ชีวิตอยู่เมืองนอกตั้งแต่อายุ 9 ขวบ สิ่งแวดล้อมได้หล่อหลอมให้เขาเป็นคนกระตือรือร้นและแข็งแกร่งขึ้น ดังนั้นเขาจึงมีภูมิฐานทานในการใช้ชีวิตในสังคมปัจจุบัน พร้อมรับฟังความเห็นคนรอบข้าง และบาลานซ์วัฒนธรรมทั้งสองฝั่งได้เป็นอย่างดี โดยที่เขาไม่สูญเสียจุดยืนหรือความเป็นตัวเองไป

มั่นใจในตนเองสูง จอห์น วิญญู อาชีพ พิธีกร

จอห์น เป็นลูกครึ่งไทย-อเมริกัน คุณแม่เป็นอเมริกัน ดังนั้นการสื่อสารจอห์นจะใช้ภาษาอังกฤษกับคุณแม่เสมอ แต่พอเข้าเรียนชั้นประถมของรัฐ จอห์นเกิดคำถามมากมายกับอาจารย์สอนภาษาอังกฤษ แต่อาจารย์กลับย่นและยืนยันว่าสิ่งที่จอห์นเข้าใจเรื่องภาษานั้นผิด เพราะนักเรียนต้องเรียนตามที่ครูสอน จากนั้นมาเขาจึงไม่ยอมแสดงความคิดเห็น เพราะกลัวจะส่งผลเสียต่อเขา

แต่เมื่อเขาโตขึ้น และได้รับโอกาสเข้าวงการบันเทิง ทำให้เขามีหลายเหตุการณ์ที่มาพร้อมกับองค์ประกอบรอบด้าน ที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้กับชายผู้นี้ จอห์น วิญญู หนุ่มลูกครึ่งที่เข้าใจพฤติกรรมของสังคมไทย และสะท้อนออกมาได้อย่างเจ็บแสบ คั้นหูผู้ใหญ่ในแวดวงสังคมมากมาย

จอห์นเติบโตมาในครอบครัวที่ส่งเสริมความมั่นใจ คุณพ่อเป็นอาจารย์สอนรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ และยังเป็นการทำรายการในแบบที่เขาคุ้นชิน เขายังเกิดความมั่นใจด้วยพื้นฐานจากข้อมูลที่ถูกซึมซับมาตั้งแต่เด็ก ความมั่นใจของเขาอาจไม่ได้ฟูขึ้นมาจากตัวเขาเอง ทั้งหมดเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อม รวมถึงได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากคนรอบข้างที่เขาไว้ใจด้วย

เมื่อถามถึงความมั่นใจของคนรุ่นใหม่ มีสิ่งใดที่เขาคิดกังวล จอห์นตอบกลับทันทีว่า “การที่มีความมั่นใจในตัวเองสูงมากๆ พอมีข้อดีอยู่บ้าง แต่ปัญหาคือ การแสดงความคิดเห็นบางอย่าง ด้วยความมั่นใจทุกคนจะแสดงความคิดเห็นในด้านความรู้สึก และอารมณ์มากกว่าการมีข้อมูลเชิงเท็จจริงมาสนับสนุน” ดังนั้นถ้าคุณแสดงความคิดเห็นออกไปแล้ว เหตุผลและประสิทธิภาพของความถูกต้องในตัวข้อมูลที่จะมาเสริม ก็มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าความมั่นใจที่แสดงออกมา

ทะเยอทะยานสูง ณัย อุดมโชค อาชีพ นักกีฬาเทนนิสอาชีพ

ด้วยความที่เป็นนักเทนนิสอาชีพ มีการแข่งขันสูง ด้วยตัวมันเองอยู่แล้ว ทำให้เขายังชัดเจนในเรื่องของความมุ่งมั่นเพื่อให้ไปถึงเป้าหมายอย่างรวดเร็วที่สุด หากช้าไม่ทะเยอทะยาน ไม่มีความรับผิดชอบ คนอื่นจากทั่วโลกก็จะแซงหน้าไปไกล แล้วเขาจะตามไม่ทัน ด้วยเหตุผลทางด้านการแข่งขัน ทำให้เขาเป็นคนแบบนี้ ซึ่งความเป็นจริงแล้ว เขาเป็นคนแบบนี้ตั้งแต่แรก คือเป็นคนทำอะไรแล้วต้อง 100% ทำแล้วต้องออกมาให้ดีที่สุด ไม่ว่าจะใช้วิธีการใดก็ตาม แต่ก็ไม่เบียดเบียนคนอื่น และมีความรักมั่นในอาชีพนักเทนนิสของตัวเองเป็นอย่างมาก ไม่ยึดติดกับองค์กร

เขาเป็นคนที่ค่อนข้างตัดสินใจเร็ว คิดอะไรแล้วต้องทำทันที โดนสั่งงานมากก็ต้องทำทันที มีความอดทน ตั้งใจ และเห็นคุณค่าในสิ่งที่เขาทำและในสิ่งที่รัก กล้าที่จะถามเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ตัวเองสงสัยและใคร่รู้ ทั้งยังน้อมรับหากสิ่งที่ต้องแก้ไขเป็นเรื่องที่ช่วยผลักดันให้เขาก้าวไปถึงเป้าหมายได้เร็วยิ่งขึ้น เรียกว่าเขาพร้อมทำทุกอย่าง เพื่อให้เขาสามารถก้าวกระโดดไปยืนในตำแหน่งที่เขาต้องการให้จงได้ โดยเฉพาะความตั้งใจในปีนี้อาจจะกลับไปติดอันดับ 1 ใน 100 ดังเดิมเหมือนที่เคยได้มา

คุณเสาวคนธ์ ศิริกิตการ :
ผู้เชี่ยวชาญการบริหารทรัพยากรมนุษย์และพัฒนางานองค์กร
มีผลงานเขียนพ็อกเก็ตบุ๊กล่าสุด “45 กระบวนท่า พัฒนา Gen Y”

กลุ่มนี้จะเป็นธาตุไฟนำมาเลย เป็บพวกที่มุ่งมั่นกระตือรือร้นกับความสำเร็จ คือเกิดมาต้องเป็นนิมเบอร์วัน ถามว่ามีจิตสำนึกของอะไรในตัว คือมีจิตสำนึกของพวกกระตือรือร้น หรือสิ่งใดเลย ให้ความสำคัญกับงานกับความสำเร็จ สิ่งที่เป็นความหวัง ความฝัน คือ ต้องการประสบความสำเร็จตั้งแต่อายุน้อย มีชื่อเสียง มีเงินทอง และมีอำนาจ ถ้าใช้ของจะไม่ใช้แค่แพงหรือดี หรือมีขี้ห่อ แต่ของนั้นต้องมาจากอินเนอร์ตัวเองจริงๆ ต้องเป็นแบบสื่อตัวตนของเขาเองจริงๆ เราจะเจอในประชากรชาวอเมริกัน เอเชียจะเป็นสิงคโปร์ ถ้าเพื่อนบ้านอาเซียนจะเจอแถวเวียดนามเยอะ คนพวกนี้ความคิด sharp แล้วก็กล้า break the rules เขาไม่แคร์ และถ้าทำไปแล้วจะไม่มีการนอยด์ ถ้าไปแล้วจะไม่บอกลูกว่าเดี๋ยวจะโดนตำ ทำเลยพูดเลย ชัดเลย เป็นแบบนี้แบบนี้ แต่ก็มีส่วนผสมของลม เพราะถ้าเกิดไม่มีลมจะไม่มี creativity ไม่มีสีสัน ไม่มี gimmick หรือลูกเล่น

HYPERACTIVE

Gen Y พวกไฮเปอร์

หากนำลักษณะนิสัยของเหล่า Gen Y มารวมกันแล้วแบ่งออกเป็นกลุ่ม จะทำให้เห็นได้ชัดเจนว่า Gen Y มีข้อดีข้อเสียอย่างไร โดยเฉพาะกลุ่มไฮเปอร์ ที่เป็นลักษณะนิสัยที่บ่งบอกการที่อยากรู้ อยากเห็น จากการที่เป็นคนช่างสังเกตและคนตั้งคำถาม เพราะไม่เข้าใจว่า “ทำไม” ถึงต้องทำแบบนี้ ต้องเดินตามแบบนี้ และไม่ยอมทำตามจึงเดินทางของตัวเอง หรือเรียกว่า แหกกฎ จนกลายเป็นคนกระตือรือร้น ตื่นเต้นกับสิ่งใหม่ๆ ที่ได้ทำ ยินดีที่จะพบกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ไม่แปลกที่ Gen Y กลุ่มนี้ มักมีอัตลักษณ์ในตัวเองสูงมาก

ท้าทายกฎระเบียบ อู่-นที เอกวิจิตร อาชีพ ศิลปิน (วงบุดดาเบลส)

คำว่า ท้าทายกฎระเบียบ ชอบแหกกฎ และ กวนบาทา เป็นคำนิยามให้เขาได้อย่างชัดเจน แต่ก็ไม่ใช่แหกกฎ เพราะความสนุกเพียงอย่างเดียวที่แหกกฎเพราะเขาไม่เห็นด้วยกับความคิดนั้นๆ ไม่เห็นด้วยที่สังคมจะเห็นด้วยกับสิ่งนั้นๆ เพราะเขามีความคิดที่ไม่เหมือนคนอื่น เขาจะไม่เชื่อเด็ดขาด หากเป็นสิ่งที่คนอื่นทำ หรือพูดต่อๆ กันมา แต่การแหกกฎของเขา เขาขอเรียกว่า ความชอบที่จะเรียนรู้ด้วยตัวเอง อยากรู้ อยากลองไปเสียทุกอย่าง แต่สิ่งที่เขาทำ เขาต้องเคารพสิทธิของคนอื่นด้วย ต้องอยู่บนพื้นฐานของความสมเหตุสมผล และความถูกต้อง (บ้าง)

เขาบอกว่า คนชอบท้าทายคนอื่น มักจะมีนิสัยมักง่าย ตามใจตัวเอง ความอดทนต่ำ แต่กลับเป็นคนที่ใช้เหตุผลเป็นหลักมากกว่าการใช้อารมณ์ ไม่ชอบให้ใครมาปิดกั้นความเสรีภาพ ความอิสระ ความครีเอทีฟ เขาเป็นคนใจร้อน แต่หากยิ่งห้าม ยิ่งตีกรอบ เขาก็มักจะไม่ทำตามเสมอ แม้บางอย่างไม่จำเป็นต้องแหกกฎ แต่เขาขอแค่ให้แหกกฎหน่อย เพียงเพื่อให้คนตั้งกฎหรือคนที่มาควบคุม ได้มีอารมณ์หงุดหงิดกับตัวเขาเท่านั้น แต่หากเขาเห็นด้วยการการถูกตีกรอบในเรื่องนั้นๆ เขาเองก็ยอมรับอย่างไม่ยาก และด้วยความเป็นคนที่ไม่เหมือนใคร ส่งผลให้เขาเองโดดเด่นในเรื่องของการทำในสิ่งที่ตัวเองรัก โดยเฉพาะเรื่องงานเพลง ที่เรียกได้ว่าฉีกทุกกฎ แหกทุกทาง จนกลายมาเป็นตัวเขาทุกวันนี้ หากถามว่าผู้หลักผู้ใหญ่ปลื้มหรือเปล่า แน่นนอน ผู้ใหญ่จะสายหน้าไว้ก่อน แต่ตัวเขาเองกลับมีกาลเทศะกับผู้ใหญ่ แต่หากผู้ใหญ่กลับมาเพียงภายนอก แล้วตัดสินเขาว่า ไม่ผ่านตั้งแต่ต้น เขาเองก็ไม่แคร์และไม่สนใจ เพราะเขาคิดว่า อย่างน้อยเขาก็ไม่สร้างความสะดวกร้อนให้กับสังคม และไม่ได้แบมือขอเงินใครใช้อีกด้วย

กระตือรือร้น ยิปโซ-รมิตา มหาพฤษ์พงษ์ อาชีพ นักแสดง

ด้วยความเป็นคนพูดเร็ว แต่ยิบโซก็ให้เหตุผลเพราะเธอเป็นคนคิดซ้อน คือมีระบบความคิดที่เป็น A, B, C พร้อมกัน ซึ่งโดยปกติคนเราจะคิดแบบ A คิดแบบ B คิดแล้วค่อย C ตามมา แต่เธอก็ยืนยันว่ามีหลายคนที่ใช้ระบบวิธีคิดแบบนี้ ซึ่งไม่ใช่เธอแค่คนเดียว คนประเภทนี้จะเป็นคนพูดเร็วเหมือนกัน เพราะว่าถ้าไม่พูดทั้งหมด ก็อาจจะลืมเองง่ายๆ

และเวลาที่สาวน้อยคนนี้เจอสิ่งที่ชอบผ่านเข้ามาในชีวิต เธอจะมีพลังงานบางอย่างที่เธอไม่เคยรู้มาก่อนว่ามันแอบซุกซ่อนอยู่ในตัวเธอ และเธอสามารถดึงพลังแห่งความกระตือรือร้นนั้นออกมาใช้ได้เป็นอย่างดี

ถ้าเธอชอบ เธอจะสามารถอยู่กับสิ่งนั้นได้ตลอดเวลา ยิ่งถ้าเป็นในแง่ของการทำหนัง ส่วนนี้จะดึงความสนใจของเธอไปทุกอย่าง เพราะเธอจะอินมาก และสามารถทำได้เกินกว่าที่ขอ เพราะมีแรงมากขึ้น ทั้งๆ ที่ไม่รู้ว่าจะเหล่านั้นมันถูกสำรองไว้ตามส่วนไหนของร่างกาย แต่เธอก็สามารถนำมาออกใช้ได้ เมื่อเจอเคมีที่ตรงกัน เธอยังเชื่อมั่นเปรียบเทียบได้กับคนที่จีบกันช่วงแรก เป็นความรู้สึกที่คล้ายกัน แต่พอเอาเข้าจริง สาวน่ารักคนนี้รักสงบขั้นรุนแรง และขยับตัวน้อยถ้าเกิดไม่จำเป็น เพราะเธอได้ผ่านช่วงนั้นของชีวิตไปแล้ว โดยรวมตอนนี้อยู่ที่การรู้หน้าที่มากกว่า ว่าชีวิตตอนนี้ควรจะทำอะไรหรือรื้อถอนไหน ยิบโซจึงมีความพยายามกระตือรือร้นในหน้าที่การงานของตัวเองมากให้มากที่สุด และเนื้องานที่เธอทำ ก็อยู่ในศาสตร์ของการสร้างความสุขให้กับเธอ

ขอการเปลี่ยนแปลง พลอย มัลลิกะมาส อาชีพ นักเขียนอิสระ

เธอไม่ได้ออกจากงานเพื่อที่จะตามหาฝัน หรือต้องการอยากจะทำงานอิสระ แต่เธอมีความชอบวันศุกร์และมีความเบื่อวันจันทร์ ที่สำคัญจุดมุ่งหมายของเธอไม่ใช่ตำแหน่ง CEO ผนวกกับสถานการณ์ทางด้านสุขภาพของคุณแม่ที่กำลังป่วยหนัก คุณพลอยจึงรู้สึกว่ที่ผ่าน มาในชีวิตหากเธอยังคงคิดแต่เรื่องของตัวเอง เธออาจต้องแบกความรู้สึกผิดอันเลวร้ายนี้ไปตลอดชีวิต

การพาคุณแม่ไปสามโรงพยาบาลของรัฐบาล ถือเป็นประสบการณ์ชีวิตที่สุดยอด และด้วยความที่เธออยู่ในกรอบมานานเพราะเรียน โรงเรียนเดิมตั้งแต่อนุบาลจนชั้นมัธยม กระทั่งเอ็นทรานซ์ติดคณะที่เลือกตามเพื่อน เมื่อถึงวัยทำงานเธอจึงเลือกที่จะทำงานโฆษณาเพราะคิดว่าเป็นสิ่งที่อยากทำ แต่สุดท้ายก็มีคนอื่นเป็นผู้กำหนดโชคชะตา นี่คือการชีวิตที่หายไปของเธอที่ถูกกำหนดโดยคนอื่น

โดยปกติเธอชอบการอ่านหนังสือ และโปรดปรานการเดินทางคนเดียว เมื่อมีโอกาสได้ทำงานเขียนเธอจึงลงมือทำงานด้านนี้อย่างจริงจัง ทำให้เธอเรียนรู้ในบริบทที่เธอได้เติบโตไปพร้อมกับการเดินทาง ที่สำคัญเธอเคารพในการเปลี่ยนแปลง อีกทั้งการยอมรับความเป็นไปของโลกที่ไม่มีอะไรยั่งยืนและจีรัง ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงในเรื่องธรรมชาติของชีวิตจึงเป็นเพียงเรื่องเดียวที่เธอกลัว แต่เมื่อเราเข้าใจ การเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นก็เป็นแค่เพียงเรื่องเล็กน้อย และเธอยังบอกอีกว่า “สาเหตุที่เราควรพยายามทำความเข้าใจและน้อมยอมรับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ก้าวเข้ามาในชีวิต ก็เพราะเราต่างต้องก้าวเท้าเดินต่อไปข้างหน้า และไม่มีทางจะหยุดอายุไว้ที่ 5-10-15-20-25 ปี ได้ตลอดชีวิต”

ขอตั้งคำถาม นิต-ยุกรนา ระบุประดิษฐ์ อาชีพ ดีเจ, Managing Director

ด้วยความที่เป็นเจ้าหนูจำไม่ตั้งแต่เด็ก ที่ซี้สงสัยจนหลายครั้งที่พ่อแม่รำคาญ เพราะเข้าใจว่าที่ถามเพราะตั้งใจจะกวน และการเป็นคนช่างสงสัย ใคร่รู้ ทำให้เขาเป็น Gen Y ที่มักตั้งคำถามและเริ่มต้นด้วยคำว่า “ทำไม” เสมอ กระทั่งเขาทำงาน เพราะด้วยความที่เขาอยากรู้ในเรื่องนั้นๆ จริงๆ หรือเพื่ออยากรู้ว่า อะไรในโลกมันเปลี่ยนแปลงไปบ้าง เพราะเขาบอกว่า หากไม่ถามในสิ่งที่ไม่รู้ จะกลายเป็นคนอวดฉลาด! และเพราะเขาจะไม่เชื่อในสิ่งที่เรียกว่า เขาว่ากันมา หรือ เรื่องที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ และเขาจะเชื่อก็ต่อเมื่อหาข้อพิสูจน์ได้ ไม่ว่าจะเห็นกับตา หรือได้ยินกับหู

สำหรับเรื่องของการทำงานแล้ว แน่นนอน เขาย่อมมีคำถามหากการสั่งงานนั้นๆ ไม่เคลียร์ เพื่อให้ไม่เสียเวลากับการมึน อีน งง เมื่อออกจากที่ประชุมแล้วทำงานไม่ได้ สู้ถามเพื่อให้รู้กระจ่างชัด เสียเวลาเพิ่มอีก 5 นาที ก็กับการเข้าใจและได้งานมาส่งจะดีกว่า และเมื่อเป็นคนช่างตั้งคำถาม ก็จะนำไปสู่การมีความคิดสร้างสรรค์ เพราะคำว่า “ทำไม” มันสร้างโลก! ทั้งยังมีความกระตือรือร้นกับสิ่งใหม่ และท้าทายกับคำตอบใหม่ๆ โดยดีเจชื่อดังขอเรียกว่า “Gen Y ร่องน้ำตื้น” (เขาบอกว่า เขาอยู่ในกลุ่มนี้) ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็น “Gen Y ร่องน้ำลึก” คือการใช้ชีวิตตามแพทเทิร์นเดิมๆ ซ้ำๆ กันทุกวัน ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงนั่นเอง สุดท้ายด้วยอายุที่เพิ่มมากขึ้น จากที่เขาเคยตั้งคำถามกับสิ่งรอบตัว เขาจะกลายมาเป็นคนที่ตั้งคำถามคืนให้กับสังคม

ครูพีแบน-อริศรา สนาปกิจ :
ผู้บริหารสถาบันสอนภาษา Enconcept E-Academy
ดูแลพนักงานกว่า 600 คน

คนกลุ่มไอเปอร์ เป็น GEN Y ที่มีคุณลักษณะที่ผสมกลมกลืนระหว่าง ขี้อวดและลบ แต่มีเหตุผลในตัวคนๆ นั้นก็ไม่ค่อยจะเหมือนใคร คนกลุ่มนี้จะกำกวมกฎระเบียบ นั่นเพราะเขาแคไม่เห็นด้วยกับสิ่งที่มันเกิดขึ้น เขาจะเลือกทำแบบนอกกรอบมากกว่า เพราะตัวเขาเองเป็นคนที่ฉลาด ช่างตั้งคำถาม เหมือนคนกวนๆ แต่คือเขาอยากรู้จริงๆ ไม่ได้จตาซักใบให้หรือเสีย และเมื่อได้คำตอบ หรือไม่ได้คำตอบ เขาก็จะพร้อมรับความท้าทายหรือเรื่องใหม่ๆ ที่เขาสนใจตลอดเวลา และจะกระตือรือร้นทำเสียด้วย เพราะท้ายสุดแล้ว กลุ่มนี้จะคิดเสมอว่า เขาเป็นปัจเจกชนที่มีคุณค่าในตัวเอง และดำเนินชีวิตตามสไตล์ของตัวเอง

ตอน “ถ่ายทออด (ไม่) สด”

เรื่อง : ครีเอทีฟไทป์

เรื่องตื่นเต้นเมื่อ 40 กว่าปีที่แล้ว คือ ดูการถ่ายทออดสดผ่านดาวเทียม มีปีละแค่ไม่กี่ครั้ง เด็กได้ยืนขำกลิ้งถามว่า มันตื่นเต้นตรงไหนหรือลุง ก็สมัยนั้นไม่ได้มีถ่ายทออดฟุตบอลให้ดูกันหามรุ่งหามค่ำเหมือนเดี๋ยวนี้นี่ครับ สมัยโน้นกว่าจะได้ดูบอลอังกฤษสักทีต้องรอ BBC ส่งมาเป็นฟิล์ม 16 มม. นักเตะบางคนแขวนสตูดิโอตั้งนานแล้ว กว่าทางนี้จะได้ดู เลยไม่ค่อยฮิต ก็ไม่รู้จักนี่ครับว่าใครเป็นใคร ยอร์จ เบส ใครหรือ? แจ็คกี้ชาร์ลตัน ใคร? แมนยู...แมนยู ลิเวอร์พูล อารเชนัล...ไม่รู้จักทั้งนั้น คนพากย์เรียกชื่อนักฟุตบอลผิดๆ ถูกๆ ยังไม่มีใครรู้เลย

เราดูถ่ายทอดสดกันจริงๆ จังๆ ก็ดูชกมวยชิงแชมป์โลกนี่แหละ วันไหนมีถ่ายทอดสดวันนั้นถนนเงียบ ตั้งแต่ยังไม่ค่ำ ต้องรีบกลับบ้านไปเฝ้าหน้าจอ อย่างเมื่อค่ำวันที่ 2 มกราคม 2516 ซาดิซาย เชี่ยวน้อย ขึ้นชิงแชมป์รุ่นฟลายเวท WBA ต่อยกับใครก็ไม่เสียวเท่าต่อยกับญี่ปุ่นเจอกับ มาซาโอะ โอบะ ถ่ายทอดสดจากสนามมวยมหาวิทยาลัยนิฮอน กรุงโตเกียว ซาดิซายมวยหมัดหนัก โอบะสไตล์มวยฉาบฉวยชกแล้วหนี พอซาดิซายคล้ำเป้าเจอก็ไล่ทุบโอบะโงนเงนไปมาเจียนอยู่เจียนไป กำลังเข้าด้ายเข้าเข็ม สัญญาณภาพจากโตเกียวเริ่มรวน ยกไหนก็จำไม่ได้แล้ว ภาพสดจากโตเกียววูบๆวาวๆ แล้วจู่ๆ ก็ซาโยนาระไปเลยจนการชกจบลง ก็วิ่งแตกสรีรรับท่าน ดิกๆ มีเทเลกซ์มาว่า ซาดิซายแพ้น็อคยก 12 งงกันไปทั่วประเทศ เป็นไปได้ไง...ก็เห็นโลัดเขาอยู่ดีๆ นี่หนังสือพิมพ์ฉบับเช้าพาดหัวว่าญี่ปุ่นปล้นชัยชนะ แกรมแกลิ่งทำสัญญาณดาวเทียมล่ม ผมว่าไม่ใช่ ทำลุ่มนี้ถูกปรับเงินนะครับ เก็บค่าสปอนเซอร์ก็ไม่ได้ ไม่มีใครอยากให้สัญญาณล่มหรอก คนไม่รู้ก็พูดกันไป พี่ๆ ที่สถานีโทรทัศน์แห่งหนึ่ง เล่าให้ฟังว่า งานถ่ายทอดสดผ่านดาวเทียม เสียงทั้งขึ้นทั้งล่อง ยิ่งถ่ายทอดสดมวยหยุดโลกอย่าง เขาทราย แกแล็กซี เรพลาต...ก็โดนด่า ดันทางที่ต่างประเทศพลาต เรา...ก็โดนด่า ยิ่งไงก็หนีไม่พ้นโดนด่า...

การถ่ายทอดสดเหตุการณ์ที่น่าตื่นเต้นที่สุดในโลก มีคนดูมากที่สุดเป็นครั้งแรกในโลกถึงหกร้อยล้านคน เหตุการณ์ที่ว่านี้เกิดขึ้นเมื่อวันอังคารที่ 21 กรกฎาคม 2512 นั่นคือ ถ่ายทอดสดการส่งมนุษย์คนแรกไปลงดวงจันทร์ 4 วันก่อนหน้านี้ตอนส่งยานขึ้นจากโลก ก็เป็นข่าวใหญ่โตไปแล้ว หลังข่าวคำช่อง 4 ก็มีรายการพิเศษปูพื้นไปจนถึงวันถ่ายทอดสด

การส่งมนุษย์ไปลงดวงจันทร์เป็นวิสัยทัศน์อดีตประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดี เสนอต่อสภาองเกรสว่าสหรัฐจะเป็นชาติแรกที่ส่งมนุษย์ไปลงดวงจันทร์ให้ได้ก่อนสิ้นศตวรรษที่ 60 (Man On The Moon) เรื่องใหม่ของคนไทยยุคนั้นไม่ค่อยมีใครรู้เรื่อง ดีที่มีคนช่วยทำเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย นั่นคือ คุณพิชัย วาสนาสง ผู้จัดรายการวิเคราะห์ข่าวต่างแดนทางช่อง 4 นั่นเอง ทั้งๆ ที่คุณพิชัยเป็นสถาปนิก ไม่ได้เป็นวิศวกรรมการบิน แต่ก็เล่าเก่งเข้าใจง่าย เวลาที่ท่านอธิบายนานใช้ยานอวกาศจำลองลำเล็กๆ ทำท่าเหมือนเด็กเล่นเครื่องบินของเล่นบินไปบินมา เด็กๆ ก็ดูง่าย “ยานอเล็กซ์จะพานีล อาร์มสตรอง กับเอ็ดวิน อัลดรินลงสู่พื้นดวงจันทร์” พูดแล้วก็จับยานของเล่นร่อนลงแตะพื้นดวงจันทร์ ซึ่งก็คือโต๊ะอ่านข่าวนั่นเอง ต้องขอบคุณคุณพิชัย ที่ช่วยให้วันที่ 21 กรกฎาคม 2512 เป็นวันที่น่าตื่นเต้นสำหรับเด็กๆ ที่ตั้งตารอถ่ายทอดสดอย่างใจจดใจจ่อ วันนั้นผมไปโรงเรียนตามปกติแต่ครูไม่สอน โรงเรียนยกโทรทัศน์มาตั้งให้ดูหลายเครื่อง เด็กๆ ก็ยังตื่นเต้น การที่เอาโทรทัศน์มาให้ดูถึงในโรงเรียนในยุคนี้ผมหวัหวัยิ่งกว่าส่งคนไปลงดวงจันทร์เสียอีก และแล้วก็ถึงช่วงเวลาสำคัญ ยานลงจอดนานแล้วแต่ก็ยังไม่มีใครโผล่ออกมา ผมว่านักบินหิวเลยขอกินข้าวก่อน แต่เพื่อนๆ ให้

ความเห็นว่าจะรอดถูกมากกว่า ดีสองอเมริกาบ่ายสองในบ้านเรา ประตูด่านก็เปิดออก ทั้งห้องเจียบกริบ...ไม่ใช่ตื่นเต้น แต่เพราะส่วนมากหลับไปแล้ว ก็ถ่างตารอมาตั้งแต่เช้า ผมก็ง่วงแต่ไม่ยอมหลับอยากรู้ว่า นีล อาร์มสตรอง จะเหยียบกระต่ายไหม หรือจะโดนทรายดูดเหมือนในหนัง ภาพจากดวงจันทร์เป็นภาพขาวดำ นีล อาร์มสตรอง ปีนลงบันไดมา พอเหยียบพื้นดวงจันทร์ เขาก็พูดเสียงอู้อี้ว่า **“one small step for man one giant leap for mankind”** ฟังไม่ออกว่านี่พูดอะไร คุณพิชัยแปลที่นีลพูดให้ผู้ชมฟังว่า “ก้าวเล็กๆ ของมนุษย์คนหนึ่ง... เป็นก้าวกระโดดอันยิ่งใหญ่ของมนุษยชาติ” ว่ากันว่าที่จริง นีล อาร์มสตรอง แก่ไม่ได้คิดคำคมๆ พวกนี้เองหรือมีคนอื่นเขียนให้แกพูด กะจะให้จดจำตลอดไป เป็นการสร้างภาพให้โลกเห็นว่าอเมริกันชนนี่แหละ...ตัวแทนมนุษยชาติ... หาใช่โซเวียต (คู่แข่งสหรัฐในขณะนั้น) แต่อย่างใดไม่...

หลายปีต่อมามีคนจับผิดว่าการส่งมนุษย์ไปดวงจันทร์ครั้งนั้นเป็นเรื่องแหกตาหลวงโลก แอบถ่ายทำแฉๆ ฮอลีวูดนี่เอง จะจริงหรือลวงผมก็ไม่สนใจหรอกก็มันตื่นเต้นไปแล้วนี่จะให้เลิกตื่นเต้นย้อนหลังได้ไง ข้อเท็จจริงมากมาย ค่อยๆ แฉมาเป็นระยะ ๆ เช่นที่นาซ่าไม่รู้ว่าภาพที่ว๊าสดๆ ตรงมาจากดวงจันทร์เมื่อ 43 ปีที่แล้วก็แค่ราคาคุย มันไม่สดจริงๆ หรือ จากดวงจันทร์มาถึงโลกมันมีดีเลย์ แล้วไฟล์ภาพก็มีขนาดใหญ่ไป แกรมคนละฟอร์แมตกับระบบโทรทัศน์ จึงต้องแปลงไฟล์ก่อนแล้วถึงค่อยส่งไปออกอากาศซึ่งใช้เวลานานพอควร ตอนที่เรารู้ทีไรเห็น นีล อาร์มสตรอง เหยียบพื้นดวงจันทร์ตื่นเต้นๆ นั้นนะ ตานีล...แกเดินเถลไถลไปถึงไหนต่อไหนแล้วก็ไม่รู้....

ยุคนี้...ใครจะสนใจว่าโลกเห็น นีล อาร์มสตรอง เหยียบดวงจันทร์ซ้ำไปกี่นาที

มีแต่คนสนใจแต่ว่า...ลูกที่โรนัลโดยิงให้รีอัลแมดริดขึ้นนำตอนตีสามเมื่อคืนนะ.. มันออฟไซท์หรือเปล่า.. คนเตี้ยวันนี้ขาสั้นใจแค่นี้จริงๆ.....

Neil Armstrong, Micheal Collins, Buzz Aldrin

หากความ พอดีกับ เทคโนโลยี เพื่อชีวิต ของเรา

เรื่อง : อัศวิน ตรีชวาวงศ์ / ภาพประกอบ : อินเทอร์เน็ต

ปัจจุบันมือถือเป็นอุปกรณ์สื่อสารที่มีอิทธิพลและกลายเป็นปัจจัยพื้นฐานที่ทุกคนต้องมีติดตัว ยิ่งเทคโนโลยีก้าวหน้ายิ่งขึ้นมือถือแทบจะกลายเป็นอะไรที่มากกว่าเครื่องมือสื่อสารที่ทำอะไรได้หลายอย่าง ไม่ว่าจะแชทกับเพื่อน ท่องอินเทอร์เน็ต ถ่ายรูป ดูหนังฟังเพลง หากเราเลือกใช้ไอทีให้ถูก ใช้ให้เป็น ใช้ให้เหมาะสม มันก็จะเกิดประโยชน์หรืออำนวยความสะดวก ทำให้ชีวิตสะดวกสบายขึ้น ตรงกันข้ามถ้าเราใช้ไม่เป็นหรือให้มันมาใช้เรา ก็จะเกิดผลเสียตามมาหรือจะเรียกว่าไอทีทำพิษก็คงจะได้

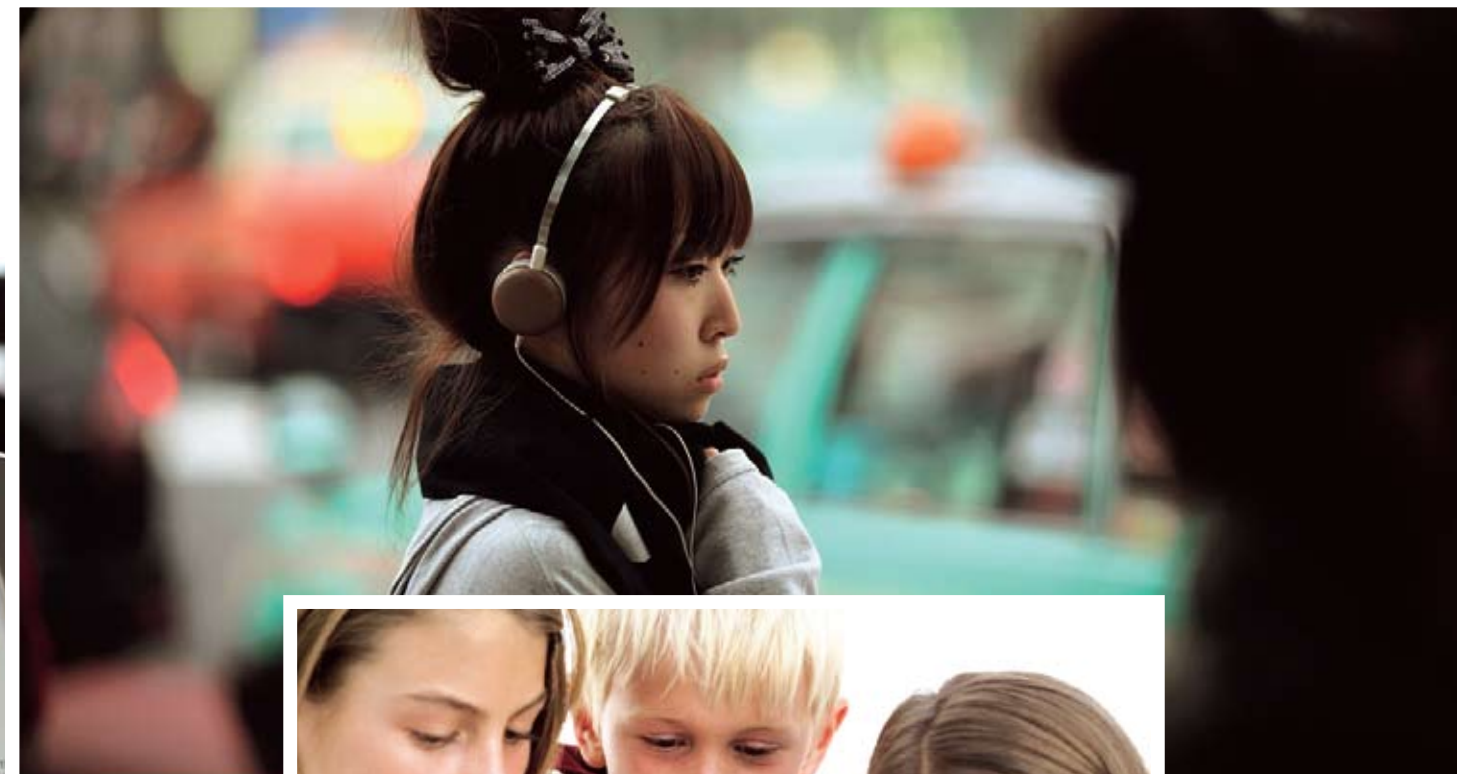
ในรอบสองสามสัปดาห์ที่ผ่านมา คงไม่มีข่าวไอทีไหนอยู่ในกระแสความสนใจเท่ากับข่าวน้องนิตติจุฬายา ที่เสียชีวิตจากการถูกรถไฟชน สาเหตุของการเสียชีวิตยังไม่สามารถตัดสินได้ว่าเกิดจากเทคโนโลยีที่เธอใช้หรือเพราะไม่มีการเตือนจากทางรถไฟเพราะเธอเดินเพื่อจะไปต่อรถจนทำให้ไม่ได้ยินเสียงหวูดรถไฟที่มาจากด้านหลัง นี่คงเป็นอุทาหรณ์ให้กับคนทั่วไปได้เป็นอย่างดี แต่ซีไม่อยากจะไปโทษเทคโนโลยีไปซะทั้งหมด เพราะมนุษย์เองต่างหากเป็นผู้เลือกใช้เทคโนโลยีนั่นเอง

ถ้าเรามองไปในสังคมปัจจุบันนี้ เราจะเห็นพฤติกรรมการใช้หูฟังเดินไปเดินมาจนชินตา ตั้งแต่เด็กวัยรุ่นจนถึงวัยทำงาน วัฒนธรรมการฟังเพลงด้วยหูฟังมีอยู่แทบทุกที่ไม่ว่าจะขึ้นรถ ลงเรือ นั่งเครื่องบิน ห้างสรรพสินค้า ไม่ว่าจะใช้ฟังเพื่อความบันเทิงหรือเพื่อสร้างโลกส่วนตัว พวกเขาเหล่านี้กำลังแบกรับปัจจัยเสี่ยงจากการใช้ไอทีโดยที่ตัวเองก็ยังไม่รู้ด้วยซ้ำไป การเปิดเพลงดังๆ นอกจาก

มีผลต่อสุขภาพหูเราโดยตรงแล้ว ยังมีความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุอีก ยิ่งคนที่จำเป็นต้องเดินทางด้วยเท้าหรือใช้บริการของระบบขนส่งมวลชนเป็นประจำ ความเสี่ยงก็จะเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว เพราะหูฟังเหล่านี้ก็จะปิดตัวเองไม่ได้ยินเสียงรอบข้าง

พฤติกรรมเสี่ยงที่ใกล้เคียงกับเดินฟังหูฟังคงไม่พ้นการพิมพ์ข้อความขณะเดิน เพราะมันเบี่ยงเบนความสนใจจากท้องถนนเป็นอย่างมาก ตาเอาแต่จ้องหน้าจอมือถือ สนใจที่จะเช็คความเป็นไปบนเฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ หรือเอาแต่แชทกับเพื่อนอย่างเดียวนั้นไม่ดูทางที่กำลังเดินไปทางไหน ไม่ระวังสิ่งรอบตัวว่าเกิดอะไรบ้าง หากแต่เดินไม่มองทางจนสะดุดหกล้ม เจ็บตัวคนเดียวคงไม่มีใครว่า แต่หลายครั้งเราจะเจอคนเหล่านี้เกาะกะขวางทางหยุดพิมพ์ในที่ไม่ควรพิมพ์ หรือมัวแต่จ้องจอจนเดินชนคนอื่น ๆ ยังดีนะที่เรายังไม่เจอเหตุการณ์ที่ร้ายแรงไปกว่านี้เหมือนในกรณีของน้องนิตติ

ปัญหาการใช้เทคโนโลยีผิดที่ผิดทางแบบนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะประเทศไทยเท่านั้นนะ เป็นกันทั่วโลกเลย อย่างที่เมืองนิวเจอร์ซีย์ก็ได้มีการออกกฎหมายพิมพ์มือถือขณะเดินบนท้องถนน เนื่องจากเพียงไม่ถึงครึ่งปี มีจำนวนอุบัติเหตุรถชนคนเดินถนนที่เพิ่มขึ้นกว่า 20 คดีเนื่องจากคนเหล่านี้เอาแต่พิมพ์ข้อความแชทไปมา ทางตำรวจจึงจำเป็นต้องควบคุมคนที่ชอบใช้มือถือพิมพ์ไปด้วยเดินไปด้วย ถ้าหากทางตำรวจพบก็จะออกไปสั่งทันที บุคคลใฝ่ฝืนก็จะปรับปรับสูงสุด 85\$ หรือ 2,550 บาท ซึ่งภายใน 6 เดือนที่ผ่านมา มีการออกไปสั่งไปแล้วกว่า 117 ใบ

นอกจากการใช้หูฟังและพิมพ์แชทเพื่ออยู่ในโลกส่วนตัวแล้ว อีกพฤติกรรมหนึ่งที่น่าเป็นห่วงไม่แพ้กันก็คือ การใช้มือถือขณะขับรถ แต่หลายๆ คนก็ยังทำกันจนเป็นเรื่องปกติ ไม่เพียงแต่การโทรศัพท์เท่านั้นนะที่เบี่ยงเบนความสนใจไปจากการมองถนนได้ การก้มไปพิมพ์ข้อความ การก้มไปเพื่อเปลี่ยนเพลง หรือแผ่นซีดีจากเครื่องเสียงในรถ หรือการหันไปหยอกล้อเล่นกับเพื่อนก็เช่นกัน ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ ล้วนมีความเสี่ยงมากกว่าการขับรถไปด้วยมือถืออีก โดยเฉพาะกับตัวเองเพียงลำพัง ยังรวมถึงคนอื่น ๆ ที่ไม่รู้หรือโหนโอหน่ต้องมาพลอยรับกรรมตามไปด้วย ถ้าโชคดีก็แค่เสียทรัพย์สินหรือบาดเจ็บเพียงเล็กน้อย แต่ในกรณีที่ร้ายแรงกว่านั้นล่ะ ถ้าต้องพิการหรือมีคนเสียชีวิต คนที่เสียใจก็เป็นคนในครอบครัวของคุณเอง บางครั้งอาจจะเป็นตราบาศที่ติดตัวคุณไปตลอดชีวิตจนคุณต้องมานั่งเสียใจภายหลังว่าไม่น่าประมาทเลย

เมื่อต้องใช้ชีวิตในสังคมส่วนรวม เรามีความรับผิดชอบต่อตนเองและคำนึงถึงสิทธิของครอบครัวด้วย เมืองไทยเราคงไม่ต้องไปเลียนแบบฝรั่งออกเป็นกฎหมายขึ้นมาทุกกรณีหรอกค่ะ เพราะนั่นเป็นการแก้ที่ปลายเหตุ วิธีแก้ที่ดีที่สุดคงต้องเริ่มเปลี่ยนที่ตัวเราเองก่อนเป็นอันดับแรก อย่างแรกถ้าคุณแก่นิสัยการฟังเพลงด้วยหูฟังไม่ได้ก็ลองเปลี่ยนชนิดของหูฟังดูนะ พวกหูฟัง In-ear หรือ Headphone ใหญ่ๆ ที่ครอบหูจนไม่ได้ยินเสียงรอบข้างก็เลิกใช้ซะ หันไปใช้หูฟังบลูทูธที่อุดหูข้างเดียวแทนยังพอได้ยินเสียงรอบข้างบ้าง หรือจะเอาไฮเทคกว่านี้ก็ลองหูฟังแบบ Bone Conduction ที่ไม่ต้องอุดหูก็ได้ยินเสียงเพลง

เพียงแค่นำไปแตะตรงกระดูกด้านหน้าของใบหู เสียงเพลงก็จะถูกส่งผ่านการสั่นสะเทือนกระดูกตรงโหนกแก้มไปยังหูชั้นในได้โดยตรงเลย โดยไม่ต้องผ่านรูหูเลย ข้อดีของหูฟังแบบนี้ก็คือคุณสามารถได้ยินทั้งเสียงเพลงและเสียงที่เกิดขึ้นรอบๆ ตัวได้พร้อมกัน

ข้อสองการเปิดเพลงควรเปิดระดับเสียงให้เหมาะสม เพียงพอที่จะได้ยินเสียงรอบข้างได้ เดียวนี้หูฟังหลายๆ รุ่นก็สามารถจำกัดความดังของเสียงให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อหูได้แล้ว

ข้อสามการพิมพ์ข้อความแชทก็ควรพิมพ์ให้ถูกสถานที่ ถูกกาลเทศะ และไม่ไปละเมิดสิทธิคนรอบข้าง ข้อสี่ในการขับรถการมีสมาธิเป็นสิ่งสำคัญที่สุดเรื่องอื่นๆ วางกองไว้ข้างหลังก่อนก็ได้ หรือในกรณีที่จำเป็นต้องใช้มือถือจริงๆ ก็ควรหาที่จอดรถข้างทางแล้วจะทำอะไรก็ว่ากันไปเพื่อความปลอดภัยของคุณเองและเพื่อนร่วมทาง

พฤติกรรมเหล่านี้ก็ให้หายในทันทีคงไม่ได้หรอกค่ะ ต้องแก้แบบค่อยเป็นค่อยไป อยู่ที่ว่าคุณจะกล้าเปลี่ยนหรือไม่ อย่าลืมนะคะว่าเราเป็นคนเลือกใช้เทคโนโลยีและควรใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมถึงจะเกิดประโยชน์สูงสุด หากยังไม่มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเสียงละก็ กรณีนี้เองนี่เทศจุพายุ ที่เป็นอุทากรณ์ก็จะมิตามมาอีกอย่างแน่นอน

English Breakfast

โดย สุพจน์ กลิ่นสุวรรณ

สวัสดีครับ

กว่านี้ตยการเพื่อนฉบับนี้จะออกตีพิมพ์ เชื่อว่าบ้านเมืองเราก็คงจะเปียกแฉะกันไปเยอะพอสมควร ไม่ใช่ปากเปียกปากแฉะ เพราะการถกเถียงเรื่องแก้กฎหมายในสภาฯ นะครับ แต่หมายถึง **rainy season** ฤดูฝน คงมาเยือนแล้ว สำหรับคำว่าฤดูฝนนั้น ก็เคยได้ยินฝรั่งบางคนเรียกกันว่า **wet season** หรือ **monsoon season** ครับ

การพบปะใครเป็นครั้งแรก เราทุกคนก็คงอยากให้เกิด **first impression*** หรือ ความประทับใจแรกพบที่ดี ดังนั้น อย่าชวนคุยเรื่องศาสนากับการเมืองเลยครับ คุยเรื่องอื่นดีกว่า ดินฟ้าอากาศ ก็ยังดีกว่านะ... (*นอกจากประทับใจแล้ว impression ยังแปลว่า การล้อเลียนท่าทางหรือการพูดจากของบุคคลที่มีชื่อเสียงก็ได้เช่นกัน)

เจอชาวต่างชาติ อยากคุยเรื่องฝนๆ พายุๆ ก็ควรต้องรู้ศัพท์กันไว้บ้างครับ

ว่าด้วยอุณหภูมิจ

chilly หนาวๆ แบบที่เด็กไทยชอบนั่ง ซิลๆ นี่แหละครับ (แต่ถ้า chilli แปลว่า พริก นะ)

cool เย็นแบบสบายๆ หรือจะแปลว่าเท่ก็ได้

cold เย็น หนาวสั้น

freezing เย็นมากๆ หลายๆ อย่างเริ่มกลายเป็นน้ำแข็งแล้ว

mild อบอุ่น ไม่หนาวจัด แต่ถ้าเป็นรสชาติอาหารก็คือ ไม่เผ็ด (ตรงข้ามกับ spicy)

hot ฮ้อน

scorching ฮ้อนสุดๆ เลยแม่น บ่ อ้าย?

ว่าด้วยลักษณะอากาศ

breeze สายลมโชยอย่าไปแปลว่าผงซักฟอกนะครับ

drizzle ฝนตกปรอยๆ ตกพริ้วๆ

showery ฝนตกปรอยๆ

scattered thunder showers ฝนฟ้าคะนองกระจายเป็นแห่งๆ

cloudy มีเมฆมาก

windy ลมแรง

thunder ฟ้าร้อง

lightning ฟ้าแลบ (อย่าไปตีกับ lightening หรือทำให้ขาว ทำให้จาง นะครับ)

lighting strike / thunderbolt ฟ้าผ่า

hail ลูกเห็บ

fog หมอก

damp ชื้นๆ

sunny แดดออก

ส่วนนี้ก็คือ สำนวน ฝรั่ง ที่ฝรั่งหลายๆ คนจะหยิบยกกันมาพูดในชีวิตประจำวัน...

come in out of the rain

อันนี้จะแปลตรงๆ ก็คือ เข้ามา (ข้างใน) เพื่อหลบ (ออก) จากฝนถ่อะ แต่อีกนัยก็คือ การเตือนให้ใครสักคนตาสว่าง เช่น

Come in out of the rain! Don't you see that your boss is taking advantage of you!

ยอมรับความจริงสักทีถ่อะว่า เจ้านายของคุณกำลัง taking advantage คือ เอาเปรียบคุณอยู่นะ

it never rains but it pours

ฝนจะไม่ค่อยกระจายตก แต่จะ pour หรือตกหนักมาทีเดียวเลย เช่น นั่งอยู่ทั้งสัปดาห์ไม่มีงานเลย

สบายๆ ปายวันศุกร์โดนโปรเจกใหญ่ ปูบปั๊บรับโชค ก็เข้ากับภาษิตนี้เลยครับ

rain on (someone's) parade

ไปชักใบให้เรือเสีย ทำให้ใครรู้สึกไม่ดี (มักจะด้วยคำพูด) เช่น

I hate to rain on your parade, but your girlfriend is actually a MAN!!

โอ้วว

rain or shine

ไม่ว่าจะด้วยสภาพใดก็ตาม

I'll go to your wedding reception - rain or shine.

ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ฉันจะไปงานฉลองแต่งงานของคุณ

make hay while the sun shines

ขณะที่แดดกำลังจัด ก็รีบๆ ทำฟางซะ เพราะถ้าฝนตกมันจะทำได้... สำนวนไทยก็

น้ำขึ้นให้รีบตัก ครับ

saving for a rainy day

วันฝนตก ณ ที่นี้ก็คือวันฉุกเฉินหรือเวลาที่จำเป็นต้องใช้เงิน

rain check

แปลง่ายๆ ตรงๆ คือ ขอติดไว้ก่อน ที่มาของอันนี้มาจากการตีตั๋วไปดูกีฬาแล้วเกิดฝนตก ทางผู้จัดก็จะให้

rain check เพื่อให้กลับมามีในวัน/เวลาใหม่ สำหรับด้านการค้า rain check จะหมายถึง

สิ่งที่ห้างเมืองนอกจะให้คุณเมื่อสินค้าลดราคาเกิดหมด แต่ด้วย rain check ที่ได้ ก็จะทำให้กลับมามีซื้อสินค้า

นี้ได้ในราคาพิเศษ แม้จะหมดเทศกาลลดราคาไปแล้วก็ตาม หรือที่ใช้กันบ่อยๆ ก็เช่น **Hey, would you like to come to my house tomorrow?** ถ้าคำตอบคือไม่ออกไป ก็บอกว่า **No, thank you.**

ถ้าคำตอบคือออกไป แต่ต้องวันหลังเพราะพรุ่งนี้ไม่ว่าง ก็บอกไป **I'm busy tomorrow.**

Can I take a rain check?

raining cats and dogs

มันแปลว่าฝนตกหนักมากๆ อันนี้เรียนกันมาตั้งแต่ประถมแล้วครับ... เชื่อกันว่ามาจากหมาแมวที่อาศัย

อยู่บนหลังคาบ้าน ถึงกับต้องกระโดดหนีลงมาที่พื้นเพราะห่าฝนมาหนักมาก

Hey, it's raining cats and dogs, can I give you a lift somewhere?

ฝนตกหนักมากเลย คุณจะติตรรถให้ขับรถไปส่งคุณที่ไหนไหม?

ปิดท้ายด้วยคำคมๆ จากนักบวชท่านหนึ่ง นาม Saint Basil ที่เขียนไว้ว่า

"Many a man curses the rain that falls upon his head, and knows not that it brings abundance to drive away the hunger." - Saint Basil

ภาษาอาจะโบราณสักเล็กน้อยครับ แต่แปลง่ายๆ คือ

"คนบางคนด่าทอต่อว่าสายฝนที่ตกลงมา โดยหารู้ไม่ว่า ฝนนี้แหละที่ช่วยขจัดไล่ความหิวโหยของเขา..."

ขอให้เปียกโชกไปด้วยความสุขครับ

รายการ : English Breakfast

ออกอากาศ : ทุกวันเสาร์ - อาทิตย์ เวลา 09.00 น.

Music of the Sixties

เรื่อง : ศิลป / ภาพประกอบ : Noyna

เมื่อประมาณเกือบ 30 ปีมาแล้ว ขณะที่ผู้เขียนยังเพิ่งเริ่มเขียนคอลัมน์ดนตรีให้กับสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ จำได้ว่าได้เขียนบทความชิ้นหนึ่งในชื่อว่า “ลาก่อนลองเพลย์” เป็นการไว้อาลัยให้กับอวสานของแผ่นกลมๆ สีดำ เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 12 นิ้วครึ่ง ซึ่งรู้จักกันในชื่อว่า “ลองเพลย์”

คนไทยยุคซิกซ์ตีส์ เช่นผู้เขียน เราผูกพันกับแผ่นลองเพลย์ที่ว่านี้ ความสุขสมัยวัยรุ่นของผู้เขียน ตอนเรียนมหาวิทยาลัยที่นิวยอร์ก คือการได้ใช้วันหยุดสุดสัปดาห์ เข้าไปในแมนฮัตตัน และไปที่ร้าน Sam Goody บทถนนฟิฟท์อเวนิว ซึ่งเป็นแหล่งขายแผ่นเสียงที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในนิวยอร์ก ผู้เขียนใช้เวลากว่าครึ่งวันเลือกหาแผ่นเสียงของศิลปินคนโปรด นั่งรถไฟกลับมาที่หอพักแล้วค่อยบรรจุแกะของแผ่นเสียงออกมาวางบนเทิร์นเทเบิล นั่งพิจารณาพิเคราะห์ดูรายละเอียดบนปก ขึ้นชมกับงานศิลป์ไปพร้อมๆ กับดื่มด่ำกับเสียงเพลงที่ออกมาจากเจ้าแผ่นกลมๆ นี้

Fast Forward มาที่สหัสวรรษใหม่มยุค 2000 ใครกันบ้างที่เข้าร้านแล้วซื้อแผ่นเสียง (ปัจจุบันเป็นซีดีแผ่นกลมเล็กๆ สีเงิน) แล้วเอากลับมาฟังที่บ้าน ความแตกต่างอย่างชัดเจนของการฟังเพลงของยุคซิกซ์ตีส์และคนยุคเงินวายุ ก็คือการ “โหลด” เพลงโดยไม่เคยเห็นหน้าค่าตาหรือรู้จักชื่อเสียงเรียงนามของทีม

งาน แต่สิ่งที่มาปฏิวัติการฟังเพลงของคนทั่วโลกก็คือ การเกิดขึ้นมาของ MTV ซึ่งทำให้คน “ดูเพลง” แทนการ “ฟังเพลง” เหมือนแต่ก่อน

ลองนั่งไทม์แมชชีนกลับไปยุคซิกซ์ตีส์ สมัยที่ยังไม่มี MTV และการโหลดเพลง นักสังคมวิทยา ได้วิเคราะห์ว่ายุคซิกซ์ตีส์เริ่มก่อตัวพร้อมๆ กับที่ The Beatles นำเพลง “Can't Buy Me Love” จากเกาะอังกฤษข้ามมาติดอันดับหนึ่งของบิลบอร์ดในฝั่งอเมริกา ปี 1964 มันคือเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ เพราะหลังจากที่อเมริกาเป็นเจ้าของวงการเพลงมานานหลายทศวรรษ จู่ๆ การมาของ The Beatles ก็ถาโถมเข้าดั่งคลื่นยักษ์สึนามิที่กวาดเอาทุกสิ่งทุกอย่างที่ขวางหน้าให้หายวับไปกับตา ศิลปินอเมริกาตงๆ ที่ตกเป็นเหยื่อของคลื่นยักษ์รวมไปถึงเอลวิส เพรสลีย์ที่ต้องออกไปหากินกันกับนักท่องเที่ยวแถวลาสเวกัส

The Beatles ไม่ได้นำมาแค่การปฏิวัติทางดนตรีเท่านั้น และ 4 หนุ่มในนาม จอห์น พอล จอร์จ และริงโก คือผู้จุดประกายให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทุกๆ ด้าน และทั่วทุกมุมโลกไม่เว้นประเทศไทยของเรา

ลอนดอนหรือที่เรียกกันในสมัยนั้นว่า Swinging London คือจุดศูนย์กลางของวัฒนธรรมใหม่ โดยเฉพาะถนน Camaby ซึ่งเป็นจุดกำเนิดของมินิสเกิร์ต

The Beatles เป็นผู้ปลดปล่อยพันธนาการที่ผูกมัดให้ศิลปินอังกฤษต้องเป็นผู้ตามศิลปินอเมริกันมาช้านาน แม้แต่ตัว The Beatles เองก็เริ่มต้นด้วยการนำเพลงบลูส์ของอเมริกันมา Cover ใหม่ แต่เข้าสู่ปี 1965 The Beatles เริ่มมาสำรวจแนวดนตรีใหม่ๆ จากเพลงร็อกง่ายๆ Yeah Yeah Yeah พัฒนามาเป็นเพลงสลับซับซ้อน เช่น “Norwegian Wood” ที่นำปรัชญาอินเดียเข้ามาผสมผสาน ในขณะที่ George Martin โปรดิวเซอร์คู่ใจของ The Beatles ได้นำวงสตริงควอเต็ตเข้ามาใส่ในเพลง Yesterday ที่ต่อมาได้รับการยกย่องว่าเป็นสุดยอดอมตะเพลงป๊อป

ในยุคซิกซ์ตี้ส์มีวงดนตรีวงเดียวที่ไล่บี้กับ The Beatles มาทุกสนาม นั่นก็คือ The Rolling Stones นั่นเอง แต่พลพรรคหินกลิ้ง มีผู้จัดการที่วางแผนการตลาดได้อย่างชาญฉลาดกว่า เพราะในขณะที่ The Beatles เสนอภาพลักษณ์สะอาดสะอ้านเด็กดูได้ผู้ใหญ่ดูดี แต่ The Rolling Stones คือตัวแทนความดิบและเถื่อนที่สุดในยุคนั้น และนี่คือจุดขายที่ทำให้พวกเขาอยู่ยงคงกระพันถึงขณะนี้ โดยเป็นวงดนตรีร็อกที่แก่และแก่ที่สุดในประวัติศาสตร์

ยุคซิกซ์ตี้ส์เป็นช่วงเวลาของผู้ก่อการขบถในทุกๆ ด้าน และในทุกมุมโลก น่าสนใจตรงที่การก่อการขบถนั้น สามารถโยนโยนไปทุกๆ ส่วนของสังคม สันคลอนและเปลี่ยนแปลงสถาบันที่มั่นคงที่สุด เช่น สภาคองเกรสของอเมริกาไปจนถึงวิถีชีวิตของคนธรรมดา และมีคนๆ หนึ่งที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็น “เสียง” ของซิกซ์ตี้ส์เงินเนอเธอร์นั่นก็คือ บ็อบ ดีแลน ซึ่งเป็นศิลปินคนแรกที่สามารถสื่อความนึกคิดของบรรดานักประท้วงเหล่านั้น ให้ออกมาในรูปแบบของดนตรีได้ และทำให้คนหนุ่มสาวตระหนักถึงการใช้ดนตรีเพื่อเป็น “อาวุธ” ในการเรียกร้องการเปลี่ยนแปลง

และแล้วคนหนุ่มสาวร่วมอุดมการณ์เหล่านี้ก็ได้มีโอกาสมารวมตัวกัน เพื่อแสดงพลังครั้งยิ่งใหญ่ที่เทศกาล “Wood stock” ในฤดูร้อนปี 1969 ณ ฟังก์กว้างแห่งหนึ่งของชานาชื่อ Max Yasgur ที่เมือง Bethel ตอนเหนือของรัฐนิวยอร์ก ผุ่ชนรุ่นหนุ่มสาวจำนวน 450,000 คน ได้มาร่วมสร้างประวัติศาสตร์ 3 วัน 3 คืน ระหว่างวันที่ 12 ถึง 15 สิงหาคม 1965 ท่ามกลางสายฝน ดนตรี และฟรีเช็กส์

ดังที่มีใครคนหนึ่งเคยพูดว่า “หลังจาก Woodstock ร็อกแอนด์โรลไม่มีวันเหมือนเดิมอีกแล้ว”

สิ่งหนึ่งที่คนในยุคซิกซ์ตี้ส์มีอุดมการณ์ร่วมกันอย่างมั่นคง คือการต่อต้านสงครามเวียดนาม เพราะฉะนั้นจึงเป็นการเหมาะสมอยู่แล้วที่ยุคซิกซ์ตี้ส์ก็เริ่มโรยรา พร้อมกับจุดจบของสงครามเวียดนาม ที่อเมริกาเป็นฝ่ายพ่ายแพ้ แต่ประธานาธิบดีนิกสันพยายามรักษาหน้าด้วยคำว่า “Peace With Honour”

หลังจากนั้นโฉมหน้าของดนตรีก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย และเข้าสู่การเป็นธุรกิจอย่างเต็มตัวมาจนถึงทุกวันนี้ แต่ชาวซิกซ์ตี้ส์ก็ยังยึดมั่นอยู่กับความทรงจำของวันวาน

“Oh I Believe in Yesterday”

หมายเหตุ : “สลิม” เป็นนามปากกาของ อัมพร จักกะพาก อดีตคอสมิกบิสต์ดนตรีของ “สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์” และ “บติขลุ่ยสัปดาห์” เป็นเจ้าของเพื่อกี๊ตบึก “My Generation” เกี่ยวกับดนตรียุคซิกซ์ตี้ส์ ปัจจุบันเป็นกรรมการผู้จัดการ บริษัทไพชฌิวสิก จำกัด เจ้าของวงดนตรีร่วมสมัย “บอยไทย”

กิน อยู่ คือ

Luigianda '55

“ฟังก์ชันดริงค์” ดื่มตามกระแสหรือแค่ขำๆ

ยามร้อนจะดื่มอะไรให้ชื่นใจในยุคนี้ต้องคิดมากหน่อยครับ เพราะราคาของก็แพงแถมค่าแรงก็ยังง่อยอยู่ จูๆ จะให้ดื่มน้ำขวดแพงๆ ร่วมยี่สิบสามสิบบาทที่อาจซื้อข้าวกินแทนได้ คิดดูง่ายๆ ว่าดื่ม 3 มื้อก็ปาเข้าไปร่วมร้อย ซื้อข้าวกินได้หลายมื้ออยู่

เรื่อง : นพ.กฤษดา ศิรามพุช / ภาพประกอบ : ลิงใจดี

ผมเองมีโรคประจำตัวโดยเฉพาะที่หน้าครับมักเกิดอาการ “หน้าแห้ง” แล้งไปจนถึงไล่ โรคนี้มักกำเริบปลายเดือนตามแต่ฝ่ายบัญชีจะกรุณา เลยคิดว่าพอจะเข้าอกเข้าใจหัวใจพี่น้องร่วมชาติอยู่มาก พอมันเหนียวร้อนเข้าจะดื่มน้ำเปล่าแบบไม่เย็นก็เห็นจะทรมาณไม่ไหวกัน มันสู้เครื่องดื่มเย็นๆ บรรจุมานในขวดเสร็จสรรพไม่ไหว ฝ่ายผู้ผลิตท่านก็ใช้ของวิเศษมหาศาลมาดองยอชขาย โดยเฉพาะ “เครื่องดื่มสวย” ผมจับคำนี้มาจากคำว่า “ฟังก์ชันนัล ดริงค์ (Functional drink)” ซึ่งที่จริงแล้วแปลว่าเครื่องดื่มที่เป็นมากกว่าเครื่องดื่มแล้วมีหน้าที่เฉพาะตัว ฟังแล้วมีเน่ๆ เซค สเปียร์ ร้องให้ ไอน์สไตน์ยังงง นิยามฝรั่งก็เป็นอย่างนั้นละครับ ฟังแล้วต้องแปลเป็นฝรั่งอีกทีเพราะเป็นภาษาวิชาการ ผมมันเป็นคนบ้านๆ เลยขอแปลว่า “เป็นเครื่องดื่มที่ไม่ได้ทำแค่ดับกระหาย” ก็แล้วกันครับ

ดื่มแล้วสวยด้วย ฟังก์ชันดริงค์แบบไทย

ต่อไปในเวทีโลกเวลาเราเข้าสู่สมาคมอาเซียนแล้วเรื่องราวของ “สุขภาพพาณิชย์” จะมีมากขึ้น ดังจะขอฝากคำไว้ให้ท่านที่รักได้ทราบคำหนึ่งซึ่งในอนาคตจะพูดกันมากคือ “นูตราเซอูติกอล (Nutraceutical)” ซึ่งแปลง่ายๆ ว่าโภชนเภสัช เป็นการใช้อาหาร, สารอาหาร, วิตามินและอาหารเสริมมาบำรุงดูแลสุขภาพ นี่เป็นคำอย่างเป็นทางการของพวกฟังก์ชันดริงค์ ซึ่งในแง่ฟังก์ชันดริงค์มีของน่ารู้อยู่เยอะสิ่งมาก เลยขออนุญาตท่านที่รัก แบ่งให้ง่ายเข้าเป็น 2 กลุ่มหลักคือ

1. เครื่องดื่มธรรมชาติ (Natural drinks)

อาจเป็นชาเขียวสูตรพิเศษ, น้ำส้มผสมมวลสารสกัดลิทธีร์จำพวกเนื้อส้ม, เกล็ดส้มหรือซูปเปอร์ฟู้ดที่สกัดจากพืชเพื่อสุขภาพหรือสมุนไพรที่ทำงานของมัน

2. เครื่องดื่มเติมสารอาหาร (Fortified drinks)

พุดง่าย ๆ คือ ใส่วิตามินเข้าไป เช่น เครื่องดื่มโคโคติน, คอลลาเจน, ไฟเบอร์ (เส้นใย), กลูตาไทโอน, วิตามินซี ฯลฯ ดื่มแล้วสวยที่สุดในสามโลกว่าไปเรื่องการโฆษณาก็เป็นสิ่งที่แฝงมามากครับ ทางการทำงานจึงออกกฎมาควบคุมอย่างละเอียดถี่ถ้วนที่สุด ประเภทว่าดื่มแล้วเป็นสาวสองพันปีสวยที่สุดในสามโลกหรือแปลงโฉมได้ราวกับพระสังข์ทองรูป อันนี้โฆษณาเกินหน้าตาก็ไม่ผ่านครับ เพราะเกินจริงไป ทำให้คนดูลำบากครับต้องซื้อเข็มขัดใหม่ เพราะคาดไม่ถึง ซึ่งที่จริงแล้วการหาเครื่องดื่มฟังก์ชันให้ดีบำรุงสุขภาพนั้นไม่ยากอย่างที่คิด ดังจะขอให้หลักอายุรเวทเฝ้าไว้ว่า ถ้าของดีจริงไม่มีอะไรต้องกลัว ไม่ต้องแพงเวินเว้อ หรือซื้อยากบุกป่าหิมพานต์ แต่เป็นของง่ายๆ ที่ใกล้ตัวเรานี่เอง ดังเมนูไทยๆ ต่อไปนี้

น้ำสมุนไพร อย่างน้ำใบย่านาง, มะเขือเทศ, ค่ะน้าปั่น, อัญชัน, ขึ้นฉ่าย, มะตูม, กระจับแดง, นมข้าวโพดม่วง กับอีกน้ำที่อยากนำเสนอคือ น้ำว่านหางจระเข้ บางอย่างทำได้เอง บางอย่างก็ซื้อเขาต้มเกิดครีบชีวิตจะสบายขึ้น ที่ว่าน้ำสารพัดนี้ เป็นน้ำฟังก์ชันก็เพราะมันช่วยป้องกันโรคสารพัด บำบัดสนิมแก่ที่เกาะกินอยู่ได้มากด้วยครับ อย่างใบย่านางมี “กลูโคโรฟิลล์” เข้มข้นมากอันดับต้นๆ ช่วยลดกรดเก๊าท์ก็ได้ ส่วนในมะเขือเทศมีซูเปอร์วิตามินคือ “ไลโคปีน (Lycopene)” อยู่ในคะนามี “ซัลโฟราเฟน (Sulforaphane)” อันเป็นศัตรูแห่งเชื้อมะเร็งครับ กระจับแดงล้างทางเดินปัสสาวะ ผ่าเชื้ออักเสบด้วย ส่วนนมข้าวโพดม่วงมี

“โอพีซี (OPCs)” ที่ดีเช่นเดียวกับในองุ่นแดงสดหรือไวน์แดงเลยนะครับ กับน้ำว่านหางจระเข้ก็มีสารช่วยบำรุงผิวให้ใสก็กึ่งแต่งสุขภาพดี เห็นไหมครับว่ามีประโยชน์มากกว่าแค่ดับกระหายเยอะฟังก์ชันดริงค์แบบไทยๆ นี่

ซูปเปอร์ยาโก้ เป็นฟังก์ชันฟู้ดที่คล้ายซูปเปอร์ฟู้ดดื่มดีครับ เพราะมีทั้ง “คอลลาเจน (Collagen)” ที่มาจากไก่ จำพวก นขา, ทันดา, ตาโจ, ผม, ขน, เล็บ, กระดุกอ่อน, เอ็นน้อยใหญ่ตุ๋นจนเปื่อยแล้วใส่มะนาวที่เพียบด้วยราคา เอ๊ย... วิตามินซีกับไบโอฟลาโวนอยด์ลงไป เพราะมันจะช่วยจูงมือคอลลาเจนให้ดูดซึมเข้าตัวเราดีขึ้นครับ ดังจะเห็นง่าย ๆ ว่าฟังก์ชันดริงค์ที่เป็นคอลลาเจนจะมีรสเปรี้ยวด้วย นั่นเพราะผู้ผลิตเขาใส่วิตามินซีลงไปครับ สำหรับดื่มน้ำ, ดื่มน้ำชา, ดื่มน้ำส้ม, ดื่มน้ำแอปเปิ้ล, ดื่มน้ำผลไม้เป็น “ซูปเปอร์ (Beauty sopu)” ได้เลยครับ เพราะช่วยเรื่องผิวพรรณ, กินกันสบายกระป๋องได้ด้วยครับ

ซูปเปอร์ทะเล จำพวกดื่มน้ำทะเล, ไข่แดง, ปลา, หนึ่งมะนาว ฯลฯ พุดแล้วลิ้นพันกันครับเพราะน้ำลายมาสอ แค่นี้หมึกไข่ก็มารออยู่ใกล้ๆ แล้วอาหารจำพวกซูปเปอร์ทะเลเช่นนี้จะมีคอลลาเจนสูงครับ อย่างปลาที่มี คอลลาเจนและสควาลีน (Squalene) อันเป็นตัวช่วยบำรุงสุขภาพดี ๆ นี้มักเป็นปลาทะเลครับ ส่วนถ้าได้แบบ “ปลากระดูกอ่อน (Cartilagenous fish)” ได้ก็จะยิ่งดี เช่น ปลากระเบนหรือฉลามที่กินได้ทั้งตัวเพราะมีกรดอะมิโนที่กินแล้วช่วยบำรุง ไขข้อจำพวก “กลูโคซามีน (Glucosamine)” มีมากในกุ้ง, ปูและสัตว์ทะเลมีเปลือกด้วยครับ ถ้าอยากให้ได้ “เส้นใย (Fiber)” หลายร้อยมิลลิกรัมแบบฟังก์ชันดริงค์ก็เพียงแค่น้ำดื่มสหายกับเห็ดเข้าไปด้วยก็ “ปี๊”

สรุปง่าย ๆ คือท่านที่ดื่มฟังก์ชันดริงค์อยู่ก็ไม่ต้องตกใจครับ มันก็มีประโยชน์อยู่ในตัวเองบ้าง อย่างถ้าอยากได้คอลลาเจนหรือกลูโคซามีน ถ้ากินจากอาหารทะเลอย่างเดียวอาจดูดซึมได้ไม่มากนักก็เสริมเข้าไปได้ แต่ไม่ใช่ให้เป็นพระเอกเลยนะครับ เพราะดีที่สุดต้องไม่ลืมฟังก์ชันดริงค์จากธรรมชาติด้วยช่วยกันครับ เพราะการจะให้วิตามินทั้งหลาย “ฟังก์ชัน” ได้ดีต้องกินเป็น “ทีม” คือทานทั้งเสริมและสดไปด้วยกัน วงการนักออกแบบท่านมีหลักว่า “ฟอร์มฟอลโลวส์ฟังก์ชัน (Form follows function)” ดังนั้นก่อนดื่มอะไรจะลองหันมามองดูอีกทีใหม่ว่าดริงค์ตามกระแสหรือแค่ขำๆ

สะกิดต่อมคิด

FEED ME BETTER

“ขอหนูกินดีขึ้น”

jamie's
school
dinners

Before

After

เรื่อง : นายเดวิด คอส

รายการ Jamie's School Dinners สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้ชม และกดดันให้รัฐบาลลดระบบอาหารขยะในโรงเรียนทั้งไป เจมีเรียกร้องรัฐให้เพิ่มงบประมาณค่าอาหารในโรงเรียนให้มากขึ้น นายกรัฐมนตรี โทนี่ แบลร์ ตอบสนองโดยเพิ่มงบประมาณปรับปรุงคุณภาพอาหารในโรงเรียน 280 ล้านปอนด์

เคยคิดใหม่ว่า เราใช้เงินไปกับโครงการรณรงค์ต่อต้านนั้นส่งเสริมนี้ปีละเท่าไร ได้ผลแค่ไหน เปลี่ยนแปลงอะไรได้บ้าง รณรงค์ลดอุบัติเหตุ ลดได้จริงไหม รณรงค์ให้เลิกโกง เลิกโกงกันใหม่ ยิ่งรณรงค์ สื่อกี่ยิ่งรวย จะรณรงค์อะไรก็ต้องหมดเงินส่วนใหญ่ไปกับค่าสื่อโฆษณา... ที่ส่วนมากก็ไม่ค่อยได้ผล

หากเจมี โอลิเวอร์ เชฟหนุ่มเมืองผู้ดีมีแว่แต่มุ่งสร้างชื่อเสียงเงินทอง และสร้างแบรนด์ให้กับตัวเอง เจมี คงทำรายการโทรทัศน์ประเภทเมนูยั่วหน้าลายตำรับเด็ดเคล็ดลับไปแล้ว และปานนี้เด็กอังกฤษหลายล้านคนอาจยังกินอาหารขยะที่โรงเรียนจัดให้ด้วยงบประมาณรัฐบาลแค่มีอยู่ 37 เพนนีต่อหัว (ประมาณ 18.50 บาท) กันต่อไปแถมยังอาจต้องเสี่ยงต่อโรคอ้วน ดังที่วารสารแลนเซตของแพทยสภาอังกฤษรายงานว่า เด็กอังกฤษที่กินอาหารโรงเรียนสามล้านคน หนึ่งในสี่มีน้ำหนักตัวเกินและอ้วนพุงพลุ้ย โชคดีที่เจมีคิดต่างจากเชฟคนดังทั่วไป

เจมี โอลิเวอร์ ใช้รายการโทรทัศน์เป็นสื่อรณรงค์ที่เขาเชื่อ ง่ายหากแต่เต็มไปด้วยพลังที่ว่า หากเราเปลี่ยนพฤติกรรม วิธีคิด ในการซื้อ การปรุง และการกินอาหารใหม่ทั้งหมด สุขภาพก็จะดีขึ้นได้เอง เจมี สื่อสารความคิดของเขาผ่านรายการโทรทัศน์ความยาว 48 นาที แค่ 4 ตอน ทางช่อง 4 UK. ชื่อรายการ Jamie's School Dinners ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการกินของเด็ก และสั่นคลอนวิธีคิดของผู้มีอำนาจในการจัดระบบอาหารในโรงเรียน เจมีขอให้ผู้ที่เห็นด้วยกับความคิดของเขาลงชื่อสนับสนุนผ่านทางเว็บไซต์ เขารวบรวมได้ถึง 271,677 รายชื่อ ทั้งที่ตั้งใจแต่แรกว่าจะหาผู้สนับสนุนแค่ 10,000 รายชื่อเท่านั้น ความคิดที่เริ่มจากรายการของเจมีบานเบ่งกลายเป็นแคมเปญระดับชาติตั้งแต่ปี 2005 จนถึงเดี๋ยวนี้ เจมีตั้งชื่อแคมเปญนี้ว่า "Feed Me Better" รายการ Jamie's School Dinners สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้ชม และกดดันให้รัฐบาลลดระบบอาหารขยะในโรงเรียนทั้งไป เจมีเรียกร้องรัฐให้เพิ่มงบประมาณค่าอาหารในโรงเรียนให้มากขึ้น นายกรัฐมนตรี โทนี่ แบลร์ ตอบสนองโดยเพิ่มงบประมาณปรับปรุงคุณภาพอาหารในโรงเรียน 280 ล้านปอนด์

แม้ไอเดียนั้นแต่เชื่อว่าขายได้ง่ายๆ อุปสรรคมากมายที่โรงเรียนคิดบรู๊กว่าเขาใช้เป็นจุดเริ่มต้นโครงการ เขาทั้งคู่ต่อต้านและลองดีจากแม่ครัวของโรงเรียน Nora Sands เพราะความคิดของเจมี นอกจากทำให้เธอต้องมีภาระหนักขึ้นแล้วยังทำให้ร้านฟาสต์ฟู้ดในโรงเรียนของเธอต้องขาดรายได้ เจมีให้ Nora ไปเรียนรู้ระบบพลาธิการในค่ายทหารเพื่อทำอาหารในปริมาณมากๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้ Nora เริ่มยอมรับความคิดเจมี แต่เธอก็เป็นไม้เบื่อไม้เมากับเจมีตั้งแต่ต้นจนจบรายการ แต่กลายเป็นตัวชูรสที่ช่วยสร้างสีสันให้ Jamie's School Dinner นำดูน่าติดตามยิ่งขึ้น ไม่เพียง Nora Sands เจมียังต้องเจอการต่อต้านของเด็กๆ ที่ไม่คุ้นเคยกับเมนูอาหารของเจมีเพราะกินแต่อาหารขยะจนเคยตัว ในที่สุดเจมีก็ยอมประนีประนอม โดยคิดเมนูอาหารฟาสต์ฟู้ด ที่เด็กๆ ชอบแต่ทำให้มีคุณค่าทางโภชนาการมากขึ้น น่ากินมากขึ้น

แม้ความมุ่งมั่นในการปรับปรุงคุณภาพอาหารโรงเรียน จะประสบความสำเร็จ แต่เจมียังไม่ยอมเลิกกรา ปีที่แล้วเขาคิดแคมเปญใหม่ชื่อว่า "Feed Me (even) Better" ต่อไปนี้เป็นบางส่วนของคำประกาศเจตนาของเจมี "It's been proven time and time again during the last five years that a healthy school meal improves a child's ability to learn and do well at school. We can't ignore that; we must continue to feed our children better, even better. We must invest in our kids; they are the future and they deserve it."

เจมี โอลิเวอร์ จึงเป็นไอ้ดอลของนักรณรงค์รุ่นใหม่ ที่สามารถสร้างผลลัพธ์นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงได้จริง ตั้งแต่ระดับการรับรู้ เปลี่ยนพฤติกรรม ไปถึงขั้นกดดันให้เกิดผลในระดับนโยบาย โดยไม่จำเป็นต้องทุ่มเทงบประมาณไปกับการโฆษณาที่ไร้ผลอย่างมากแบบที่เราชอบคิดและทำกันทั่วไป

อัตลักษณ์ชาติพันธุ์ ของคนยุคใหม่

เรื่อง / ภาพ : นิรมล เมธีสุวกุล / ภาพประกอบ : อินเทอร์เน็ต

ประเทศไทยมีกลุ่มผู้คนชาติพันธุ์ภาษาต่างๆ รวม 70 กว่ากลุ่ม อาศัยอยู่เป็นย่านเป็นหย่อม บ้างก็อยู่ปะปนกันแบบหลากหลาย

จากการเดินทางเพื่อทำงานมาตลอดสามสิบปี ความเข้าใจต่อเรื่องชาติพันธุ์ก็ค่อยๆ มากขึ้นตามธรรมชาติ ในที่นี้คือ ทั้งที่ประสบพบเจอด้วยตนเอง เรียนรู้จากสิ่งที่พบพาน และวิถีการงานที่ค่อยๆ ก่อรูปความเข้าใจมากขึ้นเรื่อยๆ

แต่เดิม ดิฉันก็รู้แค่ว่า ประเทศไทยแบ่งออกเป็นสี่ภาคเหนือ อีสาน กลาง ใต้

ต่อมาก็มีแบ่งย่อยมากขึ้น เช่น ภาคเหนือ ตอนล่าง ภาคกลางตอนบน ภาคใต้ตอนบน ภาคใต้ตอนล่าง ภาคตะวันตก ภาคตะวันออก

ลำดับต่อมา ก็รู้จักคำว่า ดินแดนล้านนาตะวันออก (แพร่ น่าน) มีคำว่าสี่จังหวัดชายแดนใต้ แล้วกลายมาเป็นสามจังหวัดชายแดนใต้

สตูลแยกออกจากสี่จังหวัดชายแดนใต้เมื่อไหร่ แทบจะไม่รู้สึกตัว^^

สังเกตได้ว่า ที่ผ่านมามีความรู้ของเรา แบ่งประชากรด้วยลักษณะพื้นที่ทางการปกครองเป็นหลัก คือ แบ่งตามเขตจังหวัดหรือเขตพื้นที่

ที่เป็นเช่นนี้เพราะอิทธิพลของแนวคิดแบบเขตแดน รัชชาติ มองแผนที่แบบ ภาค จังหวัด อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน เป็นการมองมิติเดียวที่อันตรายมาก เพราะทำให้ขาดมิติความสัมพันธ์ทางสังคมวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเรื่องอะไร การมองมิติเดียว หรือ มองด้านเดียวทำให้เกิดปัญหาเสมอ!!

น่าจะมีความรับรู้และความตระหนักในมิติอื่นๆ เช่น เวลานั้นถึงประเทศไทย น่าจะมีภาพแผนที่เชิงภูมิศาสตร์ เช่น ภาพลุ่มน้ำต่างๆ ในประเทศไทย ตั้งแต่ทิวเขาทางภาคเหนือ ไปจนถึงพื้นที่ลุ่มน้ำของภาคใต้ คิดถึงแม่กลอง ไข่ง มูล ซี

บางปะกง บัตตานิ สายบุรี ฯลฯ ซึ่งแต่ละหุบเขาลุ่มน้ำ ล้วนผู้คนอยู่อาศัยเต็มไปหมด มีประวัติศาสตร์การตั้งรกรากอยู่อาศัยเป็นเวลานานมาแล้ว หากเรารู้เรื่องลุ่มน้ำ เราจะเข้าใจประวัติศาสตร์การเคลื่อนย้ายลงหลักปักฐาน วิถีความเป็นอยู่ การพึ่งพาทรัพยากร การจัดการน้ำ และป่า ฯลฯ

นอกจากนั้นยังเป็นเรื่องแผนที่ประชากรหรือชาติพันธุ์ภาษาต่างๆ

ดิฉันยังจำได้ดีถึงความรู้สึกครั้งแรกในชีวิตที่มีโอกาสได้เห็นแผนที่ภาษาในประเทศไทยที่จัดทำโดยสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเซีย ซึ่งได้คลี่ให้เห็นว่า ผู้คน 70 กว่าชาติพันธุ์ภาษาหลักปักฐานและอยู่อาศัยอยู่ที่ใดบ้างในแผ่นดินที่เรียกว่าประเทศไทย

ภาคเหนือ มีคนที่พูดภาษาล้านนาเป็นหลัก ซึ่งมีกลุ่มย่อยเป็น ไทวน ไทลื้อ ไทเขิน ไทใหญ่ มีหน้าซำยังมีคนมอญ อยู่อาศัยในบางพื้นที่ของเชียงใหม่ลำพูน ฯลฯ นอกจากนั้นก็ยังเต็มไปด้วยชาติพันธุ์บนพื้นที่สูง โดยเฉพาะกลุ่มกะเหรี่ยง ซึ่งแบ่งย่อยเป็นหลายกลุ่ม ปกาเกอญอ ไผ่ลว และกลุ่มอื่นๆ เช่น อาข่า ลาหู่ ม้ง เมี่ยน ลัวะ ฯลฯ ที่น่าแปลกใจและไม่เคยรู้จักมาก่อน และเชื่อว่าจนถึงทุกวันนี้ คนไทยจำนวนมากก็ไม่รู้ว่า มีคนชาติพันธุ์ ละเวอะ บีซู ดาระอั้ง กะฉิ่น ฯลฯ อยู่อาศัยในแผ่นดินไทย

ภาคกลางที่มายาคติทำให้คนส่วนใหญ่คิดว่าเป็นพื้นที่ไม่ไกลจากศูนย์กลางประเทศ คือ กรุงเทพฯ จึงมักเหมารวมให้ภาคกลางเป็นถิ่นของคนไทยภาคกลาง แต่เมื่อดูให้ลึกลงไป ภาคกลางของไทยก็เหมือนซุพหม้อใหญ่ที่รวมผู้คน

วัฒนธรรม และสรรพสิ่ง ซุปหม้อนี้มีทั้งวัตถุดิบที่ยังเป็นชั้นเป็นอัน เป็นตัวของตัวเอง แต่บางส่วนก็หลอมรวมกลายเป็นน้ำซุปที่แยกไม่ค่อยออก ถามว่าเป็นซุปร้อยหรือเปลา ก็ต้องขึ้นอยู่กับใครเป็นคนชิม!!

ในช่วงร้อยกว่าเกือบสองร้อยปีที่ผ่านมา หมายถึงในช่วงต้นรัตนโกสินทร์ เป็นยุคเก็บผักใส่ซ้าเก็บข้าใส่เมือง นครรัฐใดเติบโตแข็งแรงมีพลังกำลัง ก็จะขยายอิทธิพลไปยังนครรัฐที่อยู่ละแวกใกล้เคียงกัน หรือถ้าห่างออกไปก็จะเป็นที่ยั่ววนหากมีทรัพยากรอันเย้ายวนใจ การยกทัพจับศึกจึงเป็นเรื่องปกติ และการรุ่งเรืองรุ่งโรยของแต่ละนครรัฐก็เป็นเรื่องปกติเช่นกัน ไม่ต้องมาเสียเวลาติดกับอดีตที่เคยรุ่งโรจน์ในยุคใดยุคหนึ่งของแต่ละนครรัฐ จะได้ไม่ต้องสงสัยว่า ใครเคยใหญ่กว่าใคร ประวัติศาสตร์บอกเราเช่นนั้น

ในยุคต้นรัตนโกสินทร์ กรุงเทพฯ เข้มแข็งและกวาดต้อนทรัพยากรผู้คนเข้ามาอย่างสยาม จึงมีต้องแปลกใจที่มีคนไทยวนอาศัยอยู่ที่สระบุรี ลาวเวียงอยู่ราชบุรี พร้อมกับมีไทดำอยู่อาศัยในเพชรบุรี สุพรรณบุรี ฯลฯ

อยู่ใกล้ศูนย์กลางอำนาจเกินไปก็ไม่ดี อยู่ไกลก็ไม่เหมาะ ส่วนใหญ่จึงอยู่แถวๆ รอบนอกเมืองหลวง ธรรมชาติของคนสมัยก่อน รักใคร่กันในเครือญาติ และระบบที่มีหัวหน้าบ้านหัวหน้าชุมชนก็สะดวกแก่การปกครองดูแล กลุ่มคนที่ถูกยกครัวจากล้านนาล้านช้างมาอยู่เป็นย่านเป็นหย่อมประเพณีวัฒนธรรมความเชื่อสำคัญ จึงยังรักษาสืบทอดกันต่อมาได้อย่างน่าอัศจรรย์

นอกจากที่ถูกกวาดต้อนมาแล้ว ยังมีร่องรอยผู้คนดั้งเดิมที่อยู่อาศัยในภาคกลาง เช่น กลุ่มคนมอญและขอม ซึ่งยังมีหลักฐานทางโบราณคดีและวัฒนธรรมอยู่เป็นจำนวนมาก

ดิฉันมีโอกาสได้พบกับคน “ก๋อง” ซึ่งพูดภาษาก๋อง โดยไม่สามารถสืบค้นประวัติได้ว่าพวกเขามาจากไหน เป็นใคร เพราะเขาบอกว่าบรรพชนอยู่ที่นั่นตลอดมา เช่นเดียวกับกลุ่มคน “ญ้อกูร” (กลุ่มชาติพันธุ์นี้ออกเสียงยากมาก คือต้องมีเสียงนาสิกและควบกล้ำ ออกเสียง ร.เรือปิดท้ายอย่างเท) ซึ่งเป็นคนที่พูดภาษาในกลุ่มมอญโบราณ มีอะไรหลายอย่างคล้ายกับที่ปรากฏในศิลาจารึกโบราณนับพันปี!!

หากมองในมิติภาษาและวัฒนธรรม เราจะเข้าใจเรื่องราวในภูมิภาคนี้มากขึ้นอย่างไรขอบเขต เช่น เห็นความสัมพันธ์ของผู้นครชาติพันธุ์เดียวกันที่อยู่อาศัยของฝั่งแม่น้ำโขง โดยแม่น้ำโขงใหญ่สายนี้หาใช่เส้นกันพรมแดนและผู้คน แต่แม่น้ำโขงคือการเชื่อมโยงผู้คนเข้าไว้ด้วยกันในฐานะคนลุ่มน้ำเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นคนลื้อ ลัวะ ขมุ ไท เป็นต้น

ทางภาคใต้ เป็นพื้นที่ที่ดิฉันเห็นว่าควรตระหนักกันให้ชัดเรื่องภาคใต้ตอนบนกับภาคใต้ตอนล่างคือสามจังหวัดชายแดนใต้ว่าโดยรวมแล้วสองพื้นที่นี้มีประวัติศาสตร์ สำนักทางชาติพันธุ์ และวิถีวัฒนธรรม ที่แตกต่างกันมากพอสมควรระหว่างคนปักษ์ใต้กลุ่มนคร-สุราษฎร์ กับ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส ในขณะที่ยวกัน แต่ละพื้นที่ก็มีผู้คนอาศัยอยู่ร่วมกันแบบพหุวัฒนธรรมเต็มไปด้วยความหลากหลาย เช่น ในปัตตานี คนส่วนใหญ่เป็นคนมุสลิม แต่ก็มีคนจีนอยู่ร่วมมาตั้งแต่โบราณ มีหลักฐานมากมาย โดยเฉพาะเรื่องราวที่เป็นรูปธรรมมากๆ คือเรื่องเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยวกับกรือเซะ ที่สะท้อนความสัมพันธ์คนจีนและมลายูมุสลิม หรือในอำเภอสุคีริน จ.นราธิวาส ที่มีคนหลากหลายกลุ่มอยู่ร่วมกันและช่วยกันดูแลชุมชนอย่างสร้างสรรค์ อดทนและเข้าใจความแตกต่างของแต่ละฝ่าย ช่วยเหลือเกื้อกูล ดูแลทรัพยากรสำคัญโดยเฉพาะทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ เพื่อให้เป็นแหล่งพึ่งพาอย่างยั่งยืน และ ทำให้ทุกคนอยู่ร่วมกันได้อย่างมั่นคงทางใจและปลอดภัยในชีวิต

ที่ภาคอีสาน เด็กรุ่นใหม่เติบโตท่ามกลางสังคมหลากหลายวัฒนธรรม บางชุมชนที่เป็นคนไทยเชื้อสายเขมรเมื่อแต่งงานมีสะใภ้ก็เป็นคนไทยอีสานแล้ว ลูกเกิดมาก็ผสมผสานวัฒนธรรม คำถามคือ แล้วเด็กจะตระหนักว่าตนเองเป็นเขมร หรือเป็นลาว หรือเป็นไทย?

คำตอบคือ ไม่แน่ละ

แต่เดิมก่อนทำรายการพันแสงรุ่ง ดิฉันคิดในแง่ลบว่า นับวันเด็กรุ่นใหม่จะต้องค่อยๆ กลืนกลายอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมจะค่อยๆ เสื่อมลงทีละนิด ทั้งจากกระแสโลกาภิวัตน์ รับสื่อภายนอกถูกจัดการโดยกระบวนการศึกษาที่ไม่สนใจอัตลักษณ์ชาติพันธุ์ ความสั่นคลอนของศรัทธาความเชื่อดั้งเดิม รวมทั้งสภาพแวดล้อมของครอบครัวที่เปลี่ยนแปลงไป

ปรากฏว่า เด็กชาติพันธุ์ที่เป็นลูกครึ่งจำนวนมากหากอาศัยอยู่กับปู่ย่าตายายที่ยังพูดภาษาของตนและมีวิถีเช่นบรรพชน เด็กจำนวนมากก็ยังคงพูดภาษาแม่และรับรู้คติความเชื่อแห่งชาติพันธุ์ผ่านผู้อาวุโสในครอบครัวในชุมชน

แต่สำนักเรื่องนี้จะค่อยๆ ลดลงเมื่อเด็กเริ่มเข้าโรงเรียนหรือระบบการศึกษา

บางชุมชนอาจเหนี่ยวรั้งการถูกกลืนด้วยการพยายามจัดการเรียนรู้สืบสานขึ้นในชุมชนหรือกิจกรรมชุมชนในวันหยุดหรือเทศกาลสำคัญต่างๆ รวมทั้งระยะสิบปีมานี้ มีกระบวนการที่เรียกว่า การวิจัยโดยนักวิจัยชาวบ้านวิจัยชุมชน ซึ่งดิฉันได้เห็นคุณประโยชน์เป็นอย่างมากในการสืบค้นข้อมูลทำความเข้าใจกับตนเอง และบางประเด็นได้กลายเป็นการฟื้นฟูแก้ปัญหาชุมชนอย่างน่าชื่นชม

อัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์จะดำรงอยู่มากน้อยแค่ไหน? เป็นคำถามที่น่าสนใจแต่คำถามที่น่าสนใจกว่าคือ ทำไมต้องดำรงหรือละทิ้งอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์?

ในช่วงเวลาประมาณ 30-50 ปีที่ผ่านมา อัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์เป็นสิ่งที่ควรเก็บเอาไว้ให้มิด เพราะมีมายาคติเรื่อง ทุกคนต้องเป็นคนไทย คนจีนอยากให้อุยกหลานได้มีบัตรประชาชน รีบเปลี่ยนตัวเองให้เป็นไทยมิใช่คนต่างดาวเพราะจะได้เข้าถึงสิทธิต่างๆ ในฐานะประชาชนไทย ไม่ถูกหวาดระแวงจากรัฐ คนเวียดนาม นามเก็บซ่อนความเป็นเวียดนามในยุคสงครามเย็นเพราะไม่อยากเป็นเหยื่อการปราบคอมมิวนิสต์ คนไทยใหญ่อยากจะเป็นคนล้านนาเพราะเนียนเป็นเนื้อเดียวกับ “คนเมือง” เพื่อไม่ให้ถูกรังเกียจว่าเป็นคนนอก อย่างนี้เป็นต้น

แต่เป็นเรื่องอัศจรรย์ค่ะ คำว่า “เราคือใคร” ทำให้การถูกปราบถูกกดทับหรือพยายามละทิ้งนั้น ล้มเหลว เพราะสำนักแห่งชาติพันธุ์มักยังอยู่เสมอ

ในระยะหลังเมื่อโลกเปลี่ยนโฉมหน้าไปอย่างสิ้นเชิงและกำลังจะกลายเป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งโลก สิ่งก็ตามมาคือ “ความเปลี่ยนแปลง” และวิกฤตต่างๆ ที่กำลังเกิดและรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ ในโลกของเรา

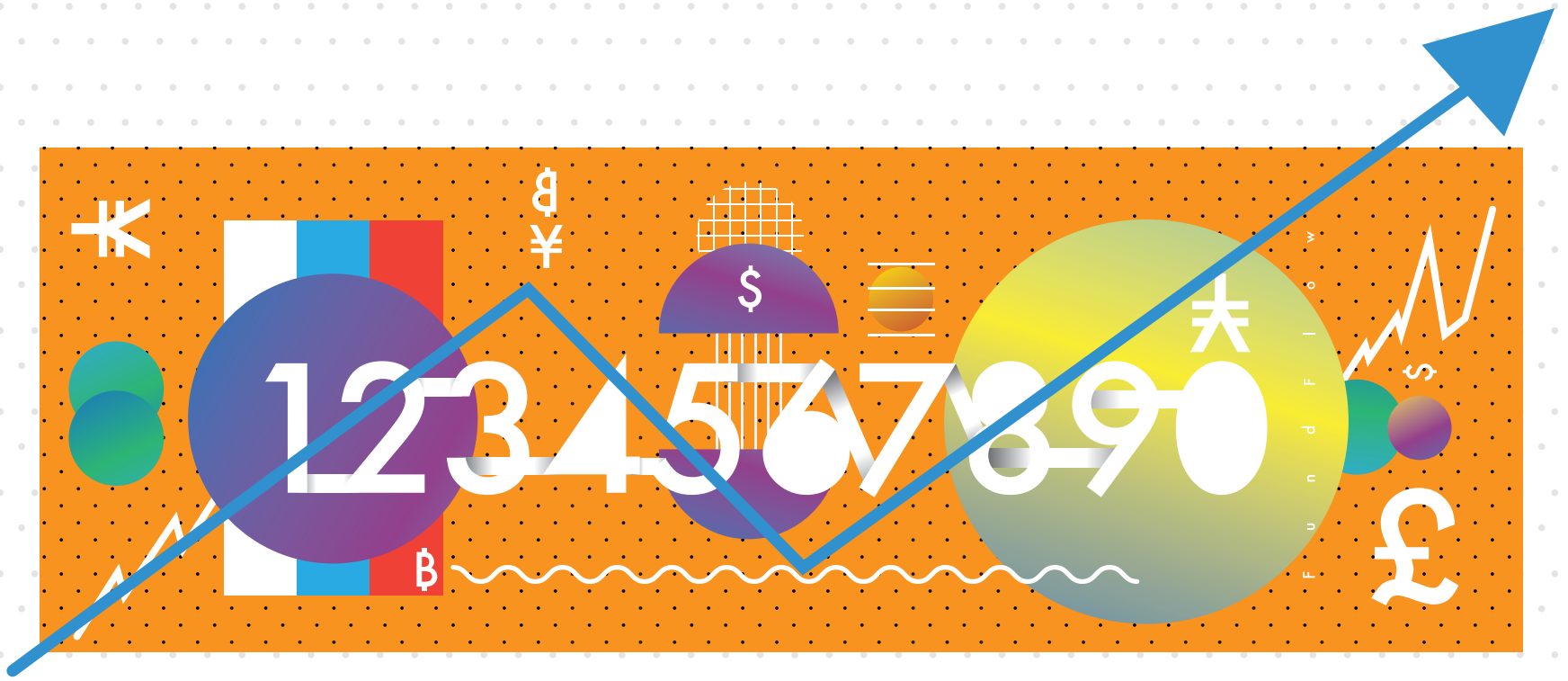
โลกเริ่มตระหนักถึงภูมิปัญญาความพิเศษของอดีต โลกในทศวรรษนี้ เริ่มถามถึง “ความเก่าแก่และความจริงที่เหนือกาลเวลา” คือเรื่องความสัมพันธ์ของมนุษย์กับธรรมชาติและการอ่อนน้อมสยบยอมอำนาจเหนือธรรมชาติที่โลกสมัยใหม่ยอมรับแล้วว่า องค์ความรู้ที่ทันสมัยที่สุดก็ยังไม่สามารถอธิบายเรื่องราวต่างๆ ได้ทั้งหมด

ความไม่รู้เป็นสิ่งที่น่ากลัว ความไม่รู้จึงกลายเป็นการประดิษฐ์คิดสร้างพิธีกรรม การสื่อสารกับสิ่งที่เป็นอำนาจเหนือธรรมชาติ มนุษย์อ่อนน้อมขอความปลอดภัยและขอให้ชีวิตผ่านพ้นอุปสรรคไปได้ด้วยดี จึงกลายเป็นศรัทธาความเชื่อ ศาสนา และพิธีกรรม ซึ่งมนุษย์แต่ละถิ่น แต่ละที่มีลักษณะร่วมและรายละเอียดแตกต่างกันที่น่าสนใจ

ทั้งหมดคือความงามที่หลากหลาย กลายมาเป็นวิถีวัฒนธรรม ปรากฏผ่านวัตถุวัฒนธรรมและนามธรรมวัฒนธรรม เช่น ผ้า บ้านเรือน ขวัญ ภาษา ดนตรี วิธีการดำรงชีวิต การผลิต ฯลฯ อัตลักษณ์หลายอย่างเป็นความงดงามโดดเด่น และกลายเป็นเศรษฐกิจชุมชน การท่องเที่ยว สินค้าโอท็อป เป็นที่มาของรายได้

เรายังได้เห็นว่ามีอัตลักษณ์ทางชาติพันธุ์ที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่เป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นชุด เครื่องแต่งกาย พิธีกรรมที่แต่งเสริมเติมต่อตามสภาพและสถานการณ์ เช่น บางหมู่บ้านในภาคอีสาน ได้ยุบรวมฮีตสิบสองคองสิบสี่บางส่วน ให้กลายเป็นพิธีกรรมรวมกันหลายอย่าง ทั้งงานสงกรานต์ แห่ผ้าพระเวส บุญบั้งไฟ รวมกันไปในช่วงสงกรานต์เพื่อให้ลูกหลานที่กลับบ้านปีละครั้งมีโอกาสร่วมพิธีกรรมงานสำคัญของชุมชนที่เรียกว่า ยอมปรับที่กว่ายอมสูญ จนกลายเป็นงานใหญ่ระดับท้องถิ่นที่นอกจากคนในชุมชนร่วมงานยังมีคนภายนอกไปร่วมด้วย นับเป็นการปรับเปลี่ยนตามยุคสมัย เป็นต้น

อัตลักษณ์ของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ ไม่ว่าจะเป็นประวัติศาสตร์ เรื่องเล่า ภาษา วิถีชีวิต ทั้งหมดคือองค์ความรู้ภูมิปัญญาที่ล้ำค่าแก่จิตวิญญาณ แน่แน่นอนว่า อัตลักษณ์ไม่มีวันตั้งอยู่อย่างนิ่งตายซาก วิถีวัฒนธรรมที่ยังมีชีวิตย่อมเปลี่ยนแปลงผันแปรไปตามเหตุปัจจัยแวดล้อม ในสายตาคนนอก บางอย่างอาจดีขึ้นบางอย่างหายไป แต่ทั้งหมดเป็นเรื่องที่แต่ละคนแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์จะเป็นผู้ตัดสินเลือกเก็บ ทั้ง สร้างใหม่ ตามสภาพความเป็นจริงของเศรษฐกิจสังคมในแต่ละยุคสมัย

“ตัวเลขพิศวง”

เรื่อง : สุวิทย์ ศาสสนพิจิตร

สังเกตไหมว่า เดียวนี้มีตัวเลขแปลกๆ โผล่เข้ามาใน “ข่าวเศรษฐกิจ” มากขึ้นทุกวัน รู้ตัวอีกที ชีวิตนี้ก็เต็มไปด้วยตัวเลขเสียแล้ว สงสัยว่าถ้าแก๊งค์ทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้กับข้อมูลตัวเลขที่ถูกยัดเยียดใส่ให้ทุกวันเหล่านี้เสียบ้าง ชีวิตจะมีอันเป็นไปหรืออย่างไร และตัวเลขพวกนี้สำคัญอย่างไรกับชีวิต

ข่าววิทยุที่ผมฟังตอนเช้าๆ อุทิศ 50 นาทีให้กับตัวเลขเศรษฐกิจพวกนี้ทุกวัน...น้ำมันดิบ NYMEX, BRENT ถึง DUBAI (น้ำมันดิบเหมือนกันแต่ทำไมราคาต่างกัน) ตัวเลขแปลกๆ อย่างดัชนีภาคการผลิต (PMI-Purchasing Managers Index), นี่ก็แปลก เคยได้ยินไหม...Business Climate Index ในข่าวเรียกว่า ภูมิธุรกิจ... หรือตัวเลขผู้ว่างงานครั้งแรก (First Jobless Claim) ก็แปลกนะ, ดัชนีค้าปลีก (Retail Sales Index), ดัชนีผู้ซื้อบ้าน (Home Sales Index), ตัวเลขการจ้างนอกภาคการเกษตร อีกชุดหนึ่งที่ได้ยินบ่อยๆ อย่างดัชนีผู้บริโภค (Consumer Spending Index) ประเทศเราก็มีหลายหน่วยงานทำออกมา แต่ดูเหมือนไม่ค่อยจะตรงกันสักเท่าไรเลยไม่ค่อยได้ยินใครเอามาอ้าง และอีกมากมายที่ยังฟังก็ยังไม่แปลก ตัวเลขพวกนี้ ส่วนมากเป็นตัวเลขของสหรัฐที่ส่งผลต่อเงินดอลลาร์ ดัชนีหุ้นที่รายงานทุกวันจนลวกๆ ก็ต้องจำได้หมด ตั้งแต่ NASDAQ, นิเคอิ, ฮั่งเส็ง, ดาวน์โจน, Financial Time, CAC40, DAX, ไม่นานมานี้เอง ผู้คนเริ่มตื่นทอง ก็มีตัวเลขราคาทองเพิ่มเข้ามาอีกหลายตลาด ตั้งแต่ COMEX, Gold Future Index (ซื้อทองแต่ได้เป็นกระดาษ) ถึง Goldspot ที่ขายทองกันจริงๆ ขายราคาเท่านั้นเท่านั้นต่อทรอยออนซ์ (ไม่ยกจะมีใครอธิบายได้ว่า อ้ายเจ้า ทรอยออนซ์นี่มันหนักสักแค่ไหน) ในรายงานข่าวข่าวว่าอ้ายตัวเลข

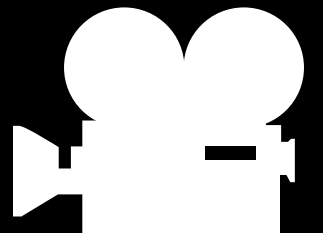
โน่น-นี่-นั่นก่อนเกิด บัจฉัย น่น-นี่-โน่น จนกระทั่งนักลงทุน (ที่แน่ๆ ไม่ใช่ผม และคนส่วนใหญ่ของประเทศนี้) ตกใจ หวั่นไหว พรันพริง ไม่มั่นใจ ไขว้เขว หดหู่ หน้ามิด เป็นมะเร็ง หรืออะไรก็ตามแต่ ที่ใช้เป็นข้ออ้างในการ “เงืงก่าไร” โดยผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์มหาวิทยาลัย รวมถึงผู้จัดการกองทุน พวกกันแข่งกัน โหมกระหน่ำซัมเมอร์เซลล์ทั้ง วิเคราะห์ เจาะลึก สาวไส้ พยากรณ์ เด่า มั่ว บั่น หรืออะไรก็ตาม...อย่างสนุกสนาน ที่ฟังผ่านๆ ก็สนุกดี เหมือนข่าวทั่วไป แต่ฟังไปนานๆ ก็ชักจะเริ่มสงสัยว่า มันเกินจำเป็นไปหรือเปล่า ข้อมูลตัวเลขแปลกๆ ปริมาณมหาศาล (ที่เพิ่มขึ้นทุกวัน) เหล่านี้ มันห่างไกลชีวิตเราแค่ไหน มันบอกอะไรแก่เราบ้าง และเอาไปทำอะไรประโยชน์อะไร (ที่จริงๆ) ได้บ้าง

อย่างไรวิเคราะห์ตลาดน้ำมันเชื่อว่าพุงนี้ น้ำมันแพงขึ้น 60 สตางค์ ผมจะเอาข้อมูลไปใช้อย่างไรก็ผมไม่ใช่ นักลงทุน ไม่เคยมีหุ้น และที่สำคัญไม่มีเงิน ผมก็แค่ขับรถไปและกลับที่ทำงาน มันจะกระทบอะไรแค่นั้นนักหนา ดันทุนเพิ่ม ราคาสินค้าเพิ่ม หรือยังไงก็ไม่เห็นใครวิเคราะห์ ราคาน้ำมันเดี๋ยวก็เพิ่มเดี๋ยวก็ลดอยู่แล้ว ราคาทองเดี๋ยวก็ขึ้นเดี๋ยวก็ลง ราคาหุ้นก็เหมือนกัน คนธรรมดาๆ จะได้อะไรจากตัวเลขพิศวงในรายงานข่าวเศรษฐกิจวันนี้ ข่าวเศรษฐกิจส่วนมากเลยกลายเป็นแค่กระบอกเสียงรองรับตลาดทุนเงืงก่าไร

ในโลกทุนนิยม “ทุน” จะไม่มีวันหยุดนิ่งอยู่กับที่ มันจะไหลเวียนไปทั่วโลก (Fund Flow) ไปหาที่ที่ทำการได้มากกว่า เสี่ยงน้อยกว่า ข้อมูล “ตัวเลข” เศรษฐกิจให้อะไรกับเราบ้าง จำเป็นหรือไร้ค่าแค่ไหน หากคำตอบใน “เพื่อน” ฉบับหน้า เศรษฐกิจ กับ ตัวเลขพิศวง

THAI THEATER

“โปรแกรมดีที่คุณวางใจ”

Showtime

มิถุนายน 2555
Theme : ภาพยนตร์ Sci-fi / แอนิเมชัน
 A.I.Artificial Intelligence 2 มิถุนายน 2555
 Shrek 9 มิถุนายน 2555
 Shrek 2 16 มิถุนายน 2555
 Antz 23 มิถุนายน 2555
 The Prince of Egypt 30 มิถุนายน 2555

กรกฎาคม 2555
Theme : ภาพยนตร์ ฮิตถล
 My House is Full of Mirrors # 1 7 กรกฎาคม 2555
 My House is Full of Mirrors # 2 14 กรกฎาคม 2555
 Frederick Barbarossa # 1 21 กรกฎาคม 2555
 Frederick Barbarossa # 2 28 กรกฎาคม 2555

สิงหาคม 2555
Theme : สร้างแรงบันดาลใจ / หนึ่งคลาสสิก Elvis
 Dreamer 4 สิงหาคม 2555
 Mona Lisa Smile 11 สิงหาคม 2555
 GI Blue 18 สิงหาคม 2555
 Blue Hawaii 25 สิงหาคม 2555

พบความหลากหลายของภาพยนตร์คุณภาพจากทั่วโลกทั้งภาพยนตร์บันเทิงและภาพยนตร์แนวสารคดีที่สร้างสรรค้แรงบันดาลใจและสะท้อนแง่คิดดีๆ ในมุมมองที่แตกต่างทางสังคม

ทุกคืนวันเสาร์ เวลา 22.05 น. ทางไทยพีบีเอส

ทุกสรรพสิ่งบนโลกใบนี้... มีสิ่งดีๆ ให้เรียนรู้อย่างไม่รู้สิ้นสุด!

ร่วมเดินทางท่องโลกกว้าง
สัมผัสความอัศจรรย์จากธรรมชาติ
และสิ่งที่มีมนุษย์บุกเบิกสรรค์สร้าง
แพะเร็นความงัดแงะ...
อลังการ...
ระทึกใจ...

ใน...สารคดี “ท่องโลกกว้าง”

ทุกวันจันทร์-อาทิตย์ เวลา 18.00 น. ทางไทยพีบีเอส
ติดต่อรายการ : tonglokkwang@thaipbs.or.th

เกม ชินโต
ความรู้
รอบตัว
ต่อکار สว่าง
ใหม่

เกม บินโดง

ความรู้
รอบตัว
ต่อการใช้
พลังงาน

พลังงาน

อุปกรณ์การเล่น

- กระดานเกมบินโดง
- ตัวเดิน
- ลูกเต๋า

วิธีการเล่น

ผู้เล่นทอดลูกเต๋า แล้วเดินไปตามช่องที่ทำไว้ตามแต้มบนลูกเต๋า หากตกช่องบันไดก็ให้ขึ้นไปสุดบันได หากตกช่องที่มีข้อความให้ทำตามข้อความ ผลิตกันทำเช่นนี้ จนกว่าจะไปถึงเส้นชัย

เกม ชินโต

ความรู้
รอบตัว
ต้องการ

สร้าง

ธรรมชาติสมบูรณ์
เป็นแหล่งอาหารให้
กับสัตว์ป่าและมนุษย์

พบแหล่งป่าไม้
ถูกทำลาย

คนกับล
บุรุษที่
อยู่อาศัย

ภาครัฐเริ่มสำรวจพื้นที่
เพื่อการสร้างเขื่อนใน
จังหวัดต่างๆ

มีชาวบ้านเดือดร้อน
จากผลของภัยพิบัติ

เกิดภ
น้ำท่วม
ให้เด

เกิดช่องทางโอกาส
ให้กับคนที่จะโทกรัน
กับการสร้างเขื่อน

เกิดภัยไฟป่า
พื้นที่ป่ายังคง
ถูกทำลาย

ป่าไม้ยังถูกทำลาย
อย่างต่อเนื่อง
ขาดการเอาใจใส่จาก
ภาครัฐบาลให้
การจับกุม

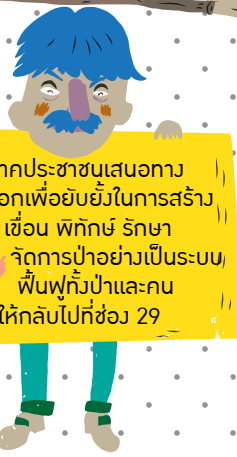

ประชาชนกลุ่มใหญ่
ของประเทศยังคง
ไม่เห็นปัญหา

สังคม
ยังดี

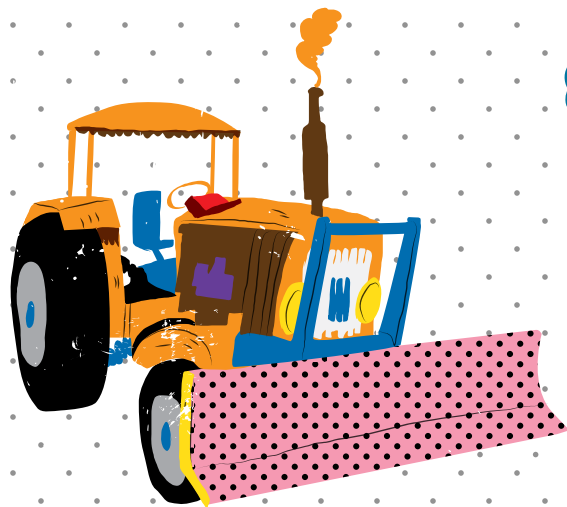

รัฐบาลกับภาคประชาชน
นักวิชาการ มัวแต่ไข
ปัญหาผลกระทบ
ต่อการสร้างเขื่อน
ว่าคุ้มกันไหน ใครได้ใครเสีย

ภาคประชาชนเสนอทาง
ออกเพื่อยับยั้งในการสร้าง
เขื่อน พักภัย รักษา
จัดการป่าอย่างเป็นระบบ,
ฟื้นฟูทั้งป่าและคน
ให้กลับไปต่อช่วง 29

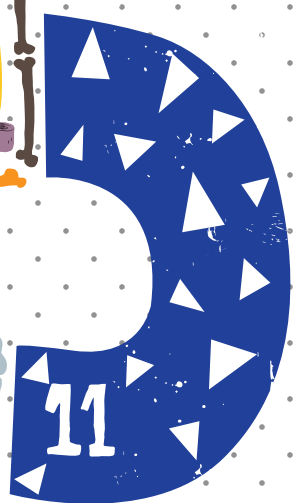

ตัวเริ่มมีปัญหา
ทำกินและ
ย

นายทุนเริ่มรุกป่า ตัดไม้

12
เกิดภัยทาง
ธรรมชาติ ไม่มี
ป่าไม้ ไม่มีระบบ
นิเวศวิทยา

หยุด
และภัยแล้ง
ไปช่วง 20

นายทุนต่างๆ ผู้มี
อิทธิพล ส.ส.
บางกลุ่มเริ่มแบ่งปัน
ผลประโยชน์กับเงิน
มหาศาล ให้เดินต่อ
ไปช่วง 30

2
7

มีการศึกษาและทำความเข้าใจ
กับกลุ่มชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบ

29
หน่วยงานอิสระ มูลนิธิ
ชาวบ้าน ประชาชน
นักวิชาการ สื่อมวลชน
เริ่มขับเคลื่อนเพื่อหาทางออก

30
พักรบ

รัฐบาลเริ่ม
กำหนดหน้าที่
ทำการวิจัย
หาความน่าจะเป็น
ไปได้ต่อการ
สร้างเขื่อน

33
34

3
หน่วยงานอิสระ มูลนิธิ
ชาวบ้าน ประชาชน
นักวิชาการสื่อมวลชน
ออกมาคัดค้านและ
ทางจตุรร่วมในการแก้
ปัญหาให้กลับไปช่วง 20

คำถามจากภาคประชาชน
"สร้างเขื่อนแก้ปัญหาระยะ
ยาว หรือสร้างปัญหาระยะยาว"

ปาฏิหาริย์ กลับไปสู่จุดเริ่มต้น

เขื่อนที่ใช้เงินสร้างมูลค่ามหาศาล
แต่ไม่มีข้อสรุปว่าแก้ไขปัญหา
อะไรได้บ้าง เขื่อนที่แลกมากับ
การทำลายทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่าล้มตาย
หลายครั้งเรือน ไม่มีแหล่งทำกิน มูลค่าทาง
ธรรมชาติมหาศาลสูญไปจากประเทศไทย น้า
ยังกุม และยิ่งเกิดภัยแล้งอยู่เช่นเดิม
ประชาชนยังมีความต้องการใช้น้ำอย่างต่อเนื่อง
และมากขึ้น

1001